14.24.H-17

CONSTITVTIONES CONGREGATIONIS B. MARIAE FVLIENSIS

ORDINIS CISTERCIEN.

Ad S. Benedicti Regulam accommodatę in Capitulo Generali eiuſdem Congregationis, Romæ celebrato anno 1595.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

CVM LICENTIA SVPERIORVM.

ROMAE,
Apud Nicolaum Mutium. M. D. XCV.

Ex Bibliotheca di Bernardo de Orbe

CONSTITVTIONES

Congregationis B. MARIÆ Fulienſis, Ordinis Ciſtercienſis, ad S. Benedicti Regulam accommodatæ,

In Capitulo Generali eiuſdem Congregationis Romæ celebrato anno 1595.

PRAEFATIO.

CVM multæ olim rationes ſapiẽter initæ fuerint à primis Ordinis noſtri Ciſtercienſis Patribus, maioribus noſtris, hoc eſt, à Beato Stephano tertio Abbate Ciſtercienſi, à Sancto Bernardo Abbate Claraualleſi, ... qui tunc erant ex eadem familia & ...a, quibus concordiam & conſenſio... ſuſcepto inſtituto religioſo, qua inter ...cti erant, inuiolatam conſeruarent:

tum illud præcipuè ſummo conſilio ab ijs factum eſſe memoriæ proditum eſt, quod ritus & inſtituta vitæ Regularis in omnibus Ordinis ſui Cœnobijs eodem modo ſeruāda propoſuerunt: ex quo neceſſe eſſet, vt in omni parte diſciplinæ Monaſticæ ſummè concordes atque vniformes exiſterent. Cum enim Regula Sancti Benedicti ad complures Obſeruantiæ rationes accommodari poſſit, ipſiq. è Ciſtercio profecti in plura iam Monaſteria quaquauerſum fundi et propagari diuina benignitate cœpiſſent, ex nonnulla varietate quæ inter ipſos iam irrepſerat, facilè intellexerunt, niſi naſcenti diſſimilitudini maturè occurreretur, breui fore vt illa conſentiens & conſpirans Diſciplinæ concordia, qua vnanimes, & tanquam vnius moris in domo vno ore glorificabant Deum, & ſeruiebant ei humero vno, quotidiana varietatum acceſſione diuelleretur, & concideret. Itaque mali huius auertendi cauſa, prudenti cautione, conuocato Generali Capitulo, cui

præſtanti religione Abbates interfuerunt, cũ in vnum coiuiſſent, Chartã quæ dicitur Charitatis, confecerunt, aliaq; multa decreuerunt, quæ cum in omnibus Monaſterijs eorum eodem modo ſeruarentur, ipſi hoc quaſi vinculo connexi pulcherrimam illam tum rituum & inſtitutorum, tum animorum & voluntàtum concordiam & vnionem perpetuò retinerent, & quaſi in vnum coaleſcerent. Quo tanquam domeſtico exemplo admoniti nos eorum poſteri & filij, quãuis hoc nomine haudquaquam digni, cum eandem illam rituum animorumq. conſenſionem & concordiam, ſine qua Congregatio Monaſtica ſtare nulla poteſt, ſartam tectam inter nos conſeruare cuperemus, illorum veſtigia perſequentes, atque adeo omnium Ordinum & Congregationum Regularium conſuetudinem tenentes, Sanctiſſimi D.N. Clementis Octaui permiſſu faciendum nobis eſſe duximus, vt in hoc Capitulo generali Congregationis noſtræ Conſtitutiones

Regulæ S. Benedicti, noſtroq. inſtituto conſentaneas ab omni Congregatione obſeruandas conderemus, & literis conſignaremus. Dedimus autem operam, quantum in nobis fuit, vt eæ cum ſynceritate Regulæ quã maximè conſentientes, cum veterum etiam Patrum Ciſtercienſium ſimplicitate, religione, & ſanctimonia congruerent. Nec verò parum confidimus eas Conſtitutiones omnibus qui in hac Congregatione erga perfectionis ſpiritualis inſtitutũ optimè fuerint animati, cum magno ad eam adipiſcendam vſui præſidioq. futuras, tum maximæ ſuauiſſimæq. voluptati, & quod caput eſt, certiſsimæ ſaluti.

Illud autem primò poſitum à nobis ſit, generatimq. ſemel conſtitutum, non eſſe conſilij, mentis, aut intentionis noſtræ, quenquã qui cõtra Decreta, aut inſtituta hæc commiſerit, ad vllam pœnam earum quæ hic conſtituũtur, obligare, niſi cum Superior eius eam pœnam ei nominatim ob culpam admiſſam

indi-

indixerit : excepto tamen ſi in Conſtitutione ſcriptum ſit eius culpæ reum pœna in Conſtitutione addita ipſo facto teneri.

Sed ne ad peccatũ quidem aut mortale, aut veniale volumus harum Cõſtitutionum violatione quenquam obligari : niſi propter votum, quo ſe fortè aliquis ad id nominatim deuinxerit, aut propter contemptum, aut ſi aliud ius, vel cauſa, aut etiam præceptum Superioris in virtute ſanctæ Obedientiæ factum interceſſerit.

Eo autem genere præcepti, cùm rariſſimè, & in re magni momenti tantum adhiberi debeat, Superior Congregationis dũtaxat vti poſſit cum Aſsiſtentium ſibi Seniorum conſilio. In literis tamen obedientialibus dandis vſurpari poſſit à quouis Superiore. Sitq. penes Superiorem Congregationis poteſtas eius præcepti facultatem nonnunquã impertiendi alijs Superioribus, præſertim Prouincialibus, idq. cum Aſſiſtentium conſilio. Quod tamen nõ facilè, nec ſine graui cauſa faciat;

 cuiuſ-

cuiuſmodi ſit ingens locorũ interuallum, quo ij à Superiore diſiuncti ſint, aut aliqua Fratrum contumacia iubentis Superioris auctoritate celeriter comprimenda, aut alia grauis neceſſitas, quæ moram pati nequeat, addita conſideratione perſonæ cui hæc facultas conceditur. Eadẽ tribui poſſit Viſitatoribus. Qui omnes quoties eam quaſi quẽdam gladiũ diſtringere neceſſe habebunt, adhibito cõſilio Seniorum Monaſterij in quo erũt, & in ſcriptis id faciant. Subſcribaturq. præceptum tum ab ipſis à quibus fit, tum ab ijs quorum aſſenſu approbatũ fuerit, iuxta formulam tradendam.

Præterea licere volumus Superioribus Monaſteriorũ, adhibitis in conſilium Senioribus ſui cuiq. Monaſterij, cũ Fratribus ſuis, aut etiam cum ſe ipſis, in ijs quæ pertinent ad diſciplinam, & ad cõmunem victum ad tẽpus diſpenſare. Eamq. diſpenſationẽ pro rei neceſſitate repetendi, ac renouandi, nõ tamen perpetuandi, nec toti Conuentui tribuẽdi, niſi

gra-

grauiſſima, manifeſtaq. neceſsitas coegerit, facultatem damus. Quod cum facient, ea religione & timore Dei faciant, vt appareat eos ad id conſiliũ non propenſa voluntate delapſos, ſed mera neceſſitate pertractos eſſe. Et in rebus grauioribus conſulant Superiorẽ Congregationis, aut Prouinciales. Cumq. deſierit cauſa Diſpẽſationis, deſinat etiam Diſpenſatio.

Quod ſi quis de his Conſtitutionibus pertinaciter diſputauerit, aut de ijs detrahẽdi cauſa cum quouis homine cõtumelioſius locutus fuerit, is primò quidẽ admoneatur, ſicut fraternæ correctionis ordo poſtulat. Deinde verò publicè obiurgetur coram omnibus in Capitulo. Poſtremò ſi hæc illi non profuerint ad emendationem, præter alias pœnas ab ipſius Superiore irrogandas, ipſo facto priuatus ſit Actiua & Paſſiua voce per quadriennium, ſilentiumq. ſeruet per menſem. Quam tamen pœnam ſi reſipuerit, liceat Superiori cũ Seniorum Monaſterij conſenſu imminuere.

Porrò

14.24.H-17

CONSTITVTIONES CONGREGATIONIS B. MARIAE FVLIENSIS ORDINIS CISTERCIEN.

Ad S. Benedicti Regulam accommodatę in Capitulo Generali eiuſdem Congregationis, Romæ celebrato anno 1595.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

CVM LICENTIA SVPERIORVM.

ROMAE,
Apud Nicolaum Mutium. M. D. XCV.

CONSTITVTIONES CONGREGATIONIS B. MARIAE FVLIENSIS

ordinis Cisterciensis

Ad S. Benedicti Regulam accommodatę in Capitulo Generali eiuſdem Congregationis, Romæ celebrato anno 1595.

CVM LICENTIA SVPERIORVM.

ROMAE,
Apud Nicolaum Mutium. M.D.XCV.

CONSTITVTIONES Congregationis B. MARIÆ Fulienſis, Ordinis Ciſtercienſis, ad S. Benedicti Regulam accommodatæ,

In Capitulo Generali eiuſdem Congregationis Romæ celebrato anno 1595.

PRÆFATIO.

CVM multæ olim rationes ſapiẽter initæ fuerint à primis Ordinis noſtri Ciſtercienſis Patribus, maioribus noſtris, hoc eſt, à Beato Stephano tertio Abbate Ciſtercienſi, à Sancto Bernardo Abbate Claraualleſi, alijsq. qui tunc erant ex eadem familia & diſciplina, quibus concordiam & conſenſionem in ſuſcepto inſtituto religioſo, qua inter ſe coniuncti erant, inuiolatam conſeruarent:

tum illud præcipuè ſummo conſilio ab ijs factum eſſe memoriæ proditum eſt, quod ritus & inſtituta vitæ Regularis in omnibus Ordinis ſui Cœnobijs eodem modo ſeruāda propoſuerunt: ex quo neceſſe eſſet, vt in omni parte diſciplinæ Monaſticæ ſummè concordes atque vniformes exiſterent. Cum enim Regula Sancti Benedicti ad complures Obſeruantiæ rationes accommodari poſsit, ipſiq. è Ciſtercio profecti in plura iam Monaſteria quaquauerſum fundi et propagari diuina benignitate cæpiſſent, ex nonnulla varietate quæ inter ipſos iam irrepſerat, facilè intellexerunt, niſi naſcenti diſſimilitudini maturè occurreretur, breui fore vt illa conſentiens & conſpirans Diſciplinæ concordia, qua vnanimes, & tanquam vnius moris in domo vno ore glorificabant Deum, & ſeruiebant ei humero vno, quotidiana varietatum acceſſione diuelleretur, & concideret. Itaque mali huius auertendi cauſa, prudenti cautione, conuocato Generali Capitulo, cui

 4

præſtanti religione Abbates interfuerunt, cũ in vnum coiuiſſent, Chartã quæ dicitur Charitatis, confecerunt, aliaq multa decreuerunt, quæ cum in omnibus Monaſterijs eorum eodem modo ſeruarentur, ipſi hoc quaſi vinculo connexi pulcherrimam illam tum rituum & inſtitutorum, tum animorum & voluntatum concordiam & vnionem perpetuò retinerent, & quaſi in vnum coaleſcerent. Quo tanquam domeſtico exemplo admoniti nos eorum poſteri & filij, quãuis hoc nomine haudquaquam digni, cum eandem illam rituum animorumq. conſenſionem & concordiam, ſine qua Congregatio Monaſtica ſtare nulla poteſt, ſartam tectam inter nos conſeruare cuperemus, illorum veſtigia perſequentes, atque adeo omnium Ordinum & Congregationum Regularium conſuetudinem tenentes, Sanctiſſimi D. N. Clementis Octaui permiſſu faciendum nobis eſſe duximus, vt in hoc Capitulo generali Congregationis noſtræ Conſtitutiones

Regulæ S. Benedicti, noſtroq. inſtituto conſentaneas ab omni Congregatione obſeruandas conderemus, & literis conſignaremus. Dedimus autem operam, quantum in nobis fuit, vt eæ cum ſynceritate Regulæ quã maximè conſentientes, cum veterum etiam Patrum Ciſtercienſium ſimplicitate, religione, & ſanctimonia congruerent. Nec verò parum confidimus eas Conſtitutiones omnibus qui in hac Congregatione erga perfectionis ſpiritualis inſtitutũ optimè fuerint animati, cum magno ad eam adipiſcendam vſui præſidioq. futuras, tum maximæ ſuauiſſimæq. voluptati, & quod caput eſt, certiſsimæ ſaluti.

Illud autem primò poſitum à nobis ſit, generatimq. ſemel conſtitutum, non eſſe conſilij, mentis, aut intentionis noſtræ, quenquã qui cõtra Decreta, aut inſtituta hæc commiſerit, ad vllam pœnam earum quæ hic conſtituũtur, obligare, niſi cum Superior eius eam pœnam ei nominatim ob culpam admiſſam

indi-

indixerit : excepto tamen ſi in Conſtitutione ſcriptum ſit eius culpæ reum pœna in Conſtitutione addita ipſo facto teneri.

Sed ne ad peccatũ quidem aut mortale, aut veniale volumus harum Cõſtitutionum violatione quenquam obligari : niſi propter votum, quo ſe fortè aliquis ad id nominatim deuinxerit, aut propter contemptum, aut ſi aliud ius, vel cauſa, aut etiam præceptum Superioris in virtute ſanctæ Obedientiæ factum interceſſerit.

Eo autem genere præcepti, cùm rariſſimè, & in re magni momenti tantum adhiberi debeat, Superior Congregationis dũtaxat vti poſſit cum Aſsiſtentium ſibi Seniorum conſilio. In literis tamen obedientialibus dandis vſurpari poſſit à quouis Superiore. Sitq. penes Superiorem Congregationis poteſtas eius præcepti facultatem nonnunquã impertiendi alijs Superioribus, præſertim Prouincialibus, idq. cum Aſſiſtentium conſilio. Quod tamen nõ facilè, nec ſine graui cauſa faciat;

cuiuſmodi ſit ingens locorũ interuallum, quo iȷ̃ à Superiore diſiuncti ſint, aut aliqua Fratrum contumacia iubentis Superioris auctoritate celeriter comprimenda, aut alia grauis neceſſitas, quæ moram pati nequeat, addita conſideratione perſonæ cui hæc facultas conceditur. Eadẽ tribui poſſit Viſitatoribus. Qui omnes quoties eam quaſi quẽdam gladiũ diſtringere neceſſe habebunt, adhibito cõſilio Seniorum Monaſteriȷ̃ in quo erũt, & in ſcriptis id faciant. Subſcribaturq. præceptum tum ab ipſis à quibus fit, tum ab iȷ̃s quorum aſſenſu approbatũ fuerit, iuxta formulam tradendam.

Præterea licere volumus Superioribus Monaſteriorũ, adhibitis in conſilium Senioribus ſui cuiq. Monaſteriȷ̃, cũ Fratribus ſuis, aut etiam cum ſe ipſis, in iȷ̃s quæ pertinent ad diſciplinam, & ad cõmunem victum ad tẽpus diſpenſare. Eamq. diſpenſationẽ pro rei neceſſitate repetendi, ac renouandi, nõ tamen perpetuandi, nec toti Conuentui tribuẽdi, niſi

grauiſſima, manifeſtaq. neceßitas coegerit, facultatem damus. Quod cum facient, ea religione & timore Dei faciant, vt appareat eos ad id conſiliũ non propenſa voluntate delapſos, ſed mera neceſſitate pertractos eſſe. Et in rebus grauioribus conſulant Superiorẽ Congregationis, aut Prouinciales. Cumq. deſierit cauſa Diſpẽſationis, deſinat etiam Diſpenſatio.

Quod ſi quis de his Conſtitutionibus pertinaciter diſputauerit, aut de ijs detrahẽdi cauſa cum quouis homine cõtumelioſius locutus fuerit, is primò quidẽ admoneatur, ſicut fraternæ correctionis ordo poſtulat. Deinde verò publicè obiurgetur coram omnibus in Capitulo. Poſtremò ſi hæc illi non profuerint ad emendationem, præter alias pœnas ab ipſius Superiore irrogandas, ipſo facto priuatus ſit Actiua & Paſſiua voce per quadriennium, ſilentiumq. ſeruet per menſem. Quam tamen pœnam ſi reſipuerit, liceat Superiori cũ Seniorum Monaſterij conſenſu imminuere.

Porrò

Porrò ſi quid in his Conſtitutionibus, aut alijs earum præſcripto cõdendis ambiguum, aut obſcurum repertum fuerit, eius interpretatio ad Capitulũ generale pertineat, ex maioris partis eorum qui conuenerint, ſententia definienda. Quod ſi neceſſitas poſtulauerit, vt ante tempus habendi Capituli ea obſcuritas explanetur, Superior Congregationis cum aſſenſu Seniorum Aſsiſtentium interea quid ſequendum ſit, conſtituat: ita tamen vt poſtea tota res ad Capitulũ generale referatur, vel confirmanda, vel improbanda.

Ne autem inutilis & ſuperuacanea congeries Conſtitutionum fiat, harum Conſtitutionum Decreto abrogamus, antiquamus, nulliuſq. roboris eſſe volumus quaſcunque alias antehac factas in hac Congregatione Conſtitutiones. Et cum in poſterum aliquid noui in Congregatione conſtitutum fuerit, id decretum edictumq. eſſe, & vim Conſtitutionis habere tum demum intelligatur, cum ab vno & altero Capitulo, quod tertio

quoque anno celebrabitur, nullo alio Capitulo interiecto, continuatis, ex maioris partis conuocatorum Patrum ſententia decretum, approbatũq. fuerit. Et id quidem poſt prius horum Capitulorum obſeruetur, tanquam Ordinatio: poſt alterum autem Conſtitutio habeatur. Eademq. ratio ſeruetur in quacumque Conſtitutione ſiue ex toto, ſiue ex parte abroganda.

Poſtremò quoniam permagni intereſt vnumquemque leges quibus parere debeat, optimè perceptas & comprehenſas in promptu habere, dent operam ſinguli Fratres Congregationis, vt Conſtitutiones quæ quidem ad ſe pertinent, diligenter addiſcant, memoriæq. mandent. Sitq. curæ Superioribus, vt in id ſtudium tum vniuerſi, tum ſinguli incumbant in quoque Monaſterio. Ac propterea curent eas in Conuentu fratrum, ſiue in Capitulo, ſiue in Refectorio, hoc quidem primo triennio ſingulis menſibus, poſt autem quater in anno, facto initio à Domi-

nica

nica proximè antecedente Quatuor quæque anni Tempora, clara voce recitandas. Quod ſi quis Frater ei Conuentui defuerit, idem quod recitatum fuit publicè, ipſe priuatim attentè legat.

DE GENERIBVS, vel vita Monachorum.

Cap. I.

MONACHORVM *quatuor genera eſſe &c.* Cum ex quatuor Monachorũ generibus quę à Sãcto Patre & Legiſlatore noſtro Benedicto ipſo Regulæ initio proponuntur, eius ſententia fortiſſimi ſint qui ex ſocietate in qua vitam ſub moderatore agunt, Cœnobitæ vocantur: in quorum gratiam vir ſanctus Regulam conſcripſit: Noſtrum planè eſt quos ad id vitæ genus diuina benignitas vocauit, ne in tanti beneficij autorem Deũ ingrati animi vitio turpiter impieq; peccemus, ſumma ope niti, vt eam religioſiſſimã vitam quam ſanctiſſimè colamus, & ad perfectam animi puritatem, diuinamque ſapientiam ei vitæ propoſitam ardentiſſimo ſtudio dies ac noctes aſſiduè contendamus. Quamobrem alia tria Monachorum genera miſſa facien-

tes, in horum caſtris militemus, & armis ex hac Regula, tanquam ex inſtructiſſimo armamentario depromptis accincti aduerſus animarum noſtrarum hoſtes infeſtiſſimos acerrimè depugnemus: certa videlicet ſpe nixi fœlicis, glorioſæque victoriæ, & ex victoria beatiſſimæ immortalitatis, nō noſtra virtute, ſed diuino præſidio conſequendæ.

Deinde ſecundum genus eſt &c. Si quis noſtrum interdum vitam ſolitariam & Eremiticam in aliquo Congregationis loco ad eam accommodato experiri concupierit; nolumus eius rei facultatem ei à quoquam alio, quàm à Superiore Congregationis dari poſſe: idque ſi is hoc illius animæ ſaluti profuturum, alijs non obfuturum iudicauerit. Atque id illi ad menſis, anni, aut ſummum biennij ſpatium concedat. Ad longius verò tempus concedere, Capituli tantùm generalis ſit.

Tertium verò Monachorum &c. Vt teterrimum genus Monachorū quod dicitur Sarabaitarum in hac Congregatione vitetur, ſtatuimus vt nullum poſthac Monaſterium

Con-

Congregationi oblatum recipiatur, aut etiam extruatur, quod reditus ad tredecim, aut duodecim minimùm Fratres alendos non habeat, vt Diſciplina Regularis commodè ſeruari poſſit. Liceat tamen Superiori Congregationis cum conſilio Seniorum Aſſiſtentium interdum ob grauem cauſam diſpēſare, vt ſi ad decem Fratres alendos reditus Monaſterij ſuppetant, non reijciatur.

Quartum verò genus eſt &c. Ad quarti generis Monachorum qui Gyrouagi dicuntur, diram peſtem ab hac Congregatione auertendam, decernimus, vt in quo quiſque Monaſterio collocatus eſt, in eo cōſtanter, quieteque permaneat, niſi Capitulo generali aliter videatur; aut etiam Superiori Congregationis, Seniores Aſſiſtentes in conſilium adhibenti.

Non poſſit Superior cuiuſuis Monaſterij cuiquam Fratri poteſtatem facere peregrè proficiſcendi longiore quàm triginta milliariorum, hoc eſt, decem Leucarum Gallicarum, itinere, nec diuturniore quàm quinque dierum, à Monaſterio abſentia.

Liceat

Liceat tamen Superiori Congregationis cum aliquibus Superiorum diſpenſare, vt longioris & viæ & abſentiæ licentiam poſſint ſuis concedere.

Ne cuiquam prodeunti è Monaſterio liceat aliò ire, quàm quò eundi licentiam à Superiore acceperit. Niſi quis fortè in ipſa via nactus opportunam occaſionem aliquò ſe conferendi, quò Superior non conceſſerit, probabili argumento ſibi perſuadet Superiorem hanc ſibi licentiam, ſi petere in mentem veniſſet, facilè fuiſſe conceſſurum. Ea tamen lege, vt reuerſus in Monaſterium id Superiori patefaciat. Qui ſecus fecerit, ne ſit impune.

Qualis debeat eſſe Abbas. *Cap.* II.

CVM boni ſuperioris & Magiſtri ſit Diſcipulos ſuos non tam verbis quàm factis ad virtutem inſtituere, ſtudeant Superiores Monaſteriorum in ſeruanda quàm accuratiſſimè Diſciplina Regulari, ſuis vir-

tute

tute prælucere. Idque potisſimum faciant in rebus aſperioribus, à quibus ſenſuum, naturæque imbecillitas & mollities magis abhorrere ſolet.

Superior verò Congregationis det operam: vt totum eius ſtatum optimè teneat, & percalleat, & quemadmodum ſe res in dies habeant, cognoſcat: quomodo Superiores Monaſteriorum, & reliqui officijs, & miniſterijs præfecti ſe gerant: num quo loco Diſciplinæ ratio immutari, aut ſeueritas remitti incipiat, præſertim in Monaſterijs remotioribus, & vbi ſunt Nouitiorum tyrocinia: num Conſtitutionum, & aliarum Ordinationum refrigeſcat obſeruatio.

Quæcunque maioris momenti geruntur in Congregatione, ſibi reſeruet cognoſcenda & approbanda. Et tanquam è ſpecula proſpiciens omnes partes Congregationis, omne ſtudium adhibeat vt Diſciplinam Regularem vbi ſtat, conſeruet, vbi nutat, fulciat, & quidquid vitij in mores irrepit, reſecet & excidat: cùm meminiſſe debeat ſibi (vt eſt in Regula) reddendam eſſe rationem villicationis ſuæ tum Deo, quod eſt

primum, maximeque perhorreſcendum, tum Capitulo generali.

Atque vt omnia in Congregatione melius cognoſcere, emendare & conſtituere posſit, nõ ſatis habeat quod Viſitatores ſuo viſitandæ Congregationis officio defungantur: ſed ipſe etiam quotannis Monaſteria quæ citra Apenninum ſunt, obeat & luſtret: alia autem remotiora, quæ quidem citra Alpes ſunt, tertio quoque anno. Quod quidẽ ſi ipſe facere nequeat, hoc officium alicui quem ad id idoneum elegerit, imponat.

In Viſitatione alterũ ex Senioribus Aſſiſtentibus, & Secretarium tantùm ſibi comites adiungat.

Ipſe ſibi eligat Secretarium, hominem è Vocalibus tum fide & taciturnitate, tum intelligentia & vſu, peritiaque ſcribendi præſtantem; cuius operam promptam & opportunam in omni literarum ſcribendarum genere ad manum habeat.

Si quid in Viſitatione grauius occurrerit, aſciſcat ſibi conſiliarium aliquem Superiorum ex vicinioribus Monaſterijs. Viſita-

ſitationis autem ratio ſeorſum deſcripta dabitur.

Prouincialis Monaſteriorum Galliæ ea omnia ſemel ſaltem tertio quoque anno viſitet, aut ſi minus poteſt, ab alio idoneo viſitanda curet.

Superior Congregationis quæ maioris momenti inciderint, Capitulo generali reſeruet.

Quæ autem ſic vrgebunt, vt dilationem non admittant, ipſe cum conſenſu Aſſiſtentium Seniorum expediat, eamque moderationem adhibeat, vt in ea quæ ad Capitulum generale propriè pertinent, ſe non interponat: & cætera ſic gerat, vt nec autoritati Capituli iniurius, nec ſuæ poteſtatis in vniuerſam Congregationem immemor eſſe videatur.

Quæ decreta, aut ſancita fuerint à Capitulo generali, curet quam diligentisſimè obſeruanda. Parcè autem, raroque faciat Ordinationes, & à rebus nouis abhorreat.

Quæ tamen fuerint ab eo ordinata, quoad eius officium durabit, vim habebunt.

Magna cautione, parcisſimeque Cenſu-

ris vtatur, tanquam acriori remedio, extremis tantum morbis adhibendo.

Poſſit ſibi reſeruare aliquot Caſus cum Seniorum Aſſiſtentium Conſilio, ex ijs quorum reſeruatio in Decreto Sanctiſſ. D. Noſtri Clementis VIII. Superioribus conceditur, aut qui præter illos iuxta facultatem in Decreto conceſſam, à Capitulo generali fortè reſeruati fuerint, prout ipſe ad tuendam Diſciplinam opportunius iudicauerit. Quorum omnium facultatem quibus videbitur, poſſit impertiri.

Cum proficiſcitur ad Viſitationem, poſſit Vicarium relinquere, vel alterum Aſſiſtentium, vel alium quemuis, modò Vocalis ſit, & Sacerdos è Senioribus. Videat tamen ne ſine neceſſitate prodeat è Monaſterio ſtationis ſuæ, idemque ab alijs Superioribus diligenter obſeruandum curet.

Sedes & domicilium eius ſit Monaſterium B. Mariæ Fulienſis, Diœceſis Riuenſis in Aquitania, aut certè monaſterium S. Pudentianæ de Vrbe.

Officium eius triennale ſit; quantum videlicet eſt intermedium tempus duorum

Capi-

Capitulorum generalium. Ac poſt id ſpatium temporis, cum in Capitulo generali ſeſe officio abdicauerit, ſicut & alij Superiores, poſſit idem Officium ei denuo demandari, ſiquidem videbitur ex vſu Congregationis. Idemque in alijs Capitulis generalibus ſæpius repeti poſsit.

Eodem modo fiat de alijs Superioribus. Si autem diuina benignitas huic Congregationi ſic benedixerit, vt Patrum ad regimen idoneorum copiam habeat, qui Superiores fuerint, officij ſui triennio decurſo, poſſint ad aliud triennium confirmari: poſt autem ab omni officio immunes in obedientia degant: niſi aliter Capitulo viſum fuerit. Quando autem erit in Congregatione tanta copia Patrum ad regimen idoneorum, Capituli generalis iudicium ſit.

Crimina propter quæ prorſus & ſine exceptione deponentur tum Superior Congregationis à Capitulo generali, aut etiam ab Aſſiſtentibus, Viſitatoribus & Procuratore generali coniunctis, vel alij quique Superiores à Superiore Congregationis, aut Prouincialibus, aut etiam Viſitatoribus, ſi

in aliquod eorum (quod auertat Deus) inciderint, hæc ſunt: Hæreſis, Carnis copulatio, Conuerſio bonorum Congregationis in rem, vel propriam, vel alienam, ſi res magni momenti fuerit Capituli generalis iudicio. Item omne crimen quod à Iure Ciuili capite punitur, aut à Iure Canonico Depoſitione: ſicut in deſcriptione Viſitationis ſigillatim explicabitur. Poſſint etiam quique Superiores, quantumuis innocentes & probi, à Capitulo generali deponi, vt ſuprà dictum eſt, quandocunque Congregationis vtilitas id poſtulauerit.

Si Superior Congregationis ante tempus celebrandi Capituli exceſſerit è vita, aut exercendo officio ſuo quauis ratione inhabilis factus fuerit, ſi quidem id ante biennium à Capitulo celebrato euenerit, conuocetur ſtatim Capitulum, vt alius eligatur. Si verò poſt biennium, expectetur tempus legitimum celebrandi Capituli: & defuncti, aut inhabilis viri partes interea ſuſcipiat Senior Aſſiſtens Profeſſione antiquior vſque ad proximum Capitulum.

Sitq.

Sitq. Regula generalis, vt quotieſcunque defuerit ille, hic eius vices ſubeat, & omnia Superioris munera ſub nomine Vicarij generalis adminiſtret, donec alius in eius qui defuerit, locum ſuffectus fuerit. Pro ſe autem eum ſubſtituat Aſſiſtentem Seniorem, quem alterius Aſſiſtentis, Prouincialium, aliorumque Superiorum (quos ea de re per literas commonefaciat) pluralitas vocum elegerit.

De Senioribus Aſſiſtentibus.

Vt in rebus gerendis nihil eſt capitalius præcipiti temeritate, ita nihil eſt ſalutarius prudenti conſilio. In quam ſententiam Sacra Scriptura, Omnia fac (inquit) cum cõſilio, & poſt factum non pœnitebis. Quamobrem è re Congregationis eſſe duximus adiungere Superiori eius duos Seniores Aſſiſtentes & Conſiliarios, qui, ſi diuina benignitate Congregatio amplificata fuerit, quatuor ſint. Habeant ij Vocem Conſultiuam, non Deciſiuam, præterquam in caſibus in quibus eorum Aſſenſus in his

Conſtitutionibus nominatim requiritur, & in ijs quæ ad Capitulum generale propriè pertinentia, moramque dilationis non admittentia à Superiore Congregationis definienda erunt. Eorum autem Electio quomodo fieri debeat, in deſcriptione Capituli generalis exponetur.

Horum Aſſiſtentium opera Superior Congregationis vtatur tum in adminiſtrandis rebus Congregationis, tum in capiendo conſilio: vt cum in partem oneris illi impoſiti veniant, & ille hoc adminiculo ſubleuetur, & Congregatio firmiori præſidio munita perfectius gubernetur.

In eorum Electione obſeruetur, vt eorum qui ſuperiore triennio Aſſiſtentes fuerint, alter in hoc officio ad alterum triennium confirmetur: niſi fortè videatur expedire vt ambo ad idem munus repetantur.

Nolumus Superiorem Congregationis eorum ſequendis ſententijs ea neceſſitate aſtringi, vt contra eas nihil poſſit ſtatuere. Hortamur tamen, vt eorum iudicio & prudentiæ multum tribuens, non facilè animum

mum inducat à talibus viris diſſentire: cum præſertim ſciat facilius fieri vt vnus erret, quam plures. Quæ autem nominatim decernimus cum eorum conſenſu, non tantum conſilio fieri debere, in ijs, quaſi ex Superiore & duobus Aſsiſtentibus trium virorum conſilium conſtitutum ſit, quod duobus viſum fuerit, id valeat, ratumque habeatur.

Si alter eorum ante expletum triennium diem ſuum obierit, aut quauis ratione ad officium ſuum factus fuerit inhabilis, aut crimen aliquod admiſerit, Superiori Congregationis curæ ſit, vt alius ſubrogetur: Ad eamque rem conſenſum alterius Aſſiſtentis, & viciniorum Superiorum cuiuſque Monaſterij, vel Prouincialium, ſi fuerint, per literas exquirendũ habeat. Ac totam rem ex ſententia maioris partis conſtituat. Atque idem de Viſitatoribus & Procuratore generali dictum ſit. Eodem modo faciat, ſi alterius eorum præſentia, propter aliquod graue, aut neceſſarium negotium quod ei gerendum alibi mandauerit, diutius ſit cariturus.

Senio-

Senioribus Aſsiſtentibus quantum fieri poterit, aliud officium non imponatur. Si tamen idoneorum hominum penuria poſtulet, poſſit alter eorum præfici Monaſterio in quo habitat, aut aliud officium ſuſcipere, quod Aſsiſtentis præcipuo muneri non ſit impedimento.

De Viſitatoribus.

Eligantur à Capitulo generali duo præſtanti pietate & prudentia Patres, qui ſingulis annis quibus Superior Congregationis, aut Prouinciales à Viſitatione quicuerint, Monaſteria grauiter & cum autoritate viſitent. Si autem diuina benedictione Congregatio creuerit, quatuor, aut ſex eligantur.

Ii in ſua Viſitatione ſtatum omnium rerum tum Spiritualium, tum Temporalium cuiuſque Monaſterij perſcrutentur iuxta formam deſcribendam.

Ambo ſimul nullo alio comite viſitent, Actaque Viſitationis ipſi perſcribant. Cui rei ſi alter eorum minus aptus fuerit, Superior

rior Congregationis alium cum conſilio Seniorum Aſsiſtenrium electum in illius locum ſufficiat.

Quandiu viſitandorum Monaſteriorum paucitas patietur, poſsit vterque Viſitatorum alicui Monaſterio præfici. Quod ſi maior anni pars in Viſitatione ponenda erit, vel propter multitudinem Monaſteriorum, vel propter locorum interualla quibus inter ſe diſtant, tum fas non ſit Viſitatoribus cuiquam Monaſterio præeſſe.

Impenſam faciendam in Viſitationem Monaſteria viſitanda ſuſtineant. Confecta viſitatione Acta per Viſitatores ad Superiorem Congregationis referantur.

De Procuratore generali.

Cum aliquem è Patribus Congregationis conſtitui qui in Vrbe apud Romanam Curiam negotia totius Congregationis procuret, perneceſſarium ſit, Capitulum generale vnum ad id officium deligat, Procuratorem generalem appellandum, & Romæ commoraturum.

Quæ-

Quæcunque literæ, facultates, aut conceſsiones à Romana Curia in gratiam Cógregationis, aut alicuius eius Monaſterij, aut etiam Fratris cuiuſcunque impetrandæ erunt, per Procuratorem tantùm; alium præterea neminem, petantur.

Is rerum grauiorum ad vniuerſam Congregationem & ad Conſtitutiones pertinentium procurandarum facultatem accipiat à Capitulo generali. Cuius tempus ſi rei neceſſitas non poterit expectare, ſufficiat interim facultas Superioris Congregationis, & Seniorum Aſſiſtentium conſenſus. Qui contra fecerit, graui pœna mulctetur.

De Prouincialibus.

Si diuina benignitate Congregatio ſic propagata fuerit, vt in Prouincias diſtribui neceſſe habeat, & quælibet Prouincia plura habeat Monaſteria, Prouinciales qui ſingulis Prouincijs ſinguli præſint, conſtituantur. Interea Prouincialis vnus ſufficiat Monaſterijs Galliæ præpoſitus, idem

vide-

videlicet qui Superior fuerit Monaſterij B. Mariæ Fulienſis. Quod quidem in præſentia neceſſariò fit. Alioqui Prouincialis cum fuerit, non ſit Superior cuiuſquam Monaſterij, niſi Capitulo generali aliter viſum fuerit. In Monaſterio autem commodiſsimo Prouinciæ commoretur.

De Superioribus ſingulorum Monaſteriorum.

Superiores ſingulorum Monaſteriorum in Capitulo generali eligantur modo præſcripto, officiumque ſuum obtineant vſque ad alterum Capitulum.

Summam curam, diligentiamque adhibeant in ſingulos ſibi commiſſos fratres, cum ſciant eorum ſibi reddendam eſſe rationem cum apud Superiores, tum apud ipſum Deum.

In ſeruandæ Diſciplinæ ſtudio, & in præſtanda Conſtitutionibus & Ordinationibus obedientia ſtudeant cæteros anteire: nec ab æqualitatis regula diſcedant, niſi quatenus officij neceſſitas coegerit. Communibus

nibus exercitijs regularibus nequaquã ſe ſubducant, eadem lege, qua cæteri fratres, aſtricti Chorum, Capitulum, Collationem Patrum, Refectorium, Dormitorium ſuis horis obeundi (niſi grauis & neceſſaria cauſa interdum prohibuerit) ne Diſciplina regularis eorum abſentia langueſcat.

Duplici debet doctrina ſuis præeſſe &c. Vt duplici doctrina ſuis præſint, ſingulis celebrioribus Feſtis, hoc eſt, diebus quibus in Breuiarij Kalendario vox, Sermo, adſcripta eſt: item diebus Circunciſionis, Paſchæ, Aſcenſionis, Pentecoſtes, Corporis Domini, Fratres ſui quiſque Monaſterij in Capitulo breui ſaltem concione per ſe, vel per alium ad virtutem cohortentur. Præterea Doctrinam Chriſtianam Fratribus Clericis, Conuerſis & Donatis, alijſque ſecularibus domeſticis qui opus habuerint, ſemel quaque hebdomada, die feſto per aliquem Fratrem idoneum tradendam curent.

Sit ijs curæ, vt ſemel quoque menſe congregatis Fratribus collatio, aut diſputatio pia more ſanctis Patribus olim vſitato fiat

de

de rebus ſpiritualibus & ſanctis. Ipſique Superiores interrogantium partes agant.

Quomodo quiſque Fratrum ſuorum tẽpus & horas ſuas collocet, exquirant diligenter, atque cognoſcant: dentque operam vt omnes omni tempore in officio ſint, & ambulent in ſapientia tẽpus redimentes.

Nullum locum, aut tempus opportunum prætermittant admonendi Fratres ſuos, tum publicè, tum priuatim, præſertim ſi qua in re Diſciplinæ ſeueritatem remolleſcere videant: vt confracta alligentur, infirma conſolidentur. Ad eamque rem ſumant argumentum quod occaſio dederit, ex aliquo loco Regulæ, vel Conſtitutionum.

Singulis menſibus de ſtatu Monaſteriorum ſuorum faciant certiorem per literas Superiorem Congregationis, aut certè Prouincialem, ſi fuerit: & tum de perſonis, tum de aliis rebus grauioribus, ſi quid opus ſit, eum conſulant.

Si quis Superior diem ſuum obierit, aut officio ſuo inhabilis euaſerit, aut, quod abſit, in crimen fuerit prolapſus, Supprior

cùm

cum Senioribus Monaſterij Prouincialem per literas eius rei admoneat, qui ſtatim Superiorem Congregationis conſulat. Quod ſi Prouincialis defuerit, ad ipſum Superiorem Congregationis ſcribant, qui cum Aſſiſtentium Seniorum conſenſu deſtituti Superiore Monaſterij regimini proſpiciat.

Hactenus de ijs quę grauiora ſunt, ad officium Superioris Congregationis, Aſſiſtentium Seniorum, Viſitatorum, Procuratoris generalis, & Superiorum cuiuſque Monaſterij pertinentia. Cæterum vt in domo Dei omnia quam ordinatiſsima ſint, tum prædictorum, tum aliorum minorum Officialium, nempe Supprioris, Magiſtri Nouitiorum, Cellerarij, Secretarij, Infirmarij, Portarij & cæterorum Officia latius ſeparatim deſcribentur: vt cum quiſque quaſi ſub vno aſpectu promptum explicatumque habeat quid ſui officij ſit, in eius adminiſtratione per inſcitiam non hæſitet; ſed omnia facilè & expeditè exequatur.

De

De adhibendis ad conſilium Fratribus. Cap. III.

C*Onuocet Abbas omnem Congregationem, &c.* Omnis Cõgregationis nomine intelligimus, non vnius alicuius Conuentus, aut Monaſterii, ſed totius Congregationis Monachos vniuerſos; quos in Capitulis generalibus Superiores & Diſcreti referunt.

In ipſo Capitulo generali agatur tum de Superiore Congregationis, aliiſque Superioribus eligendis, aut certè iiſdem qui fuerint, confirmandis, tum de iis, quæ ad Congregationem regendam & Diſciplinam conſeruandam, aut ſi aliqua ex parte relaxetur, aſtringendã ac reſtituendam ſpectãt.

Cætera quæ pertinent ad Capituli celebrationem & ſingula in eo gerenda, poſt alias Conſtitutiones extremo loco ſigillatim exponentur.

Quoties aliqua præcipua agenda, &c. Horum nomine intelligimus duo rerum præcipuarum genera: alterum quod

vnius Capituli generalis, aut certè Superioris Congregationis proprium eſt: alterum quod ad Capitulum cuiuſque Monaſterij pertinet. Prioris generis ſunt grauiora quæque in Congregatione gerenda: vt bonorum ſtabilium Venditiones, Emptiones, Permutationes, Emphyteuticæ Locationes & Conductiones, & omnes bonorum ſtabilium Alienationes, vel Acquiſitiones, Aedificiorum maiorum extructiones, aut deſtructiones, Fundanda noua Monaſteria, aut oblata accipienda, Miſſarum, aut aliorum Officiorum pia quorumcunque fundatione in perpetuum celebrandorum acceptiones. Quæ Capituli generalis, aut certè Superioris Congregationis autoritas ſibi vendicat.

Ad alterum genus ſpectant rerum mobilium Emptiones & Venditiones, Conductiones & Locationes immobilium in biennium, aut triennium, Eleemoſynæ Scutatum excedentes, &c. quæ vt minoris momenti, quam illa, penes cuiuſque Monaſterij Capitulum ſint; vt & ea omnia, quæ, iuxta Canones, ſi à Superiore ſine

Fra-

Fratrum & Capituli conſenſu fiant, irrita ſunt, nulliuſque roboris. Eadem autem in Capitulo cuiuſque Monaſterij propoſita, tum denique cum maiori parti Fratrum Clericorum placuerint, rata ſint; executionique mandentur.

Si qua verò minora agenda ſunt, &c. Horum minorum nomine ad quæ exequenda Superiori Monaſterij ſatis eſt Seniores in conſilium adhibere; intelligimus quæ leuiora, non tamen quotidiana ſunt: cuiuſmodi eſt erogare plus Capitato, ſiue Teſtone in Eleemoſynam; vſque ad Scutati ſummam: Alicui, aut aliquibus Fratrum aliquid eorum quæ Regula, aut Conſtitutiones iubent, ad tempus diſpenſatione remittere, & alia huiuſmodi.

Seniorum tantùm vtatur conſilio, &c. Seniorum appellatione intelligimus præter Suppriorem cuiuſque Monaſterii, duos Sacerdotes, vbi decem vocales ſunt, aut vnum Sacerdotem, vbi minor eſt numerus: quos Superior tanquam virtute, iudicio, vſuque rerum præſtantiores è Conuentu ſuo elegerit, vt eorum conſilio adiuuetur. Qui-

bus quotieſcunque de rebus Temporalibus agitur, accedat Cellerarius.

Admonendi Superioris Monaſterii, cum humana infirmitate in officio vacillat, partes ſint maioris ex Senioribus: idque modeſtè & reuerenter faciat.

Quæ ſunt inſtrumenta bonorum operum. Cap. IIII.

ABnegare ſemetipſum ſibi, &c. Ad hanc ſanctiſſimam abnegationem comparandam multum conferet vnicuique, ſi ad viliora quæque, humilioraque officia ſtudiosè ſe demittat, eáſque res potiſſimum amplectatur, quas Naturæ imbecillitas aut propter aſperitatem, aut propter ignominiam magis refugit; ſi tamen ad eas Superioris iuſſu vocatus fuerit.

Corpus caſtigare. In memoriam & venerationem Dominicæ Paſſionis liceat cuique Fratri ſexta quaque feria; loco & tempore à Superiore deputandis; per ſpatium Pſalmi Miſerere, aut circiter corpus ſuũ verberibus cædere. Frequentius non poſſit ſine licen-

licentia Superioris.

A ſæculi actibus, &c. Vt religioſa modeſtia, grauitaſque ſeruetur, omniſque leuitas & petulantia procul abſit, non ſit fas cuiquam per ludum alterum tangere. Tantum eos, qui è longinquis locis redeunt, aut ad ea ſe conferunt, charitatis teſtificandæ cauſa, liceat complecti.

Rariſsimè viſitentur Sæculares, aut Benefactores, præſertim Mulieres: & nunquam niſi propter magnam cauſam. Poſſint tamen Benefactores, cum neceſſarium videbitur, nec facilè prætermitti poterit hoc officium, à Superiore, vel alio de eius mandato, inuiſi: præſertim in morbo. Nec in eiuſmodi, aut alia viſitatione liceat alteri Fratrum ſeorſum cum Muliere loqui, niſi Fratre comite vidente & audiente.

Nemo cuiuſquam negotii quantumuis ad pietatem exercendam pertinentis procurationem ſuſcipiat ſine Superioris ſui licentia.

Nemo ſine conceſſu Superioris ſui quidquam reſtituendum ei cuius eſt, aut in eleemoſynas erogandum, aut in alios

quantumuis pios vſus conferendum à quoquam accipiat, aut petat.

Depoſitum pecuniarum, veſtium, vini, tritici, aliarumque rerum ad mercaturam pertinẽtium non accipiatur in Monaſterio.

Non liceat fratri cuiquam eſſe Arbitro honorario in Cõpromiſſo, nec interponere ſe in Litium, aut Controuerſiarum diremptionem.

Orationi frequenter incumbere. Hyeme, hoc eſt, à Feſto Omnium Sanctorum vſque ad Paſcha Fratres in Oratorio cõgregati manè ante Laudes ſanctæ Orationi & Meditationi ſummo ſilentio per dimidiæ horę ſpatium vacent. Reliquo autem tempore hortetur Superior quiſque Monaſterij Fratres ſuos, vt ex horis matutinis aliquam ſemihoram huic ſtudio priuatim tribuant. Porrò veſperi toto anno tantundem temporis ab omnibus congregatis eidem Meditationi poſt Completorium impendatur. Atque ad hanc Meditationem, & ad eam quæ fiet ante Laudes, trino tintinnabuli pulſu vocentur Fratres.

Mala præterita cum lacrymis, &c. Ponat vnuſ-

nuſquiſque quotidie, ſi minus bis poteſt, ſemel ſaltem cum decurſo diei ſpatio iturus eſt cubitum, quartam, vel octauam certè partem horæ in Conſcientia excutienda, reuocandiſque ſub iudicii & cenſuræ ſeueritatem, quantum facere poterit, omnibus factis, dictis & cogitationibus ſuis illius diei: ſciens quò frequentius id fecerit, eò ſibi purgatiorem animum ac mundiorem futurum, A mundis autem corde viſum iri Deum ſpōdet ac recipit ipſa veritas.

Caſtitatem amare. Votum Caſtitatis quàm ſanctè reddendum ſit Deo à Monachis, ſuperuacaneum eſt dicere, cum ſit luce Solis clarius. Quare videant, vt huius cæleſtis & Angelicæ virtutis candorem ab omni labe purum & intactum quam diligentiſsimè conſeruent. Atque vt ab ipſa vmbra turpitudinis abſint quam longiſsimè, non liceat cuiquam quamuis partem corporis alieni nudam tangere, præterquam in lauandis pedibus, aut cum infirmitas valetudinis id poſtulat. In danda etiam pace dantis & accipientis facies diſtent inter ſe aliquo interuallo.

De Obedientia diſcipulorum. *Cap.* V.

SVmmæ curæ ſit omnibus quàm perfectiſſimè obedire iuſſis Superiorum, tanquam Chriſti ipſius, ſiue ea literis conſignata ſint, vt Conſtitutiones, Ordinationes, aliaque huiuſmodi, cuiuſcunque ſint generis: ſiue voce tantùm, aut etiam nutu data fuerint. Acceptoque quod iubet Superior, ea celeritate confeſtim id perſequantur omnibus rebus relictis, vt ne literam quidem inchoatam abſoluere ſibi fas eſſe ducant. Quinetiam vbi neque literis mandata iuſsio, neque voce prolata, neque nutu ſignificata erit, quid voluntati Superioris maximè conſentaneum ſit, attentè cogitent, & quibus poterunt coniecturis & argumentis colligant, ad idque ſe accommodent. Nec maioribus tantùm obtemperent, ſed minimis etiam Officialibus, in ijs, quæ ad eorum officium pertinent.

Præceptum Superioris, ſi de re maioris momen-

momenti, & verbis præceptiuis factum fuerit, ab eo cui datur, genu flexo accipiatur: ſin aliter, profunda inclinatione. Quæ etiam ſufficiat, cum Fratres congregati, ſicut in Capitulo fit, ipſum illud præceptum accipient.

Quidquid acturi erunt, cum Superiore ſuo communicent.

Ad Obedientiam pertinet, vt quiſque promptus & expeditus ſit ad officia quæque, miniſteriaque Monaſterij, & ſi quid aliud operam & ſedulitatem Monachi requirit. Ad ea igitur cum primum tintinnabulo, aut alio quoquis ſigno vocantur Fratres, nulla interpoſita mora continuò ſe conferant.

Si quis tardus, languidus, aut difficilis ad obedientiam fuerit, aut in voluntate Superioris non acquieſcens, alicuius fauore, vel auxilio cupiditatem ſuam explere conatus fuerit, aut id in alterius gratiam tentauerit (quod in Monacho facinus indignum eſt) graui animaduerſione coërceatur.

Nemo qui velit adire Superiorem Congre-

gregationis, aut Prouincialem, poſſit id facere ſine eiuſdem quem cogitat conuenire, licentia.

De Taciturnitate. Cap. VI.

ANtiquiſſimo, ſanctiſſimoque more primorum Patrum Ordinis noſtri ſint in ſingulis Monaſterijs bina Locutoria: alterum in Clauſtro, aut proximè: alterum prope Infirmitorium; vbi loquantur quibus licentia data fuerit.

Ea Locutoria aperta & patentia ſint, atque adeo ſine oſtio. Superiores tamen in ea ſecedere non teneantur cum aliquo locuturi.

Vt conſtitutis locis & temporibus ſilentij religio ſanctius ſeruetur, inuiolataque ſit, ſemel in hebdomada, die feſto, liceat Fratribus in his Locutorijs aliquod ex interuallis temporis quibus abſunt à Choro; pio & religioſo colloquio conſumere; aut etiam iucunda per viridarium ambulatione animum relaxare: ſic tamen, vt clamor & omnis petulantia procul abſit. His autem

tem colloquijs ſemper interſit Superior Monaſterij, vel aliquis Seniorum.

Hos ſermones cum pudore & modeſtia conferant voce ſubmiſſa, vt Religioni addictos homines decet. Nec inter ſe contendant, aut altercentur. Sed ſi qua in re fortè diſſenſio opinionum inciderit, propoſitis placidè, benignéque rationibus, eam moderationem adhibeant, vt eos non vincendi contra ſentientes, oſtentandique ingenij, vel doctrinæ cupiditate ferri, ſed veri inueſtigādi ſtudio tantùm duci appareat.

Hi ſermones plerunque ſint de ratione comparandæ Abnegationis ſui, aut de progreſſu in virtutis ſtudio faciendo, adhibita frequenti cohortatione ad ſanctam Charitatem, coniunctionemq́. animorum in Domino. Quod etiam faciant qui extra hæc ſolennia colloquia inter ſe loquentur permiſſu Superioris.

Quæ ad regimen Congregationis, aut Monaſterii ſpectant, nemo curioſè exquirat, aut de iis ſermonem iniiciat. Sed quiſque in ſeſe tantum intuens, & ad officium ſuum attentus quidquid de ſe, aut aliis

conſtitutum fuerit, tanquam diuinitus decretum æquo animo ſecurus accipiat.

Caueant omnes ab eo affectu quo plerique ſolent de ſuæ nationis hominibus præclarè ſentientes & loquentes, in alienæ nationis homines iniquiore animo procaciter inuehi. Complectantur potius omni charitate in Domino, laudibuſque proſequantur alienas nationes, de ſua tacentes. Atque vt peccandi in hoc genere præcidatur occaſio, nullus in colloquio de bellis, aut contentionibus Principum Chriſtianorum inducatur ſermo.

Scurrilitates verò, &c. Vt omnis ludi, ludicræque leuitatis & petulantiæ in Monaſterio remoueatur occaſio, nullo modo, nulloque tempore liceat in vlla parte Monaſterii canes, aut aues, aut aliud animal ad delicias comparatum alere, aut habere. Qui ſecus fecerit, panis & aquæ ieiunio plectatur, in medio Refectorio cibum capiens, donec eiuſmodi animalia eiecerit è Monaſterio.

De

De Humilitate. Cap. VII.

S*I omni vilitate & extremitate contentus ſit Monachus &c.* Sicut in media rerum copia periclitatur Humilitas, ita in paupertate tutiſſima eſt. Quare ſcitè ſanè dictum eſt à Chryſoſtomo, Paupertatem manuductricem eſſe ad cælum. Colatur igitur ea à Monacho, ſitq. ei in amore & delicijs, nec vlla vel minima ſe vnquam violetur. Ac ſibi quiſque perſuadeat rerum Monaſterij ad vitæ vſum comparatarum minimam deterrimamq. partem ſibi ceſſuram, vt ad patientiam & mortificationem ſalubriter exerceatur.

Supellex omnis & inſtrumenta Monachorum ſint qualia decent pauperes. Lances, patinæ, vrceoli, cæteraq. menſæ vaſa ſint fictilia, aut lignea, ſimpliciſſimique operis.

Menſæ ſtructura ſimplici ternos palmos altæ, binos cum dimidio latæ mappæ, ſeculari more, non ſternantur. Sed cuiq. Fratri ſua mappula apponatur cum ſimplicis artificij cultello & cocleari ligneo.

Bre-

Breuiaria, libri, cæteraq. omnia quæ Monacho ſunt vſui, non ſint exquiſitè, aut affabre ornata: ſed eorum quibus deſeruiunt, paupertatem ipſa ſpecie teſtentur.

In Crucibus, Coronis, Agnus Dei, Imaginibus & alijs huiuſmodi ſumma ſimplicitas ſeruetur. Non adhibeatur eis aurum, aut argentum, ac ne ebur quidē: nec quidquam eorum vnius Iulij (qui quinque ſolidis Galliæ reſpondet) vel ad ſummum duorum Iuliorum pretium excedat. Quod ſi maioris pretij fuerit, quantumuis ſit dono datum ab extraneis, non poſſit Fratri cuiquam habendum permitti.

Omnia ædificia, Monaſteriaque noſtra ſimplicis ſtructuræ ſint; commodæ tamen, atque opportunæ ad Diſciplinæ noſtræ obſeruantiam.

Nullis niſi ſimplicibus picturis, & in locis publicis, hoc eſt, Capitulo, Refectorio, Dormitorio, nec in omni eorum parte; ſed in capite tantùm, ornata ſint. Eaq. ſimplicitas in poſterum accuratè mordicuſq. teneatur in locis quæ nobis ad noua Monaſteria fundanda oblata fuerint, accipiendis.

Reijciantur ea potius, quam ſanctæ paupertatis & ſimplicitatis noſtræ cādori ſtructura ipſorum magnificentiore quidquam labis aſpergatur. Debet enim nobis eſſe perſuaſiſſimum, nos quo incultius ædificamus domos noſtras, hoc ſplendidius ædificare conſcientias, tum noſtras, tum alienas: cum ſtudium paupertatis maximū ſit Monachorum decus.

Sacerdotum & altaris miniſtrorum, aliaq. Eccleſiæ ornamenta ſimplicia ſint & ipſa, minimeq. pretioſa, non ſerica, nec auro, argentove intertexta, quæ quidem à nobis fuerint comparata. Tantum liceat Pyxidem ſanctiſſimæ Euchariſtiæ, & Calices argenteos, aut etiam inauratos habere, itemq. Tabernaculum ipſum extrinſecus inauratum, intus ſerico panno conueſtitū.

Quæcunque autem ornamenta Eccleſiæ pretioſiora, hoc eſt ſerica, vel auro, argentove intertexta, vel ornata à quibuſuis oblata fuerint, accipi poſſint. Sed moneātur ſeculares qui in hoc genere nobis benignè faciunt, vt ſimplicia, noſtroq. inſtituto accommodata largiantur. Nemini autem

fas

fas ſit illa pretioſa petere.

Sint ſubſellia Chori ex communi, viliq. ligno, minimeq. affabre facta, tabulis, aut aſſeribus, antiquo more, & inter ſe diſtincta.

De Officijs Diuinis in noctibus.
Cap. VIII.

OCTAVA *hora noctis ſurgendum eſt &c.* Octauæ horæ nomine intelligimus ſecundæ partis noctis in tres partes diuiſæ horam vltimam: vt nox veterum more accepta, hoc eſt, ſpatium temporis quod à Solis occaſu ad eius ortum ſequentis diei decurrit, in duodecim horas inæquales diuidatur. Quare hyberno tempore, cum nox eſt quindecim horarum æqualium & communium, quæ dicitur à S. Benedicto octaua noctis hora, decima erit huius ætatis horologiorum Italicorum, Gallicorum autem ſecunda cum dimidia poſt mediam noctem.

Vt ſurgendi ſignum à Sacriſta, vel alio

ad id à Superiore deputato, crepitaculo datum fuerit, expergefacti Fratres continuò ſurgant, & gratijs actis Deo, Angeloque cuſtodi pro noctis tranſactæ beneficio, cum primum ſignum vigiliarum audierint, eant alacriter in Chorum, ingreſſique & Aqua benedicta aſperſi, ſi tranſeant ante aliquod Altare, profunda inclinatione venerentur. Si verò ibi fuerit ſacrum Corpus Domini, id flexis genibus terram oſculantes ſanctè adorent. Idemque faciant, quotieſcunque ante id tranſierint. Cum autem peruenerint in loca ſua, genibus flexis pia meditatione ac precibus enixè contendant animum ſancto igne diuini amoris inflammatum ad Dei laudes rite religioſeque concinendas excitare, donec ſignum poſtremum Officij detur.

Ritus & Cærimoniæ toto diuino Officio tum diurno, tum nocturno ſeruandæ petantur è Rituali nouo ad antiquiſſimam conſuetudinem Ordinis noſtri, quantum fieri poterit, accommodando.

A Choro, publicaque recitatione diuini Officij nemo abſit, niſi iuſto impedimento

 prohi-

prohibitus, de Superioris licentia. Iique maximè adeſſe ſemper ſtudeant, quorum aliqua propria functio eſt, vel Officium in Choro. Qui autem abſuerit, det operam vt in Choro, vel loco certè alio qui ſacram precationem deceat, & euagationi animi occaſionem non præbeat, Officium recitet.

Vt iam digeſti ſurgant. A Paſcha ad Kalendas Octobris non liceat cuiquam cum poſt Completorium itum eſt in Dormitorium, ſupra horæ ſpatium vigiliam producere: nec reliquo anni tempore ſupra duas horas, niſi Superior id nominatim conceſſerit.

Quot pſalmi dicendi ſunt in nocturnis horis. *Cap.* IX.

Qualiter æſtatis tempore nocturna laus agatur. *Cap.* X.

Qualiter Dominicis diebus vigiliæ agantur. *Cap.* XI.

Hæc tria capita Regulæ obſeruentur ad literam.

Quo-

Quomodo Matutinorum ſolennitas agatur. Cap. XII.

DIebus Dominicis & Feſtis quibus ab opere vacatur, in Miſſa Conuentuali bini cerei accenſi ſuper altare luceãt. Diebus verò ſolẽnioribus, hoc eſt, quibus celebrandæ Miſſæ maioris Superioris partes ſunt, quaterni.

Qualiter priuatis diebus Matutini agantur. Cap. XIII.

L*itaniæ, & completum eſt*. Litaniarum nomine intelligimus Kyrie eleiſon, quod dicitur ante Pater noſter.

In natalitijs Sanctorum qualiter vigiliæ agantur. Cap. XIIII.

SVperioribus quibuſque Monaſteriorum curæ ſit, vt dies feſti à fœl. rec. Sixto V. indicti celebrentur. Quod ne

obliuione prætermittatur, notentur ij dies in Breuiarijs & Miſſalibus. Idemque fiat de aliis feſtis à Sede Apoſtolica in poſterum indicendis.

Alleluia quibus temporibus dicatur. Cap. XV.

NE diſcrepemus à S. Romana Eccleſia, in poſterum Alleluia vſque ad Septuageſimam tantùm canatur. Gloria Patri etiam à feria quarta hebdomadæ ſanctæ vſque ad Paſcha omittatur. Qua hebdomada ſi Cardinalis S.R.E. aut Princeps ſecularis magnæ potentiæ qui ad aliquam Eccleſiarum noſtrarum fortè venerit, nocturnum Officium noſtri Breuiarij ad veſperam antecedentis diei, more Romano, celebrari petierit, concedi poſſit.

Qualiter diuina opera per diem agantur. Cap. XVI.

IN triplici Officio decantando, hoc eſt, Regulæ, Beatiſſimæ Virginis & Defunctorum,

ctorum, nuſquam diſcedatur à præſcripto Breuiarij noſtri Ordinis. Ac ſemper Beatiſſimæ Virginis Officium Officio Regulæ præeat, niſi in Completorio.

Officium Beatiſſimæ Virginis Cantu qui dicitur in directum, ſemper canatur: Itemque Officium Defunctorum, præterquam in maioribus Anniuerſariis, & pro præſenti Defuncto.

Conuerſi quorum in operis & miniſteriis temporalibus Monaſterii verſatur Officium, Horarum Canonicarum penſum per Orationis Dominicæ & Salutationis Angelicæ certo numero definitam repetitionem perſoluant. Ac pro Vigiliis quidem, aut Nocturnis dicant viginti Pater noſter, totidemque Aue Maria, Pro Laudibus & Veſperis, dena, Pro reliquis ſingulis Horis, quina. Sed diebus Dominicis & Feſtis quibus ab opere ceſſatur, duplicato penſo dicant ad Nocturnos quadraginta Pater & Aue. Reliqua officia non duplicent.

Cōuerſi diebus Dominicis & Feſtis quibus vacatur, conueniant ad omnes Horas Canonicas, tum diurnas, tum nocturnas,

in locum ſibi extra Chorum conſtitutum: vbi Profeſſione antiquiori curæ ſit alios interim in officio diſciplinaque continere. Cæteris diebus ad Nocturnos, Laudes, & Completorium tantùm conueniant in dictum locum. Reliquarum autem horarum preces, cum earum tempus inciderit, vbicunque ſunt in opere ſuo, genibus flexis ante aliquod Oratorium, quantum fieri poterit, perſoluant: nec eas propter vllum opus, aut negotium non penitus neceſſarium differant.

Ad Salue Regina, poſt Completorium decantandum, & Meditationem ſubſequentem iidem Conuerſi, & ipſi Donati, ſi poſſit fieri (de quo Superioris iudicium ſit) quam diligentiſsimè conueniant, Aqua benedicta pòſt à Superiore aſpergendi, & rectà cubitum cum ſilentio ituri. Sin autem Donati ad Salue Regina venire non poterunt, at Aquæ benedictæ aſperſioni ſemper adſint.

Quot Pſalmi per eaſdem Horas dicendi ſunt. Cap. XVII.

Quo ordine ipſi Pſalmi dicendi ſunt. Cap. XVIII.

Hæc duo capita obſeruentur ad literam.

De diſciplina pſallendi. Cap. XIX.

AD diuini cuiuſque Officii celebrationem, ne qua ex parte claudicet, iuxta præſcriptum Breuiarii & Ritualis conficiendi rite dirigendam, in omni Congregationis Monaſterio eligatur ab eius Superiore Præfectus Cærimoniarum, idem videlicet qui Cantor: cui id officium ſedulò gerenti omnes in eo genere obediant.

Pſalmi, Cantica, Hymni, & cætera in diuino Officio, & Miſsis maioribus canenda ad noſtri Ordinis cõſuetudinem accommodentur, ſeruatis quæ præcepta ſunt à S.

Bernardo, Sermone 47. in Cantica Canticorum. Excipimus Inuitatoria, Antiphonas, Reſponſoria maiora, Miſſæ introitum, Graduale, Verſum, Alleluia, Tractum, & Poſtcommunionem. In quibus omnibus decantandis Cantus qui dicitur In directū, adhibeatur. Antiphona tamen Salue Regina proprio cantu ſuo, more noſtri Ordinis, poſt Completorium canatur.

In nonnullis maioribus Feſtis, vt populo qui fortè frequēs in aliquam noſtrarum Eccleſiarum conuenerit, magis ſatisfiat, ſi Chorus idoneam canendi peritiam habuerit, & Superiori placuerit, poſſit integra Miſſa Cantu Ordinis decantari.

Regulæ Officium aliquanto grauiùs & lentiùs cantetur, quam Beatiſſimæ Virginis: & hoc lentiùs, quàm Officium Defunctorum: Quod tamen ipſum diſtinctè, & cum aliqua reſpiratione, vel pauſa in medio quoque verſu pronuncietur. Diebus verò Dominicis & Feſtis, præſertim ſolennioribus, in Regularis, & Beatiſſimæ Virginis Officii decantatione maior etiam lentitudo ſolito adhibeatur.

In

In nulla diuini Officii, aut Miſſarum parte liceat Cantu figurato, aut ſymphoniaco, vel muſico vti, nec Organis, aut alio quouis genere muſici Inſtrumenti. Longiſsimeque abſint hæc omnia à Monaſteriis noſtris. Nec in ea re diſpenſari poſsit.

De reuerentia Orationis.
Cap. X X.

C*Vm omni puritatis deuotione, &c.* Ne per aſpectum Extraneorum animus per ſe ipſum ſatis lubricus & mobilis ab Oratione & piis meditationibus ad inania auocetur, non admittantur Extranei in Choros Monaſteriorum noſtrorum tempore quo celebratur diuinum Officium, nec intra cancellos Altaris, niſi Religioſi & Clerici.

De Decanis Monaſterij.
Cap. X X I.

S*I maior fuerit Congregatio, &c.* Si in aliquo Monaſterio Congregationis noſtræ

ſtræ Fratres Profeſsi Clerici plures quàm viginti fuerint, Superior eius Monaſterii cū Seniorū conſilio in ſingulas Decanias ſingulos Decanos eligat & conſtituat, idque ex ordine Sacerdotum, ne peccetur in ſacros Canones. Quod etiā in Prioris, Supprioris, & Magiſtri Nouitiorum electione ſeruetur. Si tamen paucitas Sacerdotum idoneorum in aliquo Monaſterio id non ſinat, liceat interdum permiſſu Superioris Congregationis Suppriorem, aut Decanum ex ordine Diaconorum eligere. Dicti autem Decani denis Fratribus ſinguli præſint. Quod ſi Profeſſorum Clericorum numerus vicenarium non exceſſerit, ſufficiat iis regendis poſt Superiorem Prior, & Supprior in Abbatiis: in Prioratibus verò poſt Superiorem, id eſt, Priorem Supprior.

Cap. Nullus in Præpoſitū.

Secundùm vitæ meritum, & ſapientiæ doctrinam.

Etſi probitati & ſanctimonię quantauis doctrina, aut eruditio ne comparari quidem poteſt: cum tamen illi ex hac multum roboris & præſidii accedere ſoleat, vt noſtris ad ſuæ ſalutis & alienæ rem fœliciter gerendam in Domino, nullum genus auxilii de-

ſit,

ſit, operæpretium viſum eſt hoc etiam doctrinæ adiumentum illis tradere: præſertim vt id genus inſcitiæ, quo officii ratio periculosè ignoratur, nec ea ipſa intelliguntur, quæ quotidie in Regula & Breuiario leguntur, procul à nobis repellatur. Quare placet in eorum gratiam qui Latinæ linguæ imperiti ſunt, ſtudium Grammatices in noſtra Monaſteria admitti: vt ei quantum neceſſe erit, iudicio Superioris operam dent.

Eius ſtudii exercitatio quotidiana ſit, exceptis Feſtis quibus vacatur ab opere, aliiſque diebus quibus Superior Monaſterii propter aliquas cauſas eam intermittendam cenſuerit.

Statuimus etiam vt ad vtilitatem tum promotorum ad Ordines, tum promouendorum vno aut altero die cuiuſque hebdomadæ ratio Fidei Articulorum, Sacramentorum Eccleſiæ, Decalogi, aliorumque eiuſmodi ſimplici, minimèque curioſa explicatione tradatur. Sacerdotes denique ad ſcientiam Caſuum conſcientiæ vno minimùm die cuiuſque hebdomadæ informentur.

Ad ſtudia Grammatices ii tantum vocẽtur quos Superiori Congregationis, Prouinciali, aut Viſitatoribus Superiorem Monaſterij in conſilium adhibentibus viſum fuerit. Omnibus autem in vniuerſum, maximeque ijs qui linguæ Latinæ ſtudebunt, omni librorum obſcœnorum, aut inania tractantium lectione interdicimus.

Ne autem nimio diſcendi ſtudio opus manuum deſeratur, teneantur ij ipſi qui quotidie in ſtudio literarum verſabuntur, vnum ſaltem interuallum temporis quo diuinorum Officiorum celebrationes inter ſe diſtant, operi manuum impendere. Alij autem quorum in ſtudijs literarum quotidiana exercitatio non erit, ijs tantùm diebus quibus prælectionem accipient, eandem ab opere manuum vacationẽ habeant. Liceat tamen Superiori Monaſterij alicui maiori otio indigenti propter alios docendos, vel habendam concionem omnis operis manuum immunitatem dare.

Conuerſi nullo pacto literis operam dent, aut id ſibi concedi petant; Qui tamen eorum expeditè legere ſciuerint, ijs

præter

præter libellum de Doctrina Chriſtiana, & Horas Beatiſſimæ Virginis, alius tantum liber ſpiritualis concedi poſſit. Qui eorum plus in hoc genere ſibi aſſumpſerit, ieiunio panis & aquæ vnum diem mulctetur, aut aliter puniatur arbitrio Superioris.

Quod ſi quis forte ex eis, &c. Superior Monaſterij ſi quem ſuorum propter ſcientiam, exiſtimationem, nomen, aut etiam officium & munus grauius quo fortè fungitur, aut propter aliam quamcũque cauſam ſibi placere & ſuperbia efferri animaduerterit: aut propter naturæ, vel ingenij eius propenſionem ad inanem gloriam, periculum eſſe viderit, ne in id vitium incidat, omnem rationem prudenter ineat, qua malo vel orto medeatur, vel orienti occurrat, & ſaluti Fratris, & Congregationi (cuius in humilitate & contemptu omnis humanæ gloriæ ſummum decus & dignitas eſt) proſpiciat atque conſulat. Quinetiam ſi neceſſe eſſe viderit, eum qui propter officium ſeſe inſolenter effert, de officio deijciat.

Quomo-

Quomodo dormiant Monachi. Cap. XXII.

S*Inguli per ſingulos lectos, &c.* Vt & honeſtati & ſtudio ſanctæ Orationis ſolitudinem amantis eadem opera ſeruiatur, ſtatuimus vt in poſterum vſitato alijs Religionibus more noſtrorum Monaſteriorũ Dormitoria in Cellulas diſtincta ſint.

Singulis Fratribus ſingulæ Cellulæ ſint, exceptis Nouitijs & nouis Profeſſis, qui quandiu Magiſtro Nouitiorum ſuberunt, vnicam maiorem Cellam lectis vnicuique ſeparatim aſſignandis diſtinctam habeant vniuerſi.

Cellula cuiuſque Monachi longa ſit palmos duodecim, lata decem, alta item decem. Oſtium ſit duos palmos cum dimidio latum, altum octo. Feneſtra alta ſit duos palmos cum dimidio, lata palmum cum dimidio. Cellulæ oſtium peſſulo ligneo, aut etiam ferreo (ſi commodius videbitur ad excludendos Seculares) intus claudatur,

funi-

funiculo, aut alia quauis ratione, dum modò ſine claui, extrinſecus aperiendum. Superioris tamen & Magiſtri Nouitiorum Cellulæ poſſint obſerari.

Cellula quęque habeat in ſuperiore parte oſtij ſui foramen rotundum, tabella ductili, quæ in vtramque partem facilè agatur, extrinſecus coopertum: nimirum vt per id foramen Frater Cellula ſua incluſus poſſit conſpici à Superiore, vel Superioribus, quibus tantum hoc concedimus: vt quid agat Frater, ſtudijs ne ſpiritualibus vacet, an otio fortè langueat, ſcire poſſint. Nec quiſquam id foramen intus occludere, aut aperire audeat. Qui contra fecerit, ieiunium panis & aquæ per vnum diem in medio Refectorio ſubeat. Tabellæ autem ſupradictæ affixa ſit imago Sancti alicuius in charta depicta, ex quo Sancto Cellula nomen accipiat.

Sicut Cellulæ Dormitorij ſimiles inter ſe & vniformes eſſe debent, ſit etiam ſupellex ipſarum prorſus vniformis, vt in omnibus Simplicitas & Paupertas Monaſtica eluceant.

In

In quaque Cellula ſit lectulus ligneus operis ſimpliciſsimi,& in eo ſubſtratus ſaccus palearum,aut matta iuncea cum ſacculo palearum pro capitali: poſtremò ſagum vnum, aut alterum, ſi opus fuerit, id eſt, ſtragula ſimplicitatis religioſæ ad corpus cooperiendum. Qui tamen voluerit ſuper nudis tabulis ſomnum capere, liceat, niſi Superior nominatim prohibuerit.

Imagines religioſæ ſint in quaque Cellula duæ, aut tres ad ſummum, eæque ſimplices, auro, aut argento nequaquam illitæ. Sit etiam ſella cum menſula & pluteolus, aut aſſer ad aliquot libros & alia neceſſaria reponenda.

In Cellulam alienam nemini præter Superiorem ingredi fas ſit, qui licentiam ab eo nominatim non habuerit. Quam tamen non concedat poſtquam pulſatum eſt ad Salutationem Angelicam veſperi, aut antequam pulſatum ſit manè, aut tempore quietis meridianæ. Qui ſecus fecerit, ieiunio panis & aquæ plectatur, aut alia pœna grauiori arbitrio Superioris.

Quoties quis de licentia Superioris in

Cellū-

lam alienam erit ingreſſurus, dicat ad oſtium Cellulæ Benedicamus Domino. Qui autem intus eſt, reſpondeat, Deo gratias. Nec ille ante intret, quàm hoc audierit. Et dum ibi ambo fuerint, ſit oſtium apertum.

Liceat cuique Fratrum ingredi in Cellulam Superioris, & cuique Nouitio & nouo Profeſſo in Cellulam Magiſtri Nouitiorum.

Candela in eadem Cella, &c. Cellæ illius nomine ipſum Dormitorium intelligimus, Cellulis, vt diximus, diſtinctum. In quo candela, aut lucerna ſit, aliquanto ante quàm exeatur è Completorio, accendenda: vt Fratres dum è Choro in Dormitorium veniunt, lumen ibi reperiant. Idque lumen totam noctem vſque ad diem perduret. Dormitorium autem Fratribus ingreſſis obſeretur, tradanturque claues Superiori.

Dormitorium, Cellulæque omnes ſingulis ſaltem hebdomadis euerrantur, omnibuſque ſordibus expurgentur.

Fratres per Dormitorium ambulantes

placidè & ſuſpenſo veſtigio ambulent, ne quo ſtrepitu alij obturbentur.

Veſtiti dormiant, &c. Nemo ſine Cuculla & Caputio dormiat (cum ex ijs conſtet veſtitus Monachi) nec diſcinctus.

De Excommunicatione Culparum. Cap. XXIII.

QVamuis Culpæ quæ committi poſſunt à Monachis, tam multæ, variæ, multipliceſque ſint, vt nec ipſæ, nec Pœnæ ſingulis ipſarum debitæ deſcribi ſigillatim vllo modo poſſint: vt tamen Superioribus aliqua lux afferatur, qua varietates earum poſſint internoſcere, atque ita peccantibus pro modo Culpæ cuiuſque iuſtas Pœnas irrogare: operæpretium duximus Culpas omnes in pauca genera conferre, & cuique generi Pœnam eius menſuræ reſpondentem definire: ita tamen vt ea Superioris arbitrio frequenter augenda, vel minuenda ſit: cum ſæpe propter circunſtantias & Culpæ ſuo genere leues

graues

graues reddantur, & ſuo genere graues leues fiant. Igitur vt Culpas leues taceamus, ponatur Culparum maioris momenti tria eſſe genera, & idcirco Pœnas quoque in triplici eſſe differentia. Quod videlicet S. Benedictus voluit, cum tres Excommunicationis modos conſtituit.

Culpæ ſunt graues, grauiores, & grauiſſimæ. Grauis culpa eſt, in quam qui incidit, Menſæ participatione priuatur. Cui Pœnæ adiunctæ ſunt & aliæ: cuiuſmodi eſt prohiberi Pſalmum, aut Antiphonam in Choro imponere, & Lectionem recitare, item refectionem cibi poſt Fratrum refectionem capere. Quæ quidem Pœna quāuis ſegreget Fratrem à Fratrum cœtu, quod ad hæc attinet, in alijs tamen rebus ab eorum conſortio non ſeiungit.

Grauior Culpa eſt, in cuius Pœnam Frater non ſolùm à Menſa communi & alijs adiunctis excluditur, ſed ab ipſo etiam Oratorio. Quapropter omni ſermone, commercioque Fratrum ei interdicitur, debetque ſeorſum ab alijs refici, & opus ſibi iniunctum facere.

Grauiſſima verò Culpa eſt, cuius Pœna propriè Excommunicatio dicitur: qua qui tenetur, à Superiore tanquam membrum putridum ab omni aliorum ſocietate præciditur & amputatur. Qui videlicet præfracto & obſtinato animo contumax & rebellis nec verborum admonitione, nec prædictarum leuiorum Excommunicationum Pœnis, nec corporali caſtigatione ſanari potuit: ſed ipſis remedijs ingraueſcente morbo animi deterior factus magis in dies inſoleſcit, & in ſuperbiam maiorem elatus nulli generi curationis ad ſanandam eius animam adhibitæ locum relinquit. Atque hæc propriè eſt Excommunicatio Canonica, quæ excludit à Sacramentis & communione fidelium, cum duæ ſuperiores Monaſticæ ſint Excommunicationes, aut potius Excommunicationis imagines & imitationes quædam.

De Culpa leui.

Culpæ leuis nomine intelligimus omne peccatum Monachi quod per imprudentiam,

tiam, aut ignorationem admittitur, linguæ errore, aut iudicij minus recti vitio, obliuione, incuria, aut negligentia, alijſque huiuſmodi minoris prauitatis cauſis, non mala mente, aut improbo animo: qualia ſunt (vt ex paucis iudicium fiat de omnibus) quæ ſequuntur.

Si quis non omnibus relictis, vt vocatur ad diuinum Officium, confeſtim (modeſta tamen feſtinatione) ſeſe contulerit in Oratorium.

Si ad primum Gloria patri, cuiuſque Officij non adfuerit in Oratorio; aut ſine permiſſu Superioris, omnino ab Officio abfuerit.

Si in Oratorio diuini Officij tempore vagis & curioſis oculis, aut quouis capitis, manuum, reliqui ve corporis indecoro & parum religioſo geſtu, aut motu animi ſui leuitatem prodiderit.

Si quis cum in Capituli, Lectionis, aliorumue verborum quæ in Choro alijs audientibus vnus tantum pronuntiat, recitatione errauerit, aut aliud quiduis quo turbetur Chorus, admiſerit, non continuò

coram omnibus terram fuerit oſculatus, aut ſi dum cantat cum alijs, aliquo errore lapſus, non ſtatim terra digitis contacta ſatisfecerit.

Si quis in Choro, Capitulo, Refectorio, aliiſue locis in quæ cœtus vniuerſus Fratrum conuenit, riſum ediderit, aut alijs concitauerit.

Si quis in inclinationibus, genuflexionibus, alijſue Cærimonijs ritè religioſeq. obſeruandis negligentior fuerit.

Si in diuino Officio dormitauerit.

Si in Oratorio, aut Dormitorio ſtrepitum quo alii obturbentur, ediderit.

Si cum habeat loquendi facultatem, de rebus vanis & inanibus ſermonem fecerit.

Si res Monaſterij negligenter tractauerit.

Si vas, aut aliud quidquam ex ſupellectili fregerit, aut amiſerit.

Si Capitulo, aut Lectioni Collationum quæ fit ante Completorium, non adfuerit, aut prætermiſſa communi Conuentus refectione, in alteram poſteriorem, quæ Lectoris menſæ & Coquorum eſt, cibum ca-

pere

pere ſine licentia diſtulerit.

Si proclamatus ab alio eum viciſſim eodem die proclamauerit.

Si otioſus per Monaſterium vagatus fuerit.

Si in alterius officium ſe interpoſuerit, eo inuito.

Si egreſſus è Monaſterio alia loca petierit, quàm ad quæ licentiam eundi à Superiore accepit.

Si reuerſus in Monaſterium non ſtatim adierit Superiorem.

Hæc, aliaque eiuſmodi leuiora peccata primò quidem verbis caſtigentur, poſt autem Proclamatione facta in Capitulo, aut coram Superiore, qui peccanti iniungat vt Pſalmum, aut aliud in Pœnitentiam recitet, aut vt in Refectorio, vel alibi in Conuentu Fratrum culpam ſuam ipſe palàm pronuntiet, eiuſque veniam à Deo, & Fratribus petat. Ad idem Pœnæ genus pertinet humi cibum capere in Refectorio, In Choro cum ceſſatur ab Officij celebratione, paſſis brachijs aliquantiſper preces aliquas recitare, Genibus flexis precari Deũ,

vt ſibi peccatum condonet, In aliquo abiecto miniſterio verſari.

Cui autem hæ Pœnitentiæ nihil proderunt ad emendationem Culpæ, volumus eam Culpam quamuis per ſe leuem in numerum grauium referri, & pro graui haberi, atque plecti. In quo Superioris erit acri iudicio adhibito rem expendere, vt leues Culpas à grauibus prudenter diſcernat. Fit enim ſæpe vt peccata quæ genere ſuo leuia ſunt, propter inſignem contemptum Legis, aut Præcepti, proteruiamque peccantis, ad grauium peccatorum ordinem pertineant. Quare non tam quid factum ſit, intuendum eſt, quàm qua mente factum ſit: vt Culpa quaque iuſtis ponderibus examinata, quæ Pœna debeat peccantibus inferri, poſſit rite conſtitui.

Qualis debeat eſſe modus excommunicationis. Cap. XXIIII.

De graui Culpa.

GRauem Culpam incurrit Frater, primùm qui contra Præceptum Superioris

rioris aliquid quantumuis paruum, minimique momenti committit. Nec tamen id propterea Mortale Peccatum cẽſeri debet, niſi natura ſua tale fuerit, aut cum contemptu præcipientis admiſſum ſit, aut Superior in virtute Sanctæ Obedientiæ iuſſerit.

Item qui Ieiunia Regularia ſine licentiã violat.

Qui cum aliquo Priorum ſuorum peruicaciter contendit.

Qui ſuperbè reſpondet Superiori.

Qui alteri calumniando detrahit, aut alterum contumelia afficit.

Qui cum altero rixatur, ſiue in Monaſterio, ſiue foris, vel qui dedita opera mentitur.

Qui Silentium inutili ſermone frangendi, aut in alia quauis re delinquendi conſuetudinem habet.

Qui ſuum, aut alterius peccatum defendit.

Qui literas ad aliquem mittit, aut ad ſe miſſas legit, nõ ante monſtratas Superiori.

Qui negotium aliquod extraneum ſuſcipit

pit ſine licentia Superioris, aut ſuſceptum cum Superiore non communicat.

Qui in domo ſeculari, aut alibi, ſeorſum à ſocio cum muliere loquitur, ita nimirum vt videri non poſſit.

His, alijſque huiuſmodi Grauibus Culpis, vt primum admiſſæ ſunt, Pœnarum quæ ſequuntur, aliqua inferatur. In pane & aqua ieiunare, Aliquot dies è Monaſterio pedem non efferre, & interim continuo ſilentio obmuteſcere, Pedes ſingulorum Fratrum in Capitulo oſculari, peccatum palàm confitendo, petendoque ſuppliciter veniam, Verberibus ſe ipſum cædere. Has, aliaſque ſimiles Pœnas (cuius generis ſunt quæ in Regula S. Benedicti ſunt deſcriptæ) luant qui Culpam Grauem admiſerint. Quæ tamen Pœnæ arbitrio Superioris habita ratione circunſtantiarum Culpæ, minui, augerique poſsint.

De Grauioribus Culpis.
Cap. XXV.

CVlpa Grauiori tenetur, qui manifeſta

ſta contumacia, aut rebellione Superiori negat obedientiam; aut inobedientiam ſuam malitioſè defendit.

Item qui cum Superiore ſiue in Monaſterio, ſiue foris proteruè contendit.

Qui contra Superiorem aliquid occultè ſtruit, aut machinatur, aut ad excitandam diſcordiam in Monaſterio, vel Congregatione cum alio, vel alijs ſocietatem init.

Qui Superiorum imperium detrectans ad præſidium Extraneorum, & vias ab Inſtituto Regulari alienas confugit.

Qui Superiorem aliqua iniuria afficit, aut maledictis inſectatur.

Qui Pœnitentijs ſibi pro Culpa iniunctis defungi pertinaciter recuſat, aut ad humiliora miniſteria ſeſe abijcere cum pertinacia renuit.

Qui alicui ſuaſor & autor eſt, vt aliquid graue contra Diſciplinam Regularem, aut Præceptum Superiorum faciat.

Qui à Regulari Correctione Appellat, aut Appellanti conſentit, vel adhæret.

Qui Prouincialis, aut Prior Conſtitu-

tionum

tionum Obſeruantiam negligi patitur, poſtquam fuerit admonitus.

Qui literas ad Superiorem Congregationis, aut Seniores Aſſiſtentes, vel ab ipſis ad alium, aut alios miſſas aperit, aut malitioſè detinet.

Qui ſecreta Monaſterij, aut res in Monaſterio geſtas Extraneis reuelat.

Qui ad altiorem quemcunque dignitatis gradum in Cõgregatione aſſequendum autoritate Principis Secularis, aut Eccleſiaſtici abutitur.

Qui Profeſſus, aut Sacerdos ſine legitima Diſpenſatione diuini Officij recitationem per integrum diem prætermittit.

Qui ei à quo offenſus eſt, veniam petenti denegat.

Qui nudum corpus alterius tangit, excepto ſi infirmitas valetudinis exegerit.

Qui oſtio clauſo cum aliquo eſt in Cellula ſua.

Qui recedit à conſueta veſtitus ratione.

Qui alium quemuis iniuſſu Superioris vel leuiter percutit.

Qui alium falsò accuſat.

Qui

Qui ex Congregationis, aut alicuius Monaſterij, aut etiam Fratris cuiuſuis infamatione apud Extraneos ſibi patrocinium quærit. Iſque præter alias Pœnas Actiua & Paſſiua voce priuatus ſit per annum, aut amplius, ſi Superiori videbitur.

Qui ſuſurro, murmurator, detractor, aut perſpicuè mendax eſt.

Qui vel ſemel inebriatur.

Qui Officialis in officio ſuo fraudem cõmittit.

Qui Conuerſus preces ſuas ſciens omittit.

Qui vel tantulum pecuniæ ſciens plus viginti quatuor horis ſeruat inſcio Superiore.

Qui aliquid emit, aut mutuò accipit aliter quàm per Superiorem, aut Cellerariũ, aut de Superioris conſenſu.

Qui malitioſè egreditur de Monaſterio ſine ſocio ſibi aſſignato, aut cum alio, quàm qui aſſignatus eſt.

Qui veniens in vrbem in qua Monaſterium aliquod Congregationis eſt, non petit rectà Monaſterium, ſed prius in aliam

domum

dòmum diuertit. Cuius Culpæ grauitati multum accedit, ſi extra Monaſterium pernoctet.

Qui ſine licentia extra Monaſteriũ quidquam cibi, aut potus capit ſine neceſſitate.

Qui in Monaſterio non ægrotus & ſine legitima licentia, vel foris, niſi in morbo qui licentiam ei impetraret in Monaſterio, carnibus veſcitur.

Qui ſine licentia nouum locum Monaſterio fundando accipit, aut maiorem aliquam ſtructuram ædificij ſine licentia Superioris Congregationis, aut Prouincialis aggreditur.

Qui priuati alicuius conuenticuli conſcius non patefacit, & generatim qui cum aliquid ſciat, vnde Congregatio vniuerſa, vel Monaſterium aliquod poſſit detrimentum capere, tacet.

Qui malitioſè dicit aliquid, quod Congregationi, vel alicui Monaſterio poſſit eſſe damno.

Qui diſſidium inter Fratres excitat, aut factionis, ſeu partialitatis in Monaſterio, vel Congregatione exortæ particeps eſt.

Cuius

Cuius Culpæ vel qui probabiliter ſuſpectus eſt, Grauiori Pœnæ ſit obnoxius.

Qui de Pœnis ſibi propter Culpas irrogatis à Superiore ſuo apud alium quàm Superiorem Congregationis, Prouincialem, aut Viſitatores conqueritur.

Qui Côuerſus Tonſuram Fratrum Clericorum vſurpat.

Qui ſine legitima licentia ſacros Ordines ſuſcipit. Cuius Culpæ reus ipſo facto ab Ordine ſuſcepto vſque ad Capitulum generale ſuſpenſus ſit, nec poſſit cum eo diſpenſari.

Harum autem, aliarumque huiuſmodi Culparum Grauiorum Pœnæ ſint, primùm à communi Menſa & Choro, & omnino à ſocietate Fratrum ſegregari; vt cum huius Culpæ reo, quandiu in Pœnitentia eſt, non liceat cuiquam Fratrum colloqui ſine ſpeciali licentia: Deinde cibum humi capere in medio Refectorio ieiunantem in pane & aqua: Ante & poſt ſingulas Horas Canonicas, itemque poſt Gratiarum actiones Refectionem conſequentes, intrantibus in Oratorium, & exeuntibus Fratribus proſtratum

ſtratum iacere ante fores Oratorij: In Cellula ſua tanquam carcere concluſum manere, ſilentium ſeruantem. Quibus Pœnis ſi Culpæ magnitudo poſtulauerit, aliæ accedant, arbitratu Superioris (qui cum opus fuerit, admoneat ſemel atque iterum ſecundum Regulam) Quales ſunt, flagellis ſe cædere in conſpectu Fratrum, per ſpatium temporis quod Superiori videbitur, Voce Actiua & Paſſiua ad tempus priuari: De munere & officio impoſito deiici, aut etiam de gradu quem obtinet in Conuentu ad infimum locum ad tempus deuolui, ſi Clericus eſt, poſt omnes Clericos, ſi Conuerſus, poſt omnes Conuerſos. In quibus, alijſque conſimilibus, vt iuſtus Pœnæ modus ſtatui poſſit, habeatur ratio Circunſtantiarum Culpæ cuiuſque: nec, quantum fieri poterit, Pœnæ in Regula præſcriptæ prætermittantur.

De iis qui ſine iuſsione Abbatis iunguntur excommunicatis. Cap. XXVI.

Qualiter Abbas debeat eſſe ſolicitus circa Excommunicatos. Cap. XXVII.

Obſeruentur hæc duo capita, ſicut ſonãt.

De iis qui ſæpius correcti non emendauerint. Cap. XXVIII.

De Grauiſſima Culpa.

QVod ſi nec ita ſe correxerit, &c. Culpam Grauiorem ſequitur Grauiſsima, de qua S. Benedictus hic agit, poſtquam de aliis egit. Eſt autem Culpa grauiſsima, primum Hæreſis, quod malorum omnium profundum iure dicitur, & cuius cognitio ad maiores iudices pertinet. Deinde ea peccantis in vitio ſuo peruicacia & obſtina-

tio, vt neque peccatis abſtinere, nec Pœnas, aut Pœnitentias ſibi indictas ſuſtinere velit: aut certè cum eas frequenter ſubierit, iudicio grauium prudentiumque Patrum nullū inde ſanioris mentis, aut emendatioris vitæ fructum percipiat.

Item, Superioris quæcunque Percuſsio. Eſtque percuſſor ipſo facto Excommunicatus, nec ab alio quam Superiore Congregationis, aut ab eo quē ille ad id nominatim delegauerit, abſolui poſsit. Ac reus confeſtim in carcerem detrudatur, & cum aliis Pœnis, tum Pœna circulari (quod eſt in Capitulo omnes circumire, & genibus flexis nudatū tergum verberandū præbere) ſemel in hebdomada per mēſem plectatur.

Furtum pecuniæ, vel rei grauioris & notabilis à Senioribus Monaſterij iudicandæ.

Falſificatio literarum, aut ſigilli Superioris Congregationis, aut Seniorum Aſſiſtentium, aut Viſitatorum, aut etiam Prouincialis, aut denique proprij Superioris, vel adulterini ſigilli vſus.

Vulneratio grauis cuiuſcunque Fratris: eſtque qui vulnerauit, Excommunicatus

Excom-

Excommnnicatione reſeruata Superiori Congregationis.

Criminis cuiuſuis à quouis Fratre Congregationis admiſſi quibuſuis Extraneis facta reuelatio, qua Frater, aut Congregatio in infamiam, aut damnum aliquod incurrerit.

Apoſtaſia à Congregatione.

Conatus tranſeundi à Congregationis arctitudine ad noſtri Ciſtercienſis Ordinis laxitatem.

Caſtitatis cũ altera perſona opere commiſſa violatio, Cuius peccati conuictus per menſem ad minimum carcere concluſus ter quaque hebdomada ieiunet in pane & aqua, & ſexta quaque feria in Capitulo coram omnibus cædatur verberibus, ſitq; vltimus omnium Profeſſorũ, aut aliis Pœnis grauioribus arbitrio Superioris plectatur.

Excitata, aut fota, aut conſilio adiuta in Monaſterio vel Congregatione diſcordia & Partialitas.

Proprietatis crimen.

Ad impetrandum quoduis Priuilegium contra Conſtitutiones Congregationis

adhibita contentio.

Quodcunque crimen capitale extremo ſupplicio in Seculo puniendum: qualia ſunt Sacrilegium, Homicidium, aliaque huiuſmodi quibus infamiæ nota incurritur.

His grauiſſimis Culpis, alijſque quas ad idem genus pertinere Capitulum generale definierit, inferantur aliquæ Pœnarum quæ ſequuntur, arbitrio Superioris. Ad tempus, aut in perpetuum ab Ordinum ſacrorum ſuſceptione, aut vſu ſuſpendi, Ad aliquot annos, aut in perpetuum Actiua, Paſſiuaque voce priuari, Cædi virgis, ad eandemq. Pœnam repeti arbitrio Superioris, Ad tempus aut in perpetuum carcere conſtrictum teneri, Pane & aqua tantum veſci, aut alio ieiunio mulctari ad certum tempus, arbitrio Superioris, De gradu ſuo infra omnes Clericos, ſi Clericus eſt, aut infra omnes Conuerſos, ſi Conuerſus eſt, deijci, Omni officij adminiſtratione ſpoliari. Quibus accedant Pœnæ in Regula deſcriptæ.

Poſtremo decernimus, vt quibus conſuetudo eſt Culpam Leuem admittere, Pœna

na Graui mulctentur, quibus mos eſt in Grauem Culpâ labi, Pœna Grauiori coerceantur, qui denique Culpa Grauiori frequenter peccant, Pœnam Grauiſſimam luant. Atque ita pro Culparum ingraueſcentium ratione Pœnarum quoque grauitas augeatur.

Vt autem calumniæ, falſæque accuſationis occaſio præcidatur, ſi quis aliquem alicuius prædictarum Culparum apud Superiorem non ſimpliciter denunciando, ſed accuſando, & criminando inſimulauerit, is niſi crimen quod infert, legitimè probauerit, eiuſdem criminis Pœnam, iuxta ſacros Canones, cum infamia ſubeat.

Vtatur ferro abſciſſionis. Hoc genus abſciſſionis videtur Capite Ne Religioſi extra de Regular. eſſe abrogatum: in quo nominatim prohibetur ne vel perditiſſimi & profligatiſſimi Regulares expellantur: ſed ſi aufugerint, perquirantur, & reducantur, & ſi opus ſit, cuſtodiæ cauſa in carcerem conijciantur. Id igitur obſeruari volumus, eiuſque abſciſsionis nomine intelligimus; non expulſionem è Monaſterio, ſed ſegre-

gationem à communi vſu & conuerſatione Fratrum, & cuſtodiam carceris. Quamobrem ſtatuimus vt in omnibus Congregationis Monaſterijs, ſi fieri poſsit, Cellæ ſint in eum vſum comparatæ, firmæ & munitæ. In quas ſi qui fortè, quod abſit, alijs remedijs ſanari non poterunt, mittantur & concludantur, ibique pane & aqua tantùm veſcantur, & iniunctum opus manibus faciāt, aut alias Pœnas pro Culparum grauitate iuxta præſcriptum Conſtitutionum à Superioribus decernendas ſubeant. Quo Decreto tamen non prohibemus quominus Superior Congregationis ſecundùm Priuilegia noſtra, propter aliquam grauem cauſam Fratri qui Cōgregationi magno damno ſit, cum Seniorum Aſſiſtentium conſilio licentiam tranſeundi ad aliam Religionem dare poſsit: ita tamen vt hic tranſitus Sacris Canonibus non repugnet.

Si debeant recipi Fratres egreſsi de Monaſterio. Cap. XXIX.

QVI diſcedunt è Cōgregatione duorum ſunt generum. Aut enim Fugi-

tiuiſunt, aut cum licentia dimiſsi. Ac de Fugitiuis quidem declaramus eos tāquam ſancti inſtituti deſertores & Apoſtatas, ipſo facto Excommunicatos maiori Excommunicatione, à qua, niſi à Superiore Congregationis, & qui ab eo facultatem acceperit, abſolui non poſsint, Quod ſi redire voluerint, ſic accipiantur.

Carcere concluſi per quantum tempus Superiori Congregationis viſum fuerit, triduum ſingulis hebdomadis in pane & aqua ieiunent, & ſemel quaque hebdomada virgis cædantur. Egreſsi verò è carcere ad infimum locum abijciantur, ſi Clerici ſunt, Clericorum: ſi Conuerſi, Conuerſorum, omni præciſa ſpe reſtitutionis in priſtinum locum: ac ſimul iure ſuffragij quinquennium priuentur. Quas Pœnas Superior Congregationis pro ratione Circunſtantiarum & perſonæ poſsit augere, vel mitigare. Præſertim verò ſi quis ſponte ſua reuerſus fuerit, cum eo agat mitius. Poſsit etiam Superior Monaſterij eaſdem Pœnas arbitratu ſuo aliis cumulare.

Fugitiui qui retento Habitu religioſo in-

tra quinque dies non redierint, aut qui Habitum dimiſerint, etiamſi ſtatim redeāt, in Excommunicationem incidiſſe cēſeantur. Qui vtrique cum redierint, tot hebdomadis quot abfuerint, ſingula ieiunia panis & aquæ, ſingulaſque flagellationes in Capitulo ſubeant, vltimoque loco Profeſſorum, vt dictum eſt, conſtituantur, & voce Actiua & Paſsiua per quinquennium careant.

Quod ſi retento Habitu ante quinque dies reuerſi fuerint, quanquam Excommunicati cenſendi non ſunt, ieiuniis & verberibus acriter plectantur, & cum Voce Actiua & Paſsiua, tum ipſo loco & ordine quem obtinent in Monaſterio, priuentur Superioris Monaſterii arbitrio.

Si ad Apoſtaſiam furtum rei maioris, aut aliud graue crimen acceſſerit, præter Pœnas Apoſtatis decretas, pro ratione facti grauius puniantur.

Quod ſi quis in Apoſtaſia fuerit ordinatus, aut poſt incurſam Apoſtaſiam in eà celebrauerit, ab officij quo abuſus eſt, executione in perpetuum ſit ſuſpenſus: niſi fortè po-

tè poſtea mutata mente in omni virtute ſic enituerit, vt ab ipſo Capitulo generali cum eo diſpenſandum videatur.

Crimina quæ ab Apoſtata in Apoſtaſia fortè commiſſa fuerint, eadem Pœna, qua ſi in Monaſterio perpetrata fuiſſent, vindicentur.

Quod ad alterum diſcedentium è Congregatione genus attinet, Qui cum venia dimiſſus è Congregatione exierit, vt ad aliam Religionem tranſeat, ſi intra tempus ſibi præſcriptum in Obedientialibus literis eadem mente diſcedendi à Congregatione in aliquod Monaſterium Congregationis ſe contulerit, nequaquam recipiatur. Sin autem tempus ei præſcriptum fuerit elapſum, agatur cum eo, ſicut cum Fugitiuis, aut Apoſtatis agendum eſſe diximus. Qui propter Grauiſsimam Culpam in carcerem fuerit aliquãdo coniectus, ante Capitulum generale non poſsit ad aliquam Monaſterij præfecturam, aut aliam maiorem dignitatem promoueri, niſi Superior Congregationis diſpenſauerit.

Qui accepta à Congregatione licentia tran-

tranſeundi ad aliam Religionem; elapſo tempore ſibi præſcripto, extra Congregationem nihilominus cum ſcandalo tum Congregationis, tum Laicorum viuit, niſi monitus ad officium redierit; Superiores Monaſteriorum Congregationis locô illi viciniorum agant cum Ordinario, vt is carcere; aliiſque pœnis legitimis iuxta ſacri Concilii Tridentini decreta coërceatur.

Si quis poſt Apoſtaſiam pœnitentia ductus & ad Congregationem reuerti cupiẽs ad aliquod eius Monaſterium ſe contulerit, Superior eius Monaſterii dum per literas conſulit Superiorem Congregationis quid opus facto ſit, Apoſtatam loco ſeparato ab omni aliorum commercio & ſermone ſegregatum contineat.

Si verò animo non redeundi ad Cõgregationem ad aliquod eius Monaſterium venerit, comprehenſus in carcerem detrudatur.

De pueris minori ætate, qualiter corripiantur. Cap. XXX.

Ad literam ſeruetur.

Qua-

Qualis debeat eſſe Cellerarius Monaſterij. Cap. XXXI.

C*Ellerarius Monaſterij eligatur &c.* In quoque Monaſterio Cellerarij Electionē ad Superiorē eius pertinere volumus: qui Seniores ſuos in conſiliū adhibens ſtudeat quam maximè poterit, ei Fratrum munus hoc mandare, qui virtutibus ijs quas S. Pater hic enumerat, ſit exornatus. Qui autem electus fuerit, eam modeſtiam in omni parte officij ſui adhibeat, eamq. prudentiam, integritatem, ſynceritatem & religionem in omni re gerenda præſtet, vt cum à ſæcularibus moribus, ab omni auaritia, calliditate, fraude, mendacio, calumnia ſummè abhorreat, exemplo virtutis proſit omnibus, noceat nemini. Cuius rei curam præcipuam in Superiorum animis altiſſimè defixam eſſe cupimus, idq. eis quammaximè commendamus.

Curam gerat de omnibus. Cellerarius extra Monaſterium omnia Temporalia adminiſtret,

ſtret, ſintq. ei curæ prædia quæque Monaſterij, reditus, cenſus, creditæ, debitæq. pecuniæ. Eius officij ſit emere, aut alio modo comparare, & in Monaſterium comportanda, vel conuehenda curare quæcunque vel ad annonam, victum & veſtitum, vel ad alios quoſuis vſus Monaſterij neceſſaria ſunt, ad preſcriptum Superioris, cui quam diligentiſſimè obediat.

Animam ſuam cuſtodiat &c. Ne cura Temporalium rerum ſic obrui ſe ſinat Cellerarius, vt in Spiritualibus langueat, cum illæ his tanquam adminiſtræ ancillari debeant. Quare det operam vt quam rariſſimè abſit à Choro & Officio diuino, à Meditatione, & alijs exercitijs regularibus, quæ quidem illius officium non impediant.

Sine iuſsione Abbatis &c. In omnibus quæ paulò maioris momenti erunt, vt, verbi cauſa, in frugum, vini, olei, & alius cuiuſuis annonæ in longum tempus reponendæ, & aliarum rerum maiorum comparandarum emptione cum Superiore communicet.

Non poſſit nec alteri cuiquam, nec ſibi ipſi

ipſi communem cibum, aut potum mutare, vel augere, niſi de mandato Superioris.

Quæ Fratres ſine licentia in vſus ſuos accipere non poſſunt, eadem nec ipſe Cellerarius poſſit ſibi.

Nihil ducat negligendum. Cellerarius Conputa & rationes accepti & expenſi, item creditæ, debitæque pecuniæ quater in anno oſtendat Superiori ſuo, ac ſæpius, ſi iuſſerit. Ille autem cum Senioribus Monaſterij horum omnium rationes ineat & ſubducat. Idemque Cellerarius hæc eadem proferat, cùm Superior Congregationis, Viſitatores, aut Prouinciales venerint in Monaſterium, viſitandi cauſa. Similiter ſi ab vno Monaſterio ad aliud migret, omnis adminiſtrationis ſuæ rationem reddat Superiori ſuo.

Solatia ei dentur, &c. Si videbitur Superiori, liceat conſtituere Procuratorem ſecularem Monaſterij, hominem ſpectatæ probitatis: qui in negotijs extra Monaſterium gerendis Cellerario ſit adminiculo, à Fratrum commercio & aſpectu ipſo, quantum fieri

poterit,

poterit, ſeiunctus. Ob eamque rem vbi Monaſteria ſunt in vrbibus, extra Monaſterium habitet. Ac ſi litigandū fuerit (quod quantum fieri poterit, Tranſactionibus, Compromiſſis, & omni alio remedij genere, cedendo potius de iure noſtro, quàm omnia ad viuum reſecando, caueatur) is in Foro agat omnia, & cum Superiore Monaſterij communicet.

Vtatur etiam Donatis Cellerarius, præſertim ad coemendas in diem res quaſque neceſſarias. Eorum enim opera efficiet vt rariùs ſibi prodeundum ſit è Monaſterio. Denique quantum poterit, plateas, mercatus, fora, tribunalia, & loca quæque celebriora declinet, per Procuratorem & Donatos, aut etiam alios potius agens quæ illic agenda ſunt: quamuis id interdum à Monaſterij vtilitate alienum eſſe videatur.

Nō liceat Superiori Monaſterij, nedum Cellerario, litem vllam cuiquam intendere, niſi de conſenſu Capituli Monaſterij ſui.

De

De ferramentis Monaſterij.
Cap. XXXII.

S*Vbſtantiæ Monaſterij, &c.* Officialis quiſque Monaſterij ſimul ac ſuſceperit Officium ſibi mandatum, res ſuæ fidei commiſſas facto earum Inuentario accipiat, vt cum deponet Officium, aut quandocunque Superiori viſum fuerit, fides eius in eis ritè conſeruandis & reddendis appareat. Superior autem Monaſterii habeat omnia Officialium ſuorum Inuentaria ſeparatim deſcripta, vt ea nouis miniſtris & Officialibus tradat, & exactis eorum Officijs repetat, ac diligẽter excutiat num quid deſit, aut diſſipatum ſit, aut etiam acceſſerit noui, vel inſtauratum fuerit.

Fiat in quoque Monaſterio Inuẽtarium omnium librorum eius, & in prima paginá cuiuſque libri ſcribatur nomen Monaſterij cuius eſt.

Scripturæ & Inſtrumenta omnia ad vniuerſam Congregationem pertinentia, qualia ſunt Priuilegia, Indulta, Bullæ, Exemptiones, Donationes rerum majorum Con-

gregationi factæ, aliaque id genus diligentiſſimè cuſtodiantur ab ipſo Superiore Congregationis in Monaſterio in quo habitat. Iſque eorum reddat rationem Capitulo generali. Copiæ autem authenticæ, & tranſſumpta eiuſmodi Priuilegiorum & Chartarum habeantur in quoque Monaſterio, vt vbicunque opus fuerit, poſſint à noſtris Iura quæque, Libertates & Prærogatiuæ Congregationis aſſeri & defendi.

Quæ autem Scripturæ grauiores ad vnũ aliquod Cõgregationis Monaſterium tantum pertinent, eæ in illo Monaſterio ſeruentur, in capſa tribus diuerſis clauibus obſerata. In eademque capſa ſeruentur pecuniæ Monaſterij, liber Computorum, aut rationum accepti & expenſi. Et harum quidem clauium vna penes Superiorem Monaſterii ſit, altera penes Suppriorem, tertia penes Cellerarium.

Conſtituat ſibi Superior cuiuſque Monaſterii Secretarium, qui reliquas minoris momenti Scripturas & Inſtrumenta Monaſterii aſſeruet. Idemque quæ in Capitulo præcipua agentur, eorum Acta diligenter

in

in Codicem referat, reliqua minora breuiter perſtringat: eaque omnia apud ſe habeat, & cuſtodiat.

Si quid debeãt Monachi proprium habere. Cap. XXXIII.

PRæcipuè hoc vitium radicitus amputetur, *&c.*
Cum abdicatio Proprietatis, ſicut & cuſtodia Caſtitatis, adeo ſit annexa Regulæ Monachali, vt contra eam nec Summus Pontifex (iuxta Canones, vnde hæc ad verbum deſcripſimus) poſſit licentiam indulgere, noſtrum profectò eſt hoc Proprietatis crimen ſic exhorreſcere, vt ea ipſa quæ Proprietatis nullam partem attingũt, ſed aditum ad eam parant, refugiamus & declinemus: cum præſertim ea non ſolùm Paupertati, ſed etiam aliis omnibus Religionis & Sanctimoniæ partibus bellum indicat, atque adeo peſtem & perniciem inferat. Ad id autem efficiendum ſancienda duximus quæ ſequuntur. De ſtatu Monac. cap. 6. cum ad Monaſterium &c.

Qui Monachus in Proprietatis crimen lapſus eſſe deprehenſus fuerit, cum aliis

Pœnis grauiſſimis puniatur, tum Monaſterium pro carcere per annum habeat, ita ex eo pedem non efferat.

Singuli Fratres initio cuiuſque menſis omnia ſibi ad vſum conceſſa monſtrent, aut ſcripto ſignificent Superiori, vt ipſe quæ ſuperuacanea videbuntur, adimat, quæ neceſſaria, concedat. Idque ſcriptum ſemel minimùm in anno fiat. Ac videat Superior ne quis extra fines ſanctæ Paupertatis à Regula præſcriptæ vlla ex parte prodeat.

Superior Monaſterii quater minimùm in anno omnes Cellulas & omnia loca Monaſterij adiuncto ſibi Suppriore, vel alio ex Senioribus Monaſterij de improuiſo perluſtret, & excutiat, ne quid vllo loco deſit, aut ſuperuacuum ſit, & ne quid contra diſciplinam admittatur. Eademque opera ſi quos animaduerterit aliquarum rerum immoderata cupiditate teneri, nimioque ſtudio aliquid retinere, aut amplecti: huiuſmodi cupiditatum & propenſionum occaſiones cautè & prudenter amputet & excidat. Denique non patiatur quemquam

rem

rem vllam apud ſe habere, quam is ipſi Superiori quandocunque vel ipſo nutu repetierit, nõ ſit cõtinuò libẽtiſſimè traditurus.

Quidquid à quoque Fratrum fuerit in Monaſterium allatum, aut alicui Donatione, Legato, Ab inteſtato, vel quacunque Iuris diſpoſitione vndecunque obuenerit, id omne non illius proprium, ſed commune ſtatim cenſeatur. Nec ille in eo vel poſſidendo, vel vtendo plus iuris habeat, quã alius quiuis Frater. Sit autem commune totius Congregationis. Liceatque Superiori Congregationis cum aſſenſu Seniorum Aſſiſtentium, prout ex vſu Congregationis eſſe in Domino iudicauerit, id alicui Monaſterio, vel pluribus tribuere. Niſi tamen donantium, vel teſtantium, vel aliter diſponentium voluntas repugnet.

Omnia verò neceſſaria, &c. Quæ cuique res concedi debeat, in arbitrio Superiorum ſit: ita prorſus, vt ſine eorum permiſſu, ne vſum quidem vllius quantulæcunque rei quiſquam ſibi arroget. Multò verò minus poſſit de eo quod in vſum ſuum acceperit, diſponere.

Concedendi cuique quod opus eſt, ea ſeruetur ratio, vt nihil cuiquam ſuperuacaneum permittatur, nihil neceſſarium negetur: vt hac ratione omnis occaſio præcidatur ea quibus quiſque indiget, alia via quàm ex Superioris conceſſione, ſibi quærendi: ſiue ea ad victum, ſiue ad veſtitum, ſiue ad valetudinem, ſiue ad ſuſcepti alicuius muneris rite gerendi facultatem, aut alia eiuſmodi pertineant. Qua in re miniſtrorum charitas ita diligens ſit, vt indigentium petitionem anteuertat.

Si quis ſibi aliqua re, ſiue ad victum, ſiue ad veſtitum, ſiue ad officium ſuum, aut aliud quidquis opus eſſe exiſtimauerit, primùm conuertat ſe ad Deum, & rectum ea de re iudicium precibus ab eo contendat. Deinde, ſi rem Superiori patefaciendam duxerit, patefaciat in Domino, vel ſermone, vel breui ſcripto, ne forte excidat ei è memoria. Quod cum fecerit, omni in Superiorem reiecta ſolicitudine ſecurus expectet otioſo animo quod ille cenſuerit: nec inſtet, ſiue ad ſe, ſiue ad alium res pertineat. Quidquid autem re intellecta fuerit

rit ab illo ſtatutum, id ſine dubio & ad honorem Dei, & ad vtilitatem ſuam accommodatiùs ac melius fore ſibi perſuadeat.

Si qua res alicui à Superiore ſuo denegata fuerit, is ab alio Superiore eam rem non petat, niſi quemadmodum illius rei ab illo petitæ repulſam tulerit, & quamobrem tulerit, adiungat.

Tranſeuntes à Monaſterio in Monaſterium nihil omnino vel minimũ ſecum ferre audeant, non ante monſtratum Superiori Monaſterij à quo diſcedunt, & ſibi ab eo nominatim conceſſum.

Ne ipſis quidem Superioribus liceat pecuniam apud ſe habere, ſed eam ſtatim ſuo loco deponant.

Præter Cellerarium nullus omnino Fratrum, niſi in itinere fuerit, habeat, aut expendat tantillum pecuniæ, niſi de Superioris expreſſa licentia. Sed pecuniam vndecunque acceptam, vt primum habuerit, tradat Superiori.

Poſtremò Superiores Congregationis vniuerſos & ſingulos admonemus, & in viſceribus Chriſti obſecramus, ne qua negligen-

gligentia, diſſimulatione, remiſſione, indulgentia, aut etiam cupiditate committant, vt aliqua fictione, aut interpretatione huius vitæ communis, ſanctiſſimæque Paupertatis diuinus ſplendor vnquam obſoleſcat: nec peſtiferam conſuetudinem vlla die in Congregatione illabi ſinant, qua Frater apud ſe, aut apud alios ita aliquid habeat, vt ſi ſpectetur vſus, & diſponendi facultas, vera Proprietas ſit, & qui hanc fraudem admittit, verbo Monachus, re Proprietarius, & ſæpe diuitum & abundantium in ſeculo vnus ſit.

Si omnes æqualiter debeant neceſſaria accipere. Cap. XXXIIII.

Ad literam obſeruetur.

De ſeptimanarijs Coquinæ. Cap. *XXXV.*

N*Vllus excuſetur, &c.* Omnes Sacerdotes & Clerici per vices in Coquinæ miniſterio adiuuent Conuerſos eius officij

præ-

prę̨cipuos miniſtros. Qui & ipſi per vices ar bitrio Superioris quantum fieri poterit, inter ipſos mutandas ad Coquinam adhibeantur.

Sacerdotum & Clericorum munus in Coquina ſit, Aquam & ligna in Coquinam portare, Lances, patinas & alia vaſa eſcaria, item legumina & olera lauare, Menſis miniſtrare, & reliqua neceſſaria pro ratione otij perſequi. Sed & ipſos Superiores hortamur, vt cum per occupationes licebit, hòc ipſo officio diligenter obeundo, exemplum ſanctæ humilitatis alijs præbere non grauentur.

In illorum autem officium nemo ſe interponat, nec in Coquinam ingrediatur. Eodemque modo in Infirmitorium, & in Cellas Monáſterii, quales ſunt Cellæ Penaria, Vinaria, Veſtiaria, Medicamentaria, & aliæ eiuſmodi, niſi de licentia Superioris generatim, vel nominatim conceſſà, non liceat introire: nec cum neceſſitas iuſſerit, niſi permiſſu eorum qui his Cellis aut receptaculis præ̀ſunt.

Singulos biberes & panem &c. Mixti nomine

Lectori menſæ, & Septimanarijs Coquinæ omni tempore præterquam Ieiunij quod Eccleſia præceperit, conceſſi, quatuor ad ſummum panis vncias & ſingulos vini ſcyphos intelligimus, nullo adhibito obſonio.

Reliqua quæ ad eorum officium pertinent, è Rituali petantur.

De infirmis Fratribus. Cap. XXXVI.

N*E aliquam negligentiam patiantur*. Superior Monaſterij Fratres Infirmos frequenter inuiſat, & amanter conſoletur, maiorem etiam charitatem ijs præſtans, quàm quæ patrum naturalium in filios eſſe ſolet.

Vt qui in morbum inciderit, de Superioris licentia in Infirmitorium fuerit deductus, curet Infirmarius, vt quamprimum peccata Sacerdoti confiteatur, & ipſum ægrum tum ad Confeſſionem, tum ad ſacram Communionem hortetur.

Videat etiam diligenter, vt qui grauius ægrotant, Extremæ Vnctionis Sacramento

to maturè muniantur.

Nullus Aeger medicum conſulat, aut ab eo remedium petat, niſi Superior nominatim permiſerit.

Infirmarius Medicum prudenter admoneat, vt cognitâ ratione morbi Fratris cuiuſque, curationem, & remedia adhibenda non ægro, ſed ſibi ſeparatim exponat.

Aegri vt Medicis ſuis ſpiritualibus ad animæ ſalutem, ſic Medicis corporalibus & Infirmario ad ſalutem corporis ſanctè obediant.

Si Aegri menſæ ſimul accumbentes plures tribus fuerint, Lectio non deſit: eaque ſi fieri poteſt, per aliquem ex minus Infirmis facienda.

Cum quis Aegrorum cum quouis Fratre licentiam loquendi habuerit, eant in Locutoriũ Infirmitorio proximum. Quod ſi morbus non ſinat, loquantur in ipſo Infirmitorio voce ſubmiſſa.

Balneorum vſus. Balneorum nomine intelligimus domeſtica Balnea. Quæ quidem ſi in aliquo Monaſterio fuerint, permitti poſſint, externa autem minimè. Nec ea cui-

quam

quam concedi poſſint, niſi à Capitulo generali, aut ſi periculum eſſet in mora, à Superiore Congregationis.

Aegri ne propter infirmitatem infrequentius vtantur Confeſsione, aut Communione, cum potius earum præſidio frequentiùs quam ſani, muniri debeant.

De Senibus, vel Infantibus. Cap. XXXVII.

Ad præſcriptum verborum ſeruetur.

D*e hebdomadario Lectore.* C*ap.* XXXVIII.

M*Enſis Fratrum, &c.* Vbi fuerit maior multitudo Fratrum, ſecunda Menſa Lectione non careat.

Lectio deeſſe non debet. Legatur ad Menſam primò Caput Bibliorum Latinè, deinde Vita Sanctorum, aut certè alius liber ſpiritualis vulgari ſermone ſcriptus; vt non ſolùm Latinè ſcientium, ſed etiam imperitorum & ipſorum Conuerſorũ vtilitati cõſulatur.

Poſt

Poſt Miſſas & Communionem, &c. Ex his verbis occaſionem nacti de ſacra Communione hæc ſtatuimus.

Omnes non Presbyteri, ſolis Donatis exceptis, Dominico quoque die, & Feſtis quæ dicuntur Sermonis, Communicent. Si voluerint frequentius, poſsint, de Confeſſarij ſui licentia.

Abſtinere autem à Communione dictis diebus non poſsint ſine licentia Superioris & Confeſſarii conſilio.

Donati decimo quinto quoque die & Feſtis Sermonis Communicent, & frequẽtius ſi voluerint, de licentia Confeſſarij.

Reliquos domeſticos Monaſterii Superior hortetur, vt ſingulis menſibus Confiteantur & Commũnicent.. Idque ſaltem quater in anno nõ liceat eis prætermittere.

Sacram Communionem antecedat Sacramentalis Confeſsio peccatorum.

Teneantur quique non Sacerdotes ſemel in hebdomada Confiteri & Communicare, die videlicet Dominico. Moneanturque Clerici & Conuerſi, vt frequentiùs, ac ſaltem ſemel præter diem Dominicum confi-

confiteantur. Sacerdotes ter, aut frequentiùs in hebdomada: bis certè non prætermittant.

Qui Superioris permiſſu ſacra Communione interdum abſtinuerit, Confeſsionem tamen conſtituto tempore faciendam non prætermittat, ſine licentia Superioris.

Quod attinet ad Caſus reſeruatos, ſeruetur Decretum Sanctiſsimi D. N. Clementis viij.

Iulium, vel vt in Gallia loquuntur, quinque Solidos furatum eſſe, in hac Congregatione peccatum Mortale cẽſeatur. Quare iuxta dictum Decretum Caſus Superiori reſeruatus eſſe poſsit. Minoris autem pecuniæ, vel rei furtum minimè: cum per id Decretum eius demum furti peccatum reſeruari poſsit à Superiore, quod Peccatum Mortale eſt.

Nemo conſtituatur Confeſſarius Fratrum, niſi præuio examine approbatus, aut à Viſitatoribus, aut à Prouinciali, aut ab ipſo Superiore Congregationis, aut certè ab alijs eorum mandato. Quibus Superior cuiuſque Monaſterii proponat Sacerdotes,

quos

quos ei muneri idoneos iudicauerit.

Si quo tamen caſu inciderit, vt repentè Confeſſarij deſint in Monaſterio, liceat Superiori eius præuio examine probatos Cōfeſſarios conſtituere, idque donec à Viſitatoribus, Prouinciali, vel Superiore Congregationis approbentur, vel improbeatur.

Confeſſariis Monaſterij ſic approbatis liceat quorumuis Monaſterij Fratrum, itēque domeſticorum Secularium, & poſtulantium habitum Congregationis, vt primùm in Monaſterium admiſſi ſunt, accedente Superioris Monaſterij licētia, Confeſſiones audire.

Superior Monaſterij Fratri alicui Confeſſarium habenti alium ſpecialem Confeſſarium ad tempus aliquando concedat, ſi petierit.

Non liceat vlli noſtrum alij cuiquam Sacerdoti Extraneo confiteri, niſi in itinere, cum deeſt Confeſſarius Congregationis.

Hic autem Fratres Congregationis magnopere hortamur, vt cum peccati morbo languentium, animarum remedium Confeſſio-

feſſione præſentius nullum ſit, præter ordinarias Confeſsiones bis in anno Confeſſionem dimidij anni generalem faciant.

In cuius rei gratiam Superiores Monaſterij caſus omnes ſibi reſeruatos & poteſtatem ab eis abſoluendi quam habent, non bis quidem, ſed ſemel in anno Confeſſarijs impertiant.

Cæterum audiendi Confeſsiones Extraneorum inſtitutum, ſupradictis tantùm exceptis, in Congregationem non admittatur.

De menſura ciborum.

Cap. XXXIX.

DVO *cocta pulmentaria, &c.* Communia cibaria Congregationis præter panem ſint omne genus leguminum, olerum, fructuum arborum, & lacticiniorum: vt præter abſtinentiam ab omni genere carnium, ab Ouis etiam & Piſcibus abſtineatur.

Liceat tamen Capitulo generali ſuper hac Ouorum & Piſcium, vel eorum alterutrius

trius abſtinentia cum Monaſterijs Congregationis quibus expedire iudicauerit, ad triennium, hoc eſt, ad alterum Capitulum; & Superiori Congregationis tempore interiecto inter duo Capitula, cum conſilio Seniorum Aſsiſtentium diſpenſare: exceptis quarta & ſexta ferijs, quibus Oua & Piſces edere nunquam liceat, niſi in eas inciderit Feſtum aliquod Sermonis. Actum in feriam antecedentem ea abſtinentia reijciatur.

Iter facientibus etiam in Ieiunijs regularibus, & in ipſis feriis quarta & ſexta, niſi Superior eorum nominatim prohibuerit, Ouis & Piſcibus veſci liceat.

Diebus quibuſcunque Ieiunii Eccleſiaſtici & toto Aduentu ab Ouis & Lacticiniis abſtineatur eodem modo quo in Quadrageſima. In locis tamen olei penuria laborantibus, vbi Secularibus in ipſa Quadrageſima Butyro pro oleo veſci licet, poſsit iis temporibus Aduentus & Ieiuniorum Butyrum pro oleo ad condiendos cibos duntaxat, non in obſonium, aut pulmentum adhiberi.

Piſces

Piſces apponendi quibus permiſsi fuerint, non exquiſiti, aut ſumptuóſi, ſed vulgares & viles ſint, & qualibus veſci ſolent pauperes: ne ſumptuoſæ lautitiæ indignitate ſanctæ Paupertatis decus pulcherrimum violetur.

Piſcium obſonii, vbi permiſſum fuerit, non plus quaternis vnciis in ſingulos Fratres apponatur, aut certè quinis, Ieiunii tempore. Nec Oua & Piſces ſimul apponantur, nec Oua plura binis in ſingulos.

Simplex ſit, & minimè exquiſitus apparatus ciborum. Abſit procul ſaccarum, cinnamomum, garyophyllum, piper, & aliæ ſpecies aromaticæ. Nec cuiquam, niſi fortè propter infirmitatem valetudinis indigenti, à Superiore permitti poſsint.

Panis libra vna, &c. Panis cibarius ſit & communis. Hoſpitibus tamen & Aegrotis poſſit melior dari.

Tantum Panis apponatur in Menſa, quantum neceſſe eſt, cum Panis Libra quã Regula permittit, tanta ſit, vt vel edaciſsimo homini ſufficiat.

Carnium verò quadrupedum, &c. Multò magis

gis

gis volatilium. Quod ab ipſis iter facientibus arctiſſimè ſeruetur, niſi propter eum morbum qui in ipſo Monaſterio licentiam veſcendi Carnibus mereretur. Itaque ſciat hæc Congregatio omni victu eibatuque Carnium cuiuſcunque generis ſibi eſſe penitus interdictum, iuxta Canones.

Prohibemus etiā ne quis liuius à Carnibus abſtinentiæ vllo vnquam tempore, vel modo, per ſe, vel per alium, directè, vel indirectè, ex toto, vel ex parte Diſpenſationem petat. Qui fecerit, procurauerit, aut propoſuerit, ipſo facto voce Actiua & Paſsiua priuatus in perpetuum careat, & ad quæcunque Congregationis officia factus inhabilis, aliis præterea grauibus pœnis arbitrio Superioris Congregationis irrogandis puniatur: Non obſtantibus quibuſcunque Conceſsionibus victus Carnium à Summis Pontificibus olim Ordini Ciſtercienſi datis, quibus aliquis forſitan in perniciem Regularis Obſeruantiæ qua hæc Congregatio vtitur, abuti velit.

Cap. Carnē cuiquā Monacho&c. De cōſecr.di. 5.

Donati iiſdem cibis vtantur, quibus reliqua Congregatio, & ab Idibus Septem-

bris vſque ad Paſcha in memoriam Paſsionis acerbiſsimæ Domini noſtri IESV ſexta quaque feria ieiunent: ſic tamen vt liceat eis meridie refici, & ad veſperam aliquantulum panis & vini pro Collatione ſumere.

Omnium ſanorum Fratrum Monaſterii, tum Superiorum, tum ſubditorum iidem prorſus & genere, & conditura, & quantitate cibi ſint: Idemque panis & vinum.

De menſura potus. Cap. XL.

HEminam vini, &c. Quoniam parum conſtat cuius menſuræ fuerit hæc Hemina Vini à S. Patre Benedicto in potum conſtituta, placuit certam menſuram præſcribere, quam ſobrietati ſtudentibus Monachis ſuffecturam confidimus. Ea in omnibus Monaſteriis accuratè ſeruetur.

Vinum non meracum, ſed dilutum aqua Menſis apponatur. Diluatur autem pro ratione acrimoniæ: vt generoſo Vino plus aquæ admiſceatur, vulgari minus, arbitrio Superiorum.

Apponatur etiam vrceolus aquæ, vt poſ-

ſit qui uoluerit, etiam dilutius bibere.

Quibus propter laborem quo ſe fatigauerint, aut propter naturalem conſtitutionem corporis menſura decreta non ſuffecerit, Superior cum id ita eſſe compererit, poſſit quod deeſt ei menſuræ, quantum neceſſitas, non quantum intemperantia poſtulauerit, ſupplere. Quod quidem ſi ad longum tempus concedendum ſit, adhibitis in conſilium Senioribus concedat.

Quiſquis vino prorſus abſtinere voluerit, id ſine licentia liberè poſſit, niſi Superior prohibuerit.

Scyphis, aut pateris alijs quàm fictilibus, aut ligneis vtraque manu ori admouendis vti non liceat.

Nulli liceat extra Refectionis tempus, nec ſanis extra Refectorium, nec Infirmis extra Infirmitorium bibere, niſi nominatim conceſſum fuerit, ſanis quidem à Superiore, Infirmis autem ab Infirmario.

Quibus horis oporteat reficere Fratres. Cap. XLI.

I *Eiunent vſque ad Nonam, &c.* Diebus Ieiuniorum tum hyeme, tum æſtate, præterquam in Quadrageſima, Fratres à Nona ſtatim poſt meridiem celebranda exeuntes ad Refectorium accedant.

In Quadrageſima verò, &c. In Quadrageſima cum Nona ſic dicta fuerit ante meridiē, vt inter ipſam & Veſperas ſtatim poſt meridiem dicēdas aliquantum temporis interiectum ſit, Veſperis abſolutis ad refectionem eatur.

Omni die Ieiunij poſſint qui voluerint, ante Collationem Patrum vnciam vnam, aut duas ad ſummum panis, vel pro pane fructus aliculus cum ſcypho vini ſumere, idque in Refectorio continuò poſt ſignum datum.

Vſque ad caput Quadrageſimæ, &c. Declaramus ſecundum conſuetudinem Eccleſiæ Ieiunium ad diem Dominicum minimè pertinere.

Diſpenſamus autem vt in Feſtis omnibus Sermonis quæ extra Quadrageſimam & Aduentum occurrerint, propter eorum reuerentiam non ieiunetur. Sunt autem eä, Feſtum omnium Sanctorum, Natiuitatis Domini, Circuncifionis, Epiphaniæ & Purificationis: præterea cuiuſque Monaſterii Feſtum titulare in dicto tempore occurrẽs, quod in eo Monaſterio Ieiunij immunitatem habeat.

Nullum cibi genus apponatur in ſecunda Menſa, quod in priore appoſitum non fuerit.

Qui fortè in Menſa iure, vel vino effuſo mantile ſuum fœdauerit, aut alia quauis grauiore imprudentia peccauerit, ſurgat, & pro ratione erroris Pſalmum De profundis, vel Miſerere mei, ſtans in loco ſuo voce ſubmiſſa pronuntiet.

Nullus Fratrum priori Menſę ſine licentia Superioris deſit, præter Seruitores, Miniſtros Coquinæ & Lectorem. Qui autem defuerint, obeant ſecundam Menſam, ne tertiam addi vnquam neceſſe ſit.

Nemo explicet mantile ſuum, aut ede-

re incipiat ante ſignum ab eo qui præſidet in Refectorio datum: quod quidem poſt inchoatam lectionem dari debet. Nec rurſus peracta Refectione quiſquam complicet mantile ſuum, niſi Præſes ſignũ dederit.

Nullus extra Refectorium, & Refectionis horas quidquam cibi, vel potus capiat, niſi Superior nominatim permiſerit.

Cœnæ tempore ante Completorium ſemper cœnetur.

Vt poſt Completorium nemo loquatur. Cap. XLII.

O*Mni tempore, &c.* In Oratorio, Dormitorio, Refectorio, Clauſtris & Capitulo non ſolùm poſt Completorium, ſed reliquo etiam omni tempore inuiolabilis Silentii lex ſeruetur. Nec diſpenſet Superior, vt in ijs locis Silentium frangatur, niſi neceſſitas vrgeat.

Arctiſſimè etiam ſeruetur Silentium in toto Monaſterio à Completorio ad exitum à Prima diei ſequentis, itemque Meridianæ quietis tempore, videlicet à Prandio vſque ad Nonam.

Aliis

Aliis autem horis liceat de rebus neceſſarijs breuiter loqui. Sermonem autem longiorem habere, aut Extraneos alloqui ſine licentia fas non ſit.

Dum Horæ Canonicæ celebrantur, ſilentium ſit in toto Monaſterio, nec tum niſi propter neceſſitatem & ſubmiſſa voce, loqui liceat.

Eadem lege qua Silentium indicitur, prohibetur etiam omnis ſtrepitus in Monaſterio. Quare omnibus horis Silentij ſumma religione caueât Fratres, ne quod opus faciant quo ſtrepitus, aut fragor, aut ſtridor excitetur.

De his qui ad opus Dei, vel ad Menſam tardè occurrunt.

Cap. XLIII.

AD *horam diuini Officij, &c.* Cum Officium Beatiſſimæ Virginis antiquiſsima ſanctorum Patrum Ordinis noſtri conſuetudine ſuſceptum omnibus Horis Canonicis Officij maioris, vno excepto Completorio, præcurrat, Statuimus vt qui in eius Officii Beatiſsimæ Virginis Nocturnis

ad Gloria Patri primi Pſalmi qui poſt Hymnum dicitur, aut in diurnis Horis ad Gloria Patri primi Pſalmi non affuerit, aut initio Completorii, cum dicitur, Adiutorium noſtrum in nomine Domini, defuerit, in negligentiæ pœnam non in locum ſuum, ſed in eum qui peccantibus in hoc genere cõſtitutus eſt, toti Choro cõſpicuus, ſe conferat: ibique ſtans moretur, donec Præſes Chori ſigno dato poteſtatem ei faciat aliis ſeſe in ordine ſuo adiungendi. Sin Præſes Chori ſignum non dederit, negligentiæ reus Officio completo apud eum extra Chorum, aut in Capitulo coram omnibus ſatisfaciat.

Qui in Miſſæ celebratione occupatus, aut alias conceſſu Superioris diſtentus ad diuinum Officium in tempore adeſſe non potuerit, is ſtatim ſine vlla ſatisfactione locum ſuum petat.

Vſque ad ſecundam vicem corripiatur, &c. Hæ duæ caſtigationes ſic fiant, Qui defuerit verſui Gloria Patri, qui menſæ Benedictionem antecedit, ſatisfaciat ſuper genua, hoc eſt flexis genibus, & capite paulum inclinato

nato,donec ſurgendi ſignum det qui præeſt. Tum vltimo menſarum loco accumbat. Quod ſi tertiùm peccet eadem negligentia, vini portione mulctatus humi cibum capiat in medio Refectorio.

Superior ſi tardiùs quam ſupra conſtitutum eſt, in Chorum venerit, accedat & ipſe ad locum negligentibus deſtinatum: ibique cum ſatisfecerit, locum ſuum petat. Similiter ſi poſt Gloria Patri quod ante Benedictionem Menſæ dicitur, in Refectorium venerit, ante locum ſuum inclinet, & dicto verſu petat locum ſuum.

Si quis dum in Choro, Capitulo, aut alio quocunque congregatorum Fratrum cœtu eſt, opus habet ad breue tempus inde diſcedere; is ex ipſo loco ſuo ſe verſus eum qui præeſt, inclinet. Qui autem diſcedere volet non reuerſurus, genu flexo ante ipſum Præſidem, verbo vel ſigno licentiam accipiat.

De his qui excommunicantur, quomodo ſatisfaciant. Cap. XLIIII.

Obſeruetur ad literam.

De

De his qui falluntur in Oratorio. Cap. XLV.

S*I quis dum pronuntiat, &c.* Quoties quis in Choro pſallens malè pronuntiat, aut in incipiendo verſu præceps, aut in finiendo tardus eſt, aut aliud quidpiam incauta pronuntiatione leuiter peccat, toties pro errore terram manu tangẽs ſatisfaciat.

Qui verò in Antiphona, aut Pſalmo imponendo, aut in alio quouis eorum quæ Choro audiente vnus pronuntiat, errauerit, oſculetur terram.

De his qui in aliquibus rebus leuibus delinquunt. Cap. XLVI.

A*Nte Congregationem ipſe vltro ſatisfecerit, &c.* Ternis diebus ſingularum hebdomadarum, hoc eſt, feria ſecunda, quinta & Sabbato, & omnibus Feſtis ab Eccleſia præceptis Capitulum habeatur in quoque Monaſterio, ad recognoſcendas & emendandas culpas. In quo ſeruetur ordo & ratio in Rituali deſcripta.

In eo Capitulo vnuſquiſque Fratrum ſe de peccatis externis quæ contra Regulam, Conſtitutiones, vel præcepta Superioris admiſerit, breuiter & apertè palàm ipſe accuſet, & Pœnitentiam à Superiore indictam æquo animo accipiat, religioſeque ſubeat. Id videlicet mēti S. Benedicti iubentis hoc loco Regulæ vt ante Congregationem eatur ad Satisfaciendum pro Culpa, maximè conſentaneum eſt.

Poſſint etiam qui deliquerint, non expectato Capitulo, continuò poſt admiſſum delictum apud Superiorem ſatisfacere.

Qui proclamatus fuerit, aut ſe ipsū proclamauerit, toto corpore humi proſtratus iaceat, & iuſſus ſurgere profundè ſe inclinet, expectans indicendam Pœnitentiam.

Non prætermittatur officium fraternæ Correctionis ab ipſo Domino præceptum, iuxta ſanctorum Patrum præſcriptum in grauiùs peccantes religioſè præſtandum: quod huiuſmodi eſt. Qui peccare Fratrem animaduertit, opportunum tempus & locum nactus, eum primò remotis arbitris ſecretò moneat, modum ad emendationem

quàm

quàm maximè accommodatum adhibens. Si perſtet ille in peccato, coram vno, aut altero vocatis iterum moneat: vt peccans eorum vnà commonentium conſentiente iudicio, aut etiam autoritate moueatur, vel certè teſtimonio, ſi opus fuerit, conuincatur. Quod ſi ne tunc quidem vitium emendet, tum ſanè palàm in Capitulo, vel apud Superiorem ſeparatim eum deferat, vt qui ad monentium voces obſurduit, ſaltem pœnæ à Regula, vel Conſtitutionibus præſcriptæ, vel arbitrio Superioris inferendæ acerbitate commotus expergefiat, & reſipiſcat. Sint autem qui ad ſecũdam monitionem adhibentur, Seniores, aut alii virtute præſtantes, quorum conſentiens cum admonente iudicium plus habeat ponderis ad peccantem permouendum.

Si compertum fuerit aliqua peccata cõmitti magnum damnum Monaſterio, aut multis allatura, niſi celeriter comprimantur, periculumque ſit in mora, ſi Monitionis fraternæ ratio quam diximus, ſeruetur, aut ſpes Fratris Monitione corrigẽdi nulla appareat, prætermiſſa Monitione res ad Superio-

periorē deferatur: ſi tamē explorata fuerit.

Qui Monitionis officiū præſtaturus erit, id magna cautione prudentiaque faciat, præſertim ſi ætatis grauitas, aut longi temporis in Religione tranſacti autoritas illi defuerit. Omni remota arrogantia & indignatione rei ſuapte natura moleſtæ aſperitatem ſumma manſuetudine, humilitate, & ſpiritu lenitatis & charitatis planè fraternæ temperet atque condiat, conſiderans ſeipſum, ne & ipſe tentetur, & reprehendendi Fratris initium à ſui reprehenſione ducens.

Pœnæ, aut Pœnitentiæ à Superiore Monaſterii conſtituantur. In grauiſsimis tamē, quales ſunt quas deſcripſimus cap. 28. conſulat Prouincialem, aut etiam Generalem; qui cum conſilio Seniorum Aſsiſtentium Pœnam conſtituat: quod quidem de peccatis manifeſtis intelligi volumus.

Si quis verò, quod auertat Deus, ea peruicacia fuerit inuentus, vt animo in peccando obſtinato nullius remedii, vel lenitate, vel acerbitate ſanari poſsit, quo necesſitas impoſita eſſe videatur membri inſana-

ſanabilis amputandi: eius rei definitio ad Capitulum generale, vel certè ad Superiorem Congregationis cum Seniorum Aſſiſtentium aſſenſu iudicantem pertineat.

Poſtremò ſit in hac Congregatione non ſolùm patientiæ & æquitatis animi, ſed etiam alacritatis & ſtudij ardentiſsimi in admonitionibus & reprehenſionibus quibuſque cupidè accipiendis, & in pœnitentiis, animaduerſionibus, ac pœnis ſubeundis, pulcherrimum certamen. Sic enim habeatur: Vitium cuiuſque morbus eſt, Qui arguit, aut pœnam infert, medicus, Pœna ipſa medicina eſt. Eam igitur quiſque noſtrum maximi beneficij loco habens, non modò non iraſcatur accuſanti, vel punienti, ſed etiam maximas gratias habeat & bene precetur, tanquam de ſe optimè merito. Quinetiam tum emendandi ſui ſtudio, tum omni grati animi ſignificatione quàm ſibi iucundum ſit hoc officium, oſtendens, iis a quibus præſtatur, vt id magis magiſque præſtare ſtudioſè pergant, alacritatem addat.

Hæc nimirum illa eſt vera & ſolida Sapientia

pientia

pientia de qua Salomon, Qui Sapiens eſt, inquit, diligit arguentem, & qui odit increpationes, morietur. Prouer. 9.

His quæ de Correctione dicta ſunt, non alienum exiſtimauimus addere, nobis maximè in votis eſſe, vt aliud præclariſſimum inſtitutum, & ad omnium vitiorum non ſolum ramos amputandos, ſed ipſas radicum fibras euellēdas efficaciſſimum in hac Congregatione ſuſcipiatur. Idque Fratres noſtros vt vſurpare ac colere velint, magnopere hortamur. Id eiuſmodi eſt: Sit qui roget humiliter in Capitulo, rogātique facilè concedatur à Superiore (ſi tamen cum ad hoc patientiæ ſpecimen ſatis fortem ſperauerit) vt coram eo in medio Capitulo cæteri qui voluerint, eius vitia omnia ſigillatim enarrent & recenſeant, rationem qua corrigi poſsit, adiungentes.

In quo faciendo duo ſeruentur: alterum, vt ea ſolum vitia dicantur, quæ ex illius de quo agitur, externa ſpecie cognoſcuntur: non autem occulta, præſertim grauiora. Alterum, vt id ea moderatione & candore animi fiat, vt ex mera charitate proficiſci

manifeſtum ſit. Qui autem reprehenſus eſt, non ſolùm reprehendẽtibus fidem habeat, ſed etiam quæ in ſe reprehenduntur, maiora & turpiora eſſe quàm dicantur, Fratribus propter modeſtiam malum extenuãtibus, ſibi prorſus perſuadeat.

Huiuſmodi autem Capitula cùm de cauſis & remediis vitiorum diſſerendi campum ingentem aperiant, eam occaſionem Superior non amittat de manibus, ſed opportunitatem oblatam ad admonendos ſuos diligenter arripiat.

De ſignificanda hora operis Dei. *Cap.* XLVII.

T*Ali ſolicito Fratri iniungat, &c.* Sacriſtæ, vel alterius prudentis & attenti Fratris, cui Superior mandauerit, partes ſint Officii cuiuſque diuini die noctuque celebrandi ſignum pulſu tintinnabuli dare, & Fratres è ſomno tum ante Vigilias, tum poſt quietem Meridianam crepitaculi ſonitu excitare.

Sit autem Sacriſta, ſi fieri poterit, ex ordine

dine Sacerdotum, aut certè Diaconorum. Cætera de eius officio petantur è Rituali.

De opere manuum quotidiano. Cap. XLVIII.

Ocupari debent fratres, &c. Viæ nihil operantium (inquit Sapiens) ſtratæ ſunt ſpinis, & multam malitiã docuit otioſitas. Quocirca luminum illorum rei Monaſticæ SS. Baſilij, Benedicti & Bernardi ſanctiſſimo exemplo inuitati Fratres quique Congregationis noſtræ animo non ſolum æquo & libenti, ſed etiam alacri atque auido horis à Regula conſtitutis in Opus manuum diligenter incumbant: idque publicè in cœtu aliorum, niſi propter grauem cauſam Superior aliter iuſſerit. Eccli. 33.

Ad Opus manuum à Fratribus congregatis faciendum ij ſigno minoris alicuius Tintinnabuli iuſſu Superioris, aut Supprioris dato conuocati celeriter ſtudioſeq. cõueniant, niſi cui infirmitas corporis, aut alia grauis cauſa iuſtam excuſationem dederit.

In omni Fratrum communi exercitatione, ſi fieri poterit, nunquam deſit pij libri alicuius vulgari ſermone ſcripti lectio clara voce diſtinctè facienda. Abſit autem, quantum fieri poterit, omnis alia vox, ſuſurrus & muſſitatio, ſummumque ſilentium ſeruetur. Ex quo quantum decus exercitationi per ſe pulcherrimæ accedat, dici non poteſt. Ita porrò mens adhibeatur operi, vt in Deo rebuſque diuinis maiori ſui parte defixa ſit. Nec tam quod agunt Fratres cogitent, quàm propter quod agunt, perpetuò memores cum S. Bernardo, illius verſus Dauidici, Omnis cõſummationis vidi finẽ.

Ad fr. de Mõte Dei. Pſa. 118.

De genere operis cuiuſque tum in cœtu, tum priuatim faciendi conſtituat Superior. In primis autem videat vt honeſtum ſit, & quo Seculares ad vanitates, aut delicias abuti non poſſint.

Conuerſi labore manuum continuo, otiũ tanquam hoſtem capitalem acriter inſectentur.

Nullus Conuerſorum literas legere, aut pingere doceatur, nec vllã partem Grammatices, aut artis ſcientiæue literariæ cu-

iuſquam attingat. Sed in ſuo quiſque officio & miniſterio ſumma, ſimpliciſſimaque humilitate diligenter in Domino verſetur.

Lectioni vacent. Horas à Regula Lectioni aſſignatas Fratres in Cellula quiſque ſua ad lectionem librorum ſpiritualium conferant, aut etiam ſi voluerint, ad Orationem. Quod ſi vel propter officia Monaſterij quibus fortè fuerint implicati, vel propter negotia ſibi à Superiore mandata, non poſſint, excuſati cenſeantur. Caueant autem ne ſpecie Lectionis, aut Orationis languori ſe dent, vel obrepenti ſomno cedant, cum ſe quantumuis abditos hominibus, in conſpectu Dei eſſe ſciant, iuxta illud Pauli, Omnia autem nuda & aperta ſunt oculis eius, & tum admiſſæ fraudis, tum amiſſi temporis graues pœnas ei daturos. Ad Hebr.4.

Ne autem id temporis quiſquam vagetur per Monaſterium, Seniorum deputatorum ijſdem horis Monaſterium circumeuntium diligentia prouideat.

Libros ad facultatē & captum ſuum accommodatos vnuſquiſque à Superiore accipiat.

Horis incompetentibus. Horas incompetentes declaramus eſſe omnes horas diuini Officij & Silentii nocturni, hoc eſt, à Completorio ad Primam diei ſequentis abſolutam, itemque, tempus Meridianæ quieti æſtate conceſſum.

De Quadrageſimæ obſeruatione. Cap. XLIX.

I*stis diebus Quadrageſimæ &c.* Quadrageſimæ initium in hac Congregatione quod ad ciborum abſtinentiam attinet, ſecunda Feria poſt Dominicam Quinquageſimæ ſit. Aduentus verò initium, prima Dominica Aduentus.

De Fratribus qui longè ab Oratorio laborant, aut in via ſunt. Cap. L.

De Fratribus qui non ſatis longè proficiſcuntur. Cap. LI.

Seruentur hæc duo Capita ad literam.

De Oratorio Monaſterij. Cap. LII.

E*xpleto opere Dei, &c.* Abſoluto quoque diuino Officio, antequam ſignum detur exeundi ex Oratorio, per ſpatium Pſalmi De profundis, quieſcatur: quo tempore qui fortè aliquid omiſerit ex diuino Officio, ſuppleat.

Si quis Fratrum poſt diuinum opus expletum, tempore Lectioni conſtituto mauult in Oratorio precari, liceat.

Simpliciter intret & oret, & c. Cum Oratio ſit animæ ſanctæ firmiſſimum præſidium atque robur, & vt ait S. Auguſtinus, pœnitentiæ religionis laus tota, Fratres noſtros etiam atque etiam hortamur in Domino, vt S. Bernardum audientes ſtudeant furari aliquando ſe à ſemetipſis, & à propria quæſitione ſurripere, iaculari animos ſæpe, & vibrare corda in id quod ſuum eſt, & quod quanto naturalius, tanto ſuauius eſt. Hoc enim eſt quod dicit Dominus, Vacate & videte quoniam ego ſum Deus. Nec verò dubium

Aug. in ſer.

Bern. Ser. de Obed.

Pſ.45.

dubium eſt, quin quò vehementius in hoc ſtudium ſanctiſſimum incumbent, hoc ſuauius iugum & leuius onus Religionis ſint reperturi: cum iis contrà apud quos Oratio friget, Religio ſit iugum illud ferreum Moyſis, & Zachariæ plumbi talentum, & onus prorſus intolerabile.

Deut. 28. Zach. 5.

De Hoſpitibus ſuſcipiendis. Cap. LIII.

MEnſa Hoſpitibus apponatur frugalis & redolens temperantiam & paupertatem religioſam, iuxta Conſtitutionem S. D. N. Clementis VIII. Abſitque ab ea cibus omnis Carnium.

Hoſpitum Menſæ, quantum fieri poterit, adhibeatur Lectio: quæ ſigno dato à Superiore, cum ei videbitur opportunum, deſinat.

Non inquietent Fratres, &c. Plus triduo non liceat Hoſpites in Monaſterio habere, ſine conſenſu Capituli Monaſterij. Nec ad cõmune Refectorium cum Fratribus admittantur: niſi fortè Superior id eis propter ali-

aliquam inſignem conditionem, præſertim virtutis & religionis, tribuendum cenſeat.

Nullam ob cauſam liceat quemquam extraneum in Monaſterium ad habitãdum admittere: niſi fortè Superior Congregationis cum conſilio Seniorum Aſſiſtentium id alicui Fundatori petenti propter grauem cauſam concedendum duxerit.

Si quis extraneorũ loca Regularia Monaſterii, qualia ſunt Oratorium, Capitulum, Dormitorium, & Refectorium viſere cupierit, id ei poſtulanti concedi poſſit. Ne tamen in vllam Cellularum introducatur, niſi monito prius Fratre cuius eſt Cellula.

Nemo, niſi permiſſu Superioris ab Extraneis conſilium petat.

Hoſpitibus autem cui non præcipitur, &c. Nemo qui ad loquendum cum Hoſpite, aut Extraneo fuerit adhibitus, quidquam eis enuntiet eorum quæ geſta, aut gerenda ſunt in Monaſterio, niſi communia, & ad ædificationem opportuna. Similiter neque Conſtitutiones, neque alia ſcripta ad Congregationis Diſciplinam, Inſtitutionem,

Confirmationem, aut aliud eiuſmodi pertinentia, niſi Superior nominatim permiſerit, cum eis communicet.

Si debeat Monachus Literas, aut Eulogia accipere. Cap. LIIII.

S*Ibi inuicem literas, aut eulogia, &c.* Caput hoc Regulæ de non mittendis aut accipiendis Literis ſine licentia Superioris, quàm arctiſſimè, ſanctiſſimeque ſeruetur. Ac videat Superior Literas vtraſque, tum acceptas, tum mittendas: niſi à Superioribus Superioris, aut ad eos ſcriptæ fuerint.

Si quis Frater ad Superiorem Congregationis, aut Prouincialem ſcribendum ſibi exiſtimauerit, ne præcipiti conſilio ſtatim aſſentiatur huic cogitationi. Sed poſt fuſas ad Deum preces & adhibitum in deliberationem Confeſſarium ſuum, ſi ei videbitur, alium præterea neminem, tum demum ſtatuat quod diuinæ voluntati magis conſentaneum eſſe iudicauerit. Scriptas autem literas tradat Confeſſario Superioris Monaſterii, qui tum Fratrem ſcribentem,

bentem, tum literas ſub ſigillo ſecreti teneat, nec vllo modo patefaciat, ne ſi Superior quidem id ipſi præcipiat in virtute ſanctæ Obedientiæ, vel ſub Excommunicationis Pœna: quod nequaquam poteſt. Atque idem Confeſſarius earum literarum, cum obſignatæ fuerint, inſcriptionem ſua manu faciat; aut ſi iam inſcriptæ fuerint, alia charta inuolutas ipſe iterum inſcribat.

Qui niſi de licentia Superioris ſui, ad alios quàm Superioris Superiores Literas ſcripſerit, aut ab alijs quàm Superioris ſui Superioribus miſſas legerit, abſolui non poſſit, niſi à Superiore ſuo, aut de eius licentia.

Vt autem huic periculo occurratur, prohibemus ne quis Literas à quoquam Fratre ſibi traditas, vt det, aut curet perferendas, accipiat vt hoc officium illi præſtet, niſi permiſſu Superioris.

Conſtituimus etiam, vt quæcunque Literæ Portario Monaſterij traditæ fuerint, eas ille nequaquã ei det cui inſcriptæ ſunt, ac ne ſignificet quidem ſe accepiſſe: ſed Superiori tantùm reddat. Si contrà fecerit,

vnius

vnius diei Ieiunio panis & aquæ puniatur. Eodemque modo quiſquis Frater Literas cuicunque Fratrum inſcriptas extra Monaſterium acceperit, eas, cum peruenerit in Monaſterium, Superiori det, alij præterea nemini, ſub eadem Pœna.

Si quis mōſtratis Superiori Literis, aliud quidquam eis adſcripſerit, grauiter puniatur.

Superior Literas Fratrum mittendas cū legerit, ipſe obſignet, ſeu ſigillet, vel Secretario ſuo tradat ſigillandas.

Ea ſimplicitate, iiſq. titulis Literæ quæque ſcribantur, qui in formula tradenda exponentur.

Vel quælibet munuſcula, &c. Quidquid mitti, vel donari cuiuis Fratrum à quauis perſona contigerit, id primum tradatur Superiori. Cui liberum ſit id cuicunque voluerit, dare, & in quemcunque voluerit, vſum conferre, tanquam aliam quamuis rē Monaſterij. Quod ſi dandum cenſuerit ei Fratri in cuius gratiam donatum fuerit, ita det, aut potius vtendum concedat, vt contra communia inſtituta Diſciplinæ Regularis

huius

huius Congregationis nihil admittatur.

Conſtitutio Sanctiſſimi D. N. Clementis PP. VIII. de Largitione Munerum, ad literam accuratiſſimè teneatur in Congregatione. Quæ quidem nobis & ad hoc Regulæ caput ritè ſeruandum, & ad nos á tetro peſtiferoque vitio Proprietatis vindicandos magno præſidio erit.

Non liceat cuiquam, nec per ſe, nec per alterum, directè, vel indirectè quidquam ab vllo extraneo petere, niſi permiſſu Superioris.

De Veſtimentis, vel Calceamentis Fratrum. Cap. LV.

D*E quarum rerum colore, &c.* Veſtimenta Fratrum & Congregationis omnia ſint alba ex vili & rudi panno, iuxta Regulam.

Vt in tota Congregatione eadem ſit forma veſtitus, nec varietati locus vllus detur, eius forma in hoc Capitulo generali præſcripta, quæ ſeparatim deſcribetur, ab omnibus eodem modo diligenter, religioſeque ſeruetur.

Per

Per ſingulos Cucullam & Tunicam, &c. Cuculla Cingulo ex eodem panno facto ſemper cincta ſit, Caputio ſuperinducto.

Conuerſis pro Cingulo Funis ſit, & Manicæ ſtrictiores quàm Clericis, cetera ſimilia.

Scapulare propter opera, &c. Scapulare propter opera conceſſum, tantumque geſtandum in opere manuum ex tela alba ſit, habeatque Caputiolum aſſutum.

Indumenta pedum Pedules, &c. Pedules, ſiue Vdones, laneum pedum calceamentum, non plus duobus digitis ſupra clauiculam pedis aſcendentes hyberno tempore Fratribus petentibus à Superiore concedi poſſint.

Eodem modo poſſit Pileus ad fouēdum caput indigentibus à Superiore concedi ſub Caputio nunquam detegendus, aut capiti ſine Caputio imponendus, niſi loco ab arbitris remoto.

Socculis ligneis omnes vt ante hac, vtantur.

Femoralia, ſiue Mutandæ petentibus à Superiore concedantur, ſed linea, non lanea,

nea, ex tela craſſiore, & breuiora, nullis additis Perulis. Iter facturis longiora, & hyeme lanea, ſi petierint, dentur.

Iiſdem Viatoribus Galeri albi ſimpliciſſimi, & Calcei corrigijs ſuper collum pedis, more pauperum aſtringendi, ſi quidem longiùs tribus milliarijs iter fuerit: non tamen cum Romæ ſeptem, aut nouem Eccleſias obeunt, dentur.

Iiſdem ſi voluerint, Pallium ex panno albo viliſſimo abſque Collari, paulum infra genua demiſſum, fibula, vel vncinulo ſupra pectus adſtringendum, Sudatoria etiam ex tela craſsiore, nullo prorſus opere adhibito, nunquam autem Induſia, vel Camiſiæ, niſi in morbo, & cum licentia Superioris, dari poſsint.

Aegrotis Fratribus & ex morbo decũbentibus pro Camiſia detur Tunicula ex tenuiore, vel detrito panno, cum Caputiolo aſſuto. In grauiori autem morbo ſub Tunicula poſsit etiam Camiſia concedi.

Non adhibeatur Lectis Aegrorum Linteamina, niſi in grauioribus morbis. Poſſit tamẽ Puluinus, ſiue Ceruical tela cõtegi.

Habi-

Habitus Nouitiorum à Profeſſorum Habitu Patientiæ infra Zonã palmum deſcendentis, pro Clericis quidem in lineam rectam, pro Conuerſis verò in ſemicircularem ex vtraque parte deſinentis additamento tantùm diſtinguatur.

Donati ſine Camiſia, præter Tunicam ad media crura demiſſam, Zonaque cingendam, Femoralia, Caligas, Galerum & Pallium ad imam Tunicam deſcendens (quæ omnia ex panno albo ſint) Calceos etiam habeant.

In veſtitu Nouitiorum Donatorum panniculus ſit Tunicæ ante pectus aſſutus, quo à Donatis Profeſsis diſtinguantur.

Deponenda in Veſtiario, &c. Sit in quoque Monaſterio Veſtiarium veſtimetis ad vſum noſtrum accommodatis inſtructum: è quo cum permiſſu Superioris, quod cuique neceſſarium eſt ad veſtitum ſuppeditetur. Sint & Flagella, aut Diſciplinæ, & Cilicia. Quibus vtriſque cum licentia Superioris vti cuique liceat.

Stramenta autẽ Lectorum, &c. De Lecto, & alijs ad Lectũ pertinẽtibus dictũ eſt ſupra c. 22.

De

De Menſa Abbatis. Cap. LVI.

M*Enſa Abbatis cum Hoſpitibus, &c.* Cùm ad Diſciplinæ conſeruationem permagni referat Superiores omnibus Exercitijs communibus Monaſterii adeſſe, ſuoque exemplo aliis ad omnes officij partes quaſi calcar admouere: quod etiam illis ipſis Superioribus ne liberiore viuendi ratione (quæ humana infirmitas eſt) ad languorem & deſidiam ſenſim delabantur, vtiliſſimum eſt, operæpretium duximus conſtituere, vt cuiuſcunque Superioris Menſa in hac Congregatione cum Fratribus in Refectorio ſit communis.

Quod ſi interdum contigerit, vt Superior cum Hoſpitibus extra Refectorium cibum capiat (quod perquam raró ſit) quantum fieri poterit, adiunctum ſibi Fratrem ſemper habeat. Rectè etiam faciet, ſi nonnunquam manens ipſe in Refectorio duos boni exempli Fratres, vbi multitudo Conuentus ſinit, ad Hoſpites mittat, vt cum ipſis accumbant.

De

De Artificibus Monaſterij. Cap. *LVII.*

A*Rtifices ſi ſint in Monaſterio, &c.* Cum nihil ſit Operi diuino præponendum, Superior cuiuſque Monaſterii ſi quos habeat Fratres alicuius artificij peritos, non facilè animum inducat eis ad artem ſuam factitandam, vacationem à Choro dare: ſed ne ab aliis quidem Exercitiis ad diuinum cultum pertinentibus. Nec hoc ſibi fas eſſe exiſtimet, niſi cauſa grauis id aliquando poſtulet.

Nullus Fratrum Artificum mittatur in domum Secularem, vt in ea quidquam operis faciat.

Nullus Librum quem ſcripſerit, edat, aut edendum curet, niſi Capitulum generale, aut Superior Congregationis permiſerit.

De diſciplina ſuſcipiendorum Fratrum. Cap. LVIII.

N*Ouiter veniens quis ad Conuerſionem, &c.* Cum Nouitiorum accipiẽdorum & inſtituendorum negotium, de quo in hoc Capite agitur, tanti momenti ſit, vt in eo Congregationum Religioſarum ſummam verti experientia doceat (ſunt enim Nouitij Congregationis cuiúſque ſeminaria), nec ſit vlla pars rei Monaſticæ, in qua maiori periculo peccetur, non erit alienum inſtituto noſtro de hac re, oblata occaſione, paulò copioſius agere. Ita enim quæ ſint in ea ſeruanda, diligentius explicabitur & definietur. Vt autem in hac tractatione ordo, & ex ordine perſpicuitas ſit, rem totam in quinque capita diuidemus. Primum de impedimentis in hanc Congregationem recipi prohibentibus. Alterum de his qui accedentes ad eam & poſtulantes Habitum ſunt examinaturi, & de ipſa ratione examinãdi. Tertiũ de his quæ ipſi qui recepti sũt,

facere debent ante ſuſceptionem Habitus. Quartum de loco in quo Habitu induendi ſunt, & de tota Diſciplina Nouitiatus eorum. Quintum denique de Profeſsione, & vitæ ratione poſt Profeſsionem tenenda.

De Impedimentis in hanc Congregationem recipi prohibentibus.

Impedimenta præcipua quibus arcentur homines ab hac Congregatione, ſunt decem. Primum eſt, Aetas maior, aut minor æquo. Quod ita intelligatur, Si qui vult admitti in Ordinē Clericorum huius Congregationis, ſit ſeptemdecim annis expletis minor, aut quadraginta quinque maior. Si Conuerſus futurus ſit viginti annis minor, aut quadraginta maior. Si futurus Donatus ſit viginti quinque annis minor, aut quadraginta maior. In qua tamen re, vt & in alijs Impedimentis (ſexto, nono & decimo exceptis) poſsit à Superiore Congregationis interdum cum Seniorum Aſsiſtentium conſilio, propter magnam cau-

ſam,

ſam, puta, virtutem, aut ſcientiam, &c. diſpenſari.

Alterum Impedimentum eſt, ſi quis Hæreticus aliquando fuerit, aut de Hæreſi probabiliter ſuſpectus.

Tertium, ſi Schiſmaticus fuerit.

Quartum, ſi Clericorum Fratrum Habitũ petens ea Irregularitate ſit aſtrictus, quæ nullam, aut difficilem Diſpenſationem admittat.

Quintum, ſi non ſit è legitimo matrimonio natus.

Sextum, ſi ære alieno ſit obſtrictus, aut ſi aliquarum perſonarum egeſtati ſubuenire teneatur.

Septimum, ſi futurus Clericus linguæ Latinæ ſit imperitus.

Octauum, ſi qua ignominia notatus ſit, præſertim in ipſo loco, in quo habitũ petit.

Nonum, ſi flagitiis, aut ſceleribus ſit cõtaminatus.

Decimum, ſi corporis infirmitate laboret, quæ Diſciplinæ noſtræ auſteritatem diu ferre non poſſe videatur.

Quibus de rebus ſi quis eorum qui po-

ſtulant Habitum, interrogatus (id enim prætermittendum nunquam eſt) vel in vna aliqua mendacio fefellerit, cum rei veritas poſtea comperta fuerit, liceat in fraudis huius pœnam, aut nondum Profeſſum miſſum facere: aut ſi iam Profeſſus eſt, Clericum quidem ad Ordinem Conuerſorum deijcere, aut Voce Actiua & Paſsiua in perpetuum priuare, aut etiam Ordinibus ſacris ei interdicere: Conuerſum autem ad viliſsima quæque miniſteria ſemper abijcere, aut etiam Conuerſorum poſtremũ conſtituere, aut alia graui pœna caſtigare ad arbitrium Superioris Congregationis. Atque hoc Decretum vnicuique poſtulãtium Habitum, antequàm induatur, & iterum antequam Profeſsionem emittat, coram teſtibus legatur, ne quis excuſandæ ignorantiæ relinquatur locus.

Nec verò deſunt alia non contemnenda Impedimenta cautè & ſagaciter exploranda. Quale eſt, Si qui recipi vult, aliqua humana ratione, non diuini honoris, aut animæ ſalutis ſtudio mero adductus ad Religionem ſe conferat: Si pertinaci, ſuperbo,

aut elato ingenio ſit: Si diuturna grauiter peccandi conſuetudo eius animę,quaſi callum obduxerit. Si deformis corpore ſupra modum ſit. Si parum mentis compos, aut fatuus eſſe videatur. In quibus omnibus conſiderandis & expendendis cum diligentia adhibita fuerit, quod inſtituto & vtilitati Congregationis magis congruere videbitur, nec charitati repugnabit, id ſequendum erit.

De poſtulantium Habitum Examinatione & officio Examinantium.

Sicut ait Apoſtolus, probentur ſpiritus, ſi &c. Vt quis ad aliquod Monaſterium Congregationis acceſſerit, petens in Fratrum numerum aggregari, Superior Monaſterij adiunctis ſibi duobus, ijſque primis Senioribus (niſi fortè alteruter poſtulanti propinquitate, aut maiore aliqua neceſſitudine, amicitiàue coniunctus ſit. Tum enim proximũ ab eo Seniorem ad id negotium adhibere conueniet) interroget & examinet hominem, prudenter inueſtigans, num quæ præ-

dictorum Impedimentorum habeat: num qua corporis, aut animi conditione ad huius Congregationis inſtitutum requiſita ca reat: quo ſpiritu, humano, an diuino feratur: an denique vitæ generi & inſtituto Cõgregationis aptus ſit.

Videat pro ratione ordinis in quem ille admitti petit, num qua dote, aut qualitate ad eum ordinem neceſſaria deſtitutus ſit: In Clericis futuris, quibus literis imbuti ſint: in Conuerſis futuris, quod artificium calleant: in Donatis, qua prudentia, conſilio & integritate, quibus etiam corporis viribus valeant: in omnibus denique, qua tum corporis ſanitate, tum animi virtute & religione ſint prædití.

Poſcat etiam ab eo Literas Teſtimoniales à duobus minimùm idoneis Teſtibus ſubſcriptas, quibus teſtatum fiat, ipſum qui recipi petit, neque natum extra legitimum Matrimonium, neque ære alieno obſtrictũ, neque cuiuſquam adminiſtrationis rationibus reddendis obnoxium, neque facinoroſum eſſe, iuxta Sixti V. fœl. rec. Conſtitutionem. Quod ſi ille huiuſmodi Litera-

rum

rum teſtimonium non habet, det operam, vt habeat. In eaque re dicta Conſtitutio ſeruetur.

Atque vt animus & ingenium Poſtulantis certiùs & exploratiùs cognoſcatur, idem Superior det negotium alteri dictorum Seniorum, vt eum diligentiùs per complures dies, ſicut expedire iudicauerit, examinet, eademque opera noſtræ diſciplinæ, atque Inſtituti rationem edoceat; quid illi ſit præſtandum, aut exercendum in Monaſterio, præſertim verò quid tolerandum, nihil reticens aſperiorum, exponat. Quo intellecto Poſtulantis animus, aut ſi ſatis habet roboris, in ſententia, conſilioque confirmetur, aut ſi fluctuat, incœpto viribus maiore prudenter deſiſtat.

Eodem tempore de eius conditione, moribus & anteacta vita etiam ab Extraneis & longinquis, ſi opus ſit, exquiratur.

Aduenæ quibus tantum expectandi facultas non eſt, citiùs recipi poſſint, arbitrio Superioris.

Ergo ſi veniens perſeuerauerit &c. Cum in hac diſquiſitione tantum temporis poſitum

 fuerit,

fuerit, quantum ad explorandum, cognoſcendumq́ue hominem, eiuſq́ue conditiones Superior Monaſterij & Seniores adiuncti ſatis eſſe iudicauerint, nihilq́ue fuerit inuentum, quamobrem aſpernandus, aut reijciendus eſſe videatur, tãquam ad Congregationem minus aptus: cum denique ea probitas animiq́ue conſtantia in eo notata fuerit, ex qua perſeueraturum eum in ſuſcepto propoſito facilè ſperetur: tum ſanè quærant ijdem ex eo, qua mente & voluntate ſit. Si perſtet in ſententia, Superiorem Congregationis, aut ſi Prouinciæ ſint, Prouincialem commonefaciat, remq́ue totam vt euenerit, & ſuum Seniorumq. adiũctorum iudicium perſcribat. Superior autem Congregationis cum conſilio Seniorũ Aſſiſtentium ſtatuat de poſtulante, recipi, nec ne, debeat, prout ad diuinam gloriam & bonum Congregationis magis conducere exiſtimauerit. Quod ſi Prouincialis ſit, eodem modo conſtituat, adhibitis in conſilium Superiore & Senioribus Monaſterij in quo habitat.

Quid

Quid facere debeant poſtulantes Habitum, poſtquam admiſſi ſunt, ante Habitus ſuſceptionem.

S*It in cella Hoſpitum &c.* Simul atque Superior Congregationis, aut Prouincialis literis ad ſe ſcriptis reſpondens eum de quo agitur, recipere, vel miſſum facere iuſſerit, ſi quidem recipiendus eſt, mittatur quamprimum ab illius Monaſterij Superiore ad Monaſterium Nouitiatus. Vbi in ipſo ſuo veſtitu, modeſto tamen & humilitati noui ſtatus ſuſcipiendi conſentaneo, per aliquot dies, vt Hoſpes, ſit. Quo tempore generalem Confeſſionem peccatorum ſuorum faciat, & à Magiſtro Nouitiorum rerum ſpiritualium & cæleſtium Meditatione exerceatur; maximeq. earum quas is illi magis congruere iudicauerit: ſiue cogitatio fuerit inaniſſimæ vanitatis Mundi fallaciſſimi, rerumque omnium caducarum, & mortalium: ſiue pœnarum & ſuppliciorum ſempiternorum peccantibus conſtitutorum; ſiue quatuor rerum poſtremarum hominis:

ſiue

ſiue Paſsionis & Mortis acerbiſſimæ Domini noſtri IESV Chriſti: ſiue ſummarum vtilitatum, vberrimorumque fructuum qui percipiuntur ex Inſtituto Monaſtico, aut aliorum id genus. Quæ Magiſter Nouitiorum facilitati conſulens tradat illi in capita diſtributa, vt ea minori negotio cogitatione verſet. Idemque Magiſter illius captui ſeſe accommodans deſcriptas & diſpoſitas horas quibus quodque caput meditandum erit, aſſignet. Atque vt eæ Meditationes Nouitijs tradendæ in promptu habeantur, mandetur alicui Patrum Congregationis, vt eas articulatim, diſtinctè dilucideq. conſcribat.

Poſtea autem ſit in Cella Nouitiorum &c. His diebus in hac exercitatione conſumptis, cũ progreſſus in omni virtute, maximeque humilitate faciendi ſpem dederit, induatur ſanè in Domino Habitu Nouitiorum, & in eorum Cella per annum ſit.

Veſtes eius, & ſi quid pecuniæ, aut aliud ſuum attulerit, ſcribantur: & omnia vſque ad Profeſſionem eius diligenter aſſeruentur, niſi fortè dum Nouitius eſt, aliquid eo-

rum

rum in ipſius vſum inſumi contigerit.

Induantur Nouitij in Capitulo coram Fratribus, adhibitis Cærimonijs in libello deſcriptis. Atque hæc actio perſcribatur in Codice in eum vſum comparato, adſcripto die, menſe, anno, nomine, cognomine, patria, Diœceſi, & ætate Nouitij: tempore etiam quo in veſtitu ſuo vixit in Monaſterio, denique nomine Superioris, à quo Habitum acceperit.

Quonam in Monaſterio debeant Habitu indui, quidque facere debeant toto tempore Nouitiatus.

Si quando diuinæ benignitatis munere noſtra Congregatio ſic propagata fuerit, vt in Prouincias poſſit diuidi, ſit in quaque Prouincia Monaſterium Inſtitutioni Nouitiorum deſtinatum: eoque Poſtulantes Habitum quos accipere viſum fuerit, è tota Prouincia mittantur.

Quoniam autem alendæ tantæ multitudini Nouitiorum quæ fortaſſe erit, vix ſufficient

ficient facultates Monaſterij, poſſit, iuxta Concilium Tridentinum, aliquid ab ipſis Nouitijs, aut eorum propinquis, quod quidem ſponte detur, pro eorum victu & veſtitu tempore Probationis duntaxat, accipi. Cætera neceſſaria quæcunque defuerint, à cæteris Prouinciæ Monaſteriis pro rata parte, ſicut à Superiore Congregationis deſcriptum fuerit, conferantur.

Superior illius Monaſterii ſit idem Magiſter Nouitiorum. Habeatque duos, aut plures pro domus ratione vocis & iuris ſuffragandi participes Monachos, eoſdemque tum firma corporis valetudine, tum præſtanti animi virtute præditos, quorum exēplo Nouitii ad omnes officii partes accendantur.

Accedant duo Conuerſi Profeſſi, aut plures, ſi multitudo Nouitiorum poſtulet. Si tamen ex Nouitiis aliqui Cōuerſi ſint, quorum opera Monaſterio poſsit eſſe vſui, ſatis ſit vnus Conuerſus Profeſſus.

In præſentia quidem, cum teneræ & infirmæ adhuc Congregationis tanta ſit Monaſteriorum paucitas, ſufficiat ad Inſtitu-

tionem

tionem Nouitiorum, in Gallia quidē Monaſterium Fulienſe, Diœceſis Riuenſis: In Italia autem Monaſterium Sanctæ Pudentianæ de Vrbe. In quibus ambobus Monaſteriis Magiſter Nouitiorum alius à Superiore ſit. Habeanturque Nouitii in propria Cella; ad quam niſi de Magiſtri permiſſu, Profeſsis, aliiſque omnibus omni aditu ſit prorſus interdictum.

Nec liceat Nouitiis cum quoquam, ne breuiter quidem, ſermonem habere, nedum vſu, aut familiaritate commiſceri.

Vt autem ij commodiùs, maioribuſque præſidiis, omni remoto impedimento, ad omnem partem Diſciplinæ Regularis informari, erudirique poſsint, detur opera vt primo quoque tempore Monaſterium proprium eorum inſtitutioni attributum in ea parte Italiæ quæ propriè Italia eſt, habeatur: aliud in Gallia Ciſalpina ſit: aliud Lutetiæ, aut loco proximo in Gallia.

Prætermiſsis quæ de Nouitiorum Diſciplina quam plurima, maximìque momenti præcepta tradi poſſunt, hic breuiter monemus & hortamur, vt cum in ijs rectè, vel

ſecus

ſecus inſtituendis ſalus, aut pernicies omnis Congregationis poſita ſit, in hanc potiſsimum partem Diſciplinæ noſtræ quæ reliquas omnes cõtinet, acri ſtudio incumbatur: & qui dant Congregationi nomen non remiſſa quadam, aut languida ratione ad mediocritatem quandam officii informentur, ſed forti generoſoque tyrocinio ad ſummam virtutem & ſanctimoniam inſtruantur. Ex qua inſtitutione fiat, vt ij non ſolùm perfectiſsimam obedientiam præſtent, puriſsimam caſtitatem ſeruent, nudamque paupertatem amplectantur, ſed etiam in omni vitæ parte ad Regulæ & Inſtituti normam accuratiſsimè dirigenda ſemper animo excubantes, cùm omni ſermone, voce, geſtu, omnique corporis, animique motu ſummam modeſtiam & humilitatem cùm ardentiſsima charitate cõiunctam oſtendant, tum ipſa mente & cogitatione, quantum per humanam infirmitatem licet, Deo continenter adhæreant.

Senior ei talis deputetur, &c. Vt ad omne genus virtutũ Nouitii rectè inſtitui & erudiri poſsint, maximum ſtudium adhibeatur, vt

ad

ad officiũ Magiſtri Nouitiorum is ſemper eligatur, in quo cũ vitæ ſanctitate docendi peritia, & cum autoritate & grauitate comi tas & manſuetudo certet, vt tanto muneri rectè gerendo par eſſe poſsit.

Quantum fructum ex Orationibus ſuis percipiant Nouitij, quamque vtilitatem ex Sacramentis conſequantur, etiam ij qui fortè Sacerdotes ſunt, conſideret & ſcrutetur Magiſter, vt ex eo quàm frequenter eorum vſum debeat eis cõcedere, certiùs colligat.

Edoceat illos omnẽ animi ſui ſiue turbidũ, ſiue trãquillum ſtatũ, omnes moleſtias, tentationes, perturbationes, iucunditatem etiam & pacẽ ſpiritualem ſibi patefacere, & eorum ſenſus atque affectus intimos ſtudeat penitus peruoſcere. Quod quidem ad eos rectè inſtituendos magno erit ei præſidio.

Colloqui cũ Extraneis, ſiue propinqui, ſiue alieni ſint, aut nunquam, aut perraro, cum grauis cauſa poſtulauerit, eis concedat, præſertim ante Profeſsionem. Et cum concedet, vel ipſe, vel alius ab eo miſſus colloquio interſit.

In

In ſeipſis apud Magiſtrū accusādis humilitatem ſtudiosè exerceant, omniq́ue generi ſanctæ mortificationis enixè operam dēt.

Liberè colloquendi inter ipſos conſuetudinem, & ſolutam quandam familiaritatem minimè permittat, alium cum alio præcipua amicitia coniungi non ſinat, nec eos cum Profeſsis quidquam commercij habere patiatur.

Alia quàm quæ ad mores eorum formādos, & ad Diſciplinam Regularem pertinere iudicio Magiſtri declaratum fuerit, neque legant, neque ſcribant. Isq́ue ſciat qua quiſque eorum lectione occupetur.

Vt Pſalterium memoriæ mandent, curet.

Corona Monachali, niſi qui alterius Ordinis Monaſtici Profeſsi fuerint, vſque ad Profeſsionem careant. Sacerdotes ſeculares qualem habent, retineant.

Ante cōfectum annuæ Probationis curriculum nulli eorum liceat, ne ſub titulo quidem patrimonij, ad Ordines promoueri. Nec Superior Congregationis poſſit in hoc diſpenſare.

Ad Profeſſionem admittendus duobus men-

menſibus ante Profeſſionem omni rerum ſuarum cura & adminiſtratione ſe prorſus expediat.

Cum de bonis ſuis ante Profeſſionem diſpoſituri erunt, nihil illis ne nutu quidem ſignificetur, quo libertas eorum in hac diſpoſitione facienda tantulùm poſſit impediri.

Si quam renuntiationem facturi erunt, aut aliquid dare Congregationi in animo habebunt, caueatur ne quid contra ſacri Concilii Tridentini Decreta fiat.

Ante omnia quidquid eſt in eorum Regulis (quibus eorum officium latiùs explicatur) quàm diligentiſſimè ſeruare ſtudeāt, eaſque tum priuatim ſinguli crebrò legant, tum ſingulis menſibus vniuerſi magna voce recitandas audiant: & quid minus obſeruent, inquirant, ac ſe corrigant.

Si non potes, liber diſcede,&c. Si quis eorum dimittendus erit, id magna cautione adhibita prudenter fiat, vt ea res neque dimiſſi animæ, aut famæ, neque Congregationis exiſtimationi detrimento ſit.

Cur dimitti debeant, hæ potiſſimum cauſæ

ſint: Si quis ingenio, aut natura ſit ad aliquod Votorum præſtandum perdifficili: ſi moribus iis ſit, quibus Congregationis cōcordia & tranquillitas turbari, aut infirmiores ad peccandum impelli facilè poſſint: ſi denique noſtræ Congregationis Inſtituto minimè congruere videatur.

Reſtituantur ei quæcunque attulerit, excepto quod in eius ipſius vſum fortè conſumptum fuerit, aut ſi quid fortè Congregationi legitimè dederit. Quod tamen ipſum reſtituendum, nec ne, ſit, iudicet Superior Congregationis, aut Prouincialis, ſi fuerit.

Magiſter Nouitiorum cauſas cur aliquē ex ſibi creditis Nouitijs dimittendum putet, adiunctis ſibi Fratribus Vocalibus ſui Monaſterii Superiori Congregationis, aut Prouinciali patefaciat. Iſque quid opus ſit facto, cum Seniorum Aſſiſtentium conſilio definiat.

Quod ſi Nouitius ſponte ſua velit diſcedere, Magiſter ne ſit moleſtus in eo retinendo. Tantùm cohortationem benignam adhibeat, & preces ad Deum pro eo.

Si

Si quis cum ſemel dimiſſus fuerit, aut ſponte ſua diſceſſerit, denuò recipi petat, quæratur de eo per literas, ſi fieri poteſt, ex eo ipſo Monaſterio quod reliquit. Tũ Magiſter Nouitiorum re cum Vocalibus ſuis in Capitulo ſuo expenſa, conſulat per literas Superiorem Congregationis, aut Prouincialem, ſuam, ſuorumque ſententiam adiungens. Ipſe autem Superior Congregationis, aut Prouincialis cum Seniorum Aſsiſtentium conſilio, quid fieri debeat, conſtituat. Nec liceat vllo pacto non acceptа reſponſione Superioris conſulti petentẽ in Monaſterium recipere, niſi fortè propter maximi momenti cauſam Capitulum eius Monaſterii pro Hoſpite accipiendum cenſeat.

De Profeſſione, & poſt eam agendis.

Tunc ſuſcipiatur in Congregatione, &c. Decurſo Probationis, aut Nouitiatus annuo ſpatio, nullus ad Profeſſionem admittatur, niſi per Vocum pluralitatem eorum qui ſunt

in Monaſterio Vocalium, accedente Magiſtri Voce (cuius potiſſimum haberi ratio debet) approbatus.

Cum igitur ex pluralitate Vocum conſtitutum fuerit, admittendum eſſe ad Profeſsionem Nouitium, admoneatur de re tota Superior Congregationis, aut Prouincialis, deque ſuffragiorum numero, quæ in id conuenerint. Qui rem diligenter examinatam, momentoque ſuo ponderatam communicet cum Senioribus, & cum eorum conſilio ſtatuat in Domino quid agi debeat. Admiſſurus autem Nouitium ad Profeſsionem, ea Cærimonia vel ipſe defungatur, vel alteri qui nomine ſuo defungatur, mandet: idque in eodem illo Monaſterio, in quo ille Probationis curriculum confecit.

Suſcipiendus autem in Oratorio, &c. Profeſſionis faciendæ ratio erit, vt in Eccleſia coram Superiore Congregationis, aut Prouinciali, aut alio ab altero eorum delegato, cæteriſque Fratribus præſentibus Nouitius ritu & formula præſcripta Votum emittat his verbis:

In

In nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti, Amen. Anno à Natiuitate eiuſdẽ N. die N. Menſis N. Ego Frater N. cognominatus in Sæculo N. Clericus, vel Conuerſus, de tali loco & Diœceſi, promitto Stabilitatem meam, & Conuerſionem morum meorum, & Obedientiam ſecundum Regulam S. Benedicti, & Conſtitutiones Congregationis Beatæ Mariæ Fulienſis, Ordinis Ciſtercienſis, coram Deo & omnibus Sanctis eius, quorum Reliquiæ habentur in hoc loco conſtructo in honorem Sancti N. In præſentia Domni N. Superioris dictæ Congregationis, vel Prouincialis, vel Prioris talis.

Hanc autem formulam Profeſſurus ipſe, ſi poteſt, ſua manu ſcribat, vt eſt in Regula. Idemque poſt in Libro ad eum vſum comparato iterum ſcribat, & ſubſcribat. Qui Liber, Profeſsionum Liber appellandus, diligenter aſſeruetur: eique ſi qua controuerſia inciderit, plena fides adhibeatur.

Poſt Profeſsionem nouus Profeſſus eidem Magiſtro, eidemque Diſciplinæ toto proximo triennio ſublit. Eodemque tem-

pore nec Actiuam, nec Paſsiuam vocem habeat, nec promoueatur ad ſacros Ordines. Niſi fortè Superiori Congregationis Seniores Aſsiſtentes in conſilium adhibenti virtus, aut ætas alicuius perſuaſerit, vt cum eo diſpenſet.

Hoc triennio peracto, aut ante (ſi fortè prædicta ratione diſpenſatum cum eo fuerit) Nouus Profeſſus à Superiore Congregationis ad certùm aliquod Monaſterium ei conſtitutum ad habitandum mittatur, ibique ſtabilis & immotus perpetuò ſit; niſi Superior Congregationis eum noua ratione adductus aliò traducendum cenſuerit.

Atque hæc omnia in Clericos & Conuerſos æquè conueniunt. De quibus Conuerſis hoc tantùm dictum ſit, Debere eos cum Clericis in Refectorio accumbere: & quiſquis pro Conuerſo ſemel receptus fuerit, nunquam poſſe in Clericorum numerum adſcribi.

Donati quatuor, aut ſex menſes in eodem Monaſterio in quo recepti ſunt, pedem non efferentes è Monaſterio, ad obedientiam, deuotionem, laborem, & reliqua ne-

ceſſaria informentur ac doceantur.

Anno Probationis Donati confecto, Superior Monaſterij cum conſilio Seniorum, ſi dignum iudicat qui ad Profeſsionem admittatur, cum à Superiore Congregationis, aut Prouinciali per literas conſulto facultatem acceperit, eum tandem ad Profeſsionem admittat. Iſque dum in Congregatione perſeuerat, Caſtitatem, Paupertatem & Obedientiam ſeruare teneatur.

Donati poſt omnes Monachos vltimum locum ſemper teneant. Seorſum autem à Monachis cibum capiant. Itaque vel extra Refectorium capiant, vel in Refectorio ante primam Menſam, vel etiam in ſecunda Menſa ſeparati à Monachis.

Vt vitæ Actiuæ in qua potiſsimum verſantur, operam maiore ſtudio & alacritate nauent, ſciant ſe omnium bonorum ſpiritualium totius Congregationis, & omnium Indulgentiarum & Remiſsionum peccatorum Congregationi conceſſarum eſſe participes.

Quòd ſi quis eorum alicui grauiori vitio addictus fuerit, aut etiam exemplo malo

noceat alijs, agatur cum eo, ſicut in Regula præſcriptum eſt, tandemque ſi inſanabilis ſit, expellatur. Quod tamen, cum grauiſsimum extremumque ſit, nec ſine magna deliberatione & conſilio, nec ſine licentia Superioris Congregationis fiat.

De filijs nobilium, vel pauperum qui offeruntur. Cap. LIX.

SI *ipſe puer minori ætate eſt, &c.* Cum ſuperiori Capite cautum ſit, ne quis ad noſtræ Congregationis Nouitiatum admittatur, qui decimum quintum ætatis annum non expleuerit, nullus huic Capiti Regulæ locus relinquitur.

De Sacerdotibus qui voluerint in Monaſterio habitare. Cap. LX.

C*Oncedatur ei tamen, &c.* Sacerdos Secularis qui petierit, ad noſtræ Congregationis Nouitiatum, tandemq. ſolennem Profeſsionem admitti poſsit. Iſque in Nouitiatu ob reuerentiam Sacerdotij cæteros

Noui-

Nouitios ordine antecedat. Quod tamen in eorum qui ante ipſum recepti ſunt, cum ad Presbyteratum promoti fuerint, præiudicium non ſit.

De Monachis peregrinis qualiter recipiantur. Cap. LXI.

IN recipiendis aliorum quorumuis Ordinum & Congregationum Religioſis, ſi ad hanc Congregationem animum adiungant, magna diligensque circunſpectio adhibeatur, cum ij magna ex parte non ratione & conſilio ducti, ſed inconſtantia, tanquam æſtu & tempeſtate quadam abrepti, ſua relicta Religione ad alienam tranſeant. In quam cũ idem leuitatis morbus eos perſequatur, fit vt non ſolum quietis expertes ipſi ſint, ſed etiam contagione quadam alijs turbas & moleſtias afferant.

Si quis tamen eorum propter inſignem virtutem quæ in ipſo eluceat, & arctioris vitæ ſtudium quo flagret, repellendus non videbitur, diutius probetur quàm cæteri ad arbitrium Magiſtri Nouitiorum.

Men-

Mendicantibus nullus ad Congregationem pateat aditus, cum per Martini V. Cõſtitutionem recipi non poſſint. Si quis tamen eorum egregia virtute præditus, magnæque ſpei vir ad Congregationem ſe applicuerit, cum Diſpenſatione Summi Pontificis, & literis commendatitijs Superiorum ſuorum admitti poſſit.

De Sacerdotibus Monaſterij. Cap. LXII.

DE *ſuis eligat qui dignus ſit, &c.* Superioris Congregationis, aut certè Prouincialis ſit Ordinum ſuſcipiendorum poteſtatem facere. Habeat tamen priùs à Superiore & Senioribus Monaſterij bonum de vita & moribus Ordinandi teſtimonium.

Quoties quis erit in aliquo Monaſterio Ordinandus, denuntietur id palàm in Monaſterij cuius eſt, Capitulo: vt ſi quis labẽ, aut vitium eius aliquod ſciat, propter quod ordinari debere non videatur, indicet, non publicè quidem, ſed priuatim Superiori, aut vni alicui Seniorum.

Explo-

Exploretur etiam quantum in literis & doctrina profecerit, antequam ad Examen publicum mittatur, idque per Fratres idoneos, quibus Superior Congregationis, aut Prouincialis id negotij dederit: qui rationem à Concilio Tridentino præſcriptam teneant. Seruentur etiam legitima temporum interſtitia, iuxta ipſum Concilium, niſi propter cauſam Superior Cõgregationis cum aliquo diſpenſandum cenſuerit. Seſſ. 23. de reform. c. 4. 11. & ſequ. Ibidem cap. 13. & 14.

Qui ad Subdiaconatũ & qui ad Presbyteratum erunt promouendi aliquot ante diebus ad arbitrium Superioris ſui in rerum cæleſtium ſancta Meditatione ſtudioſiùs verſentur. Moneaturque quiſque Ordinandorum vno ante menſe, ad quem Ordinem promouendus deſtinetur.

Qui per ſe, vel per alium dederit operã, vt ad quemcunq. Ordinem promoueatur, ei ſuſceptione Ordinum ad tempus arbitrio Superioris conſtituendum ſit interdictum.

Celebretur Miſſæ Sacrificium ab omnibus Sacerdotibus ad Miſſalis Ordinis noſtri præſcriptum, exceptis nonnullis, quæ communi Eccleſiæ conſuetudine antiqua-

ta in Rituali notantur.

Rituum & Cærimoniarum in Miſſis, tum maioribus, tum minoribus adhibendarum ratio, qualis in Rituali deſcribitur, ſeruetur.

Ad Presbyteratum promoti ne ante Celebrent, quàm Cærimoniarum Miſſæ totam rationem idonea meditatione percalleant.

Studeant omnes Sacerdotes Miſſæ Cærimonias præſcriptas adamuſſim quam religioſiſſimè ſeruare. Ex quo ſtudio ſumma in Miſſa celebranda Cærimoniarum conſenſio & vniformitas omnium Sacerdotum Congregationis exiſtat.

Miſſam primam nouus quiſq. Sacerdos ſine Oblatione, Patrino, & omnino ſine ſolennitate celebret, & prorſus vt quæuis alia priuata Miſſa quotidie celebratur.

Semel in hebdomada ſit in arbitrio cuiuſque Sacerdotis ob quamcunque piam cauſam voluerit, Miſſam dicere.

Miſſa Conuentualis pro Congregatione quotidie in quoque Monaſterio celebretur.

Pro anima cuiuſque Fratris etiam Donati,

nati, cum in Monaſterio cui adſcriptus fuit, diem ſuum obierit, ſinguli Sacerdotes eiuſdem Monaſterij ternas Miſſas celebrēt: eiuſdem verò Prouinciæ, ſingulas: Clerici Monaſterii Pſalterium ſemel recitent: Conuerſi Pater noſter, & Aue Maria centies quinquagies, Donati quinquagies dicant: Clerici, Conuerſi & Donati Prouinciæ, tertiam partem Roſarii, hoc eſt, Pater noſter, quinquies, & Aue Maria, quinquagies. Pro Superiore verò Congregationis defuncto, præter Miſſam & Officium in omnibus Congregationis Monaſterijs cantandum, idem quod pro moriente in propria Prouincia fit, in tota Congregatione fiat. Cætera Suffragia ad cuiuſq. arbitrium addantur.

Vt ſupradicta præſtari poſſint, Superior Monaſterij in quo quiſque moritur, ſtatim de eius morte quos oportuerit, commonefaciat.

Pro aliquo Fratre Congregationis de ea bene merito vita functo poſſit de mandato Superioris ad conſtituta Suffragia aliquid adiungi.

Cum

Cum piæ liberalitati Fundantium Monaſteria debeatur, vt eis tum grata beneficij ab eis accepti recordatione, tum omni pietatis officio quàm maximam gratiã referre ſtudeamus, Statuimus, vt cum primùm alicuius beneficio Monaſterium aliquod ad hanc Congregationem acceſſerit, Superior Congregationis eam vniuerſam admoneat, vt à ſingulis Sacerdotibus pro Fundatore Sacrificium offeratur. Quilibet etiam Sacerdos celebrans Fundatoris Monaſterij in quo celebrat, in Memento ſemper recordetur.

Fundatores, Parentes, Fratres, Sorores noſtri in ſocietatem meriti omnium bonorum operũm quæ diuino munere in tota Congregatione fient, ab omnibus Fratribus noſtris recipiantur.

Miſſarum onera perpetua Legatis, Donationibus, aut alijs quibuſuis Diſpoſitionibus addita, niſi propter grauiſſimam cauſam à Capitulo generali tantùm expendẽdam, non accipiantur. Sed ne ea quidem quæ ad tempus ſunt, accipere liceat, ſi functionibus Inſtituti noſtri repugnent, aut ſi-

ne

ne graui cauſa. Cuius iudicium penes Superiorem Congregationis, aut Prouincialem cum Superiore Monaſterii in quo eſt, coniunctum ſit.

Obligationes Miſſarum maiorum quæ in diem tantum deferuntur, perparcè accipiantur.

In Eccleſiis noſtris nemini Extraneo concedatur Sepultura, præterquam id ius habentibus, & ijs Benefactoribus, quibus Superior Congregationis cum Seniorum Aſſiſtentium conſilio id tribuendũ duxerit. Quod quidẽ ille ob pias tantùm, maximiq́. momẽti cauſas faciat. Multò verò difficiliùs Sepulturæ concedantur in ijs Eccleſiis Cõgregationis, in quibus nemini adhuc à noſtris conceſſæ ſunt. Cumque ſepelietur aliquis in Eccleſiis noſtris, Miſſa dũtaxat, nullis additis præterea ſuffragiis, Defuncto poſsit tribui, exceptis Eccleſiis in quibus alia conſuetudo ſuſcepta eſt. Nunquàm autem in Sepulchro Fratrum quiſquam condatur, ſed in alio ſeparato. Nec concedantur Sepulturæ quæ Eccleſiæ ſint incommodo.

De Ordine Congregationis. Cap. LXIII.

ORdines ſuos, &c. Poſt Superiorem Cõgregationis omnes alios dignitate antecedentem, ſecundum locum obtineant Seniores Aſsiſtentes. Qui tamen in adminiſtrationem Monaſterii in quo viuent, minimè ſe interponant, nec Iuriſdictionem vllam habeant in eo, neque in Spiritualibus, neque in Temporalibus.

Hos proximè ſequantur Viſitatores: ita videlicet, vt cum in Viſitatione ſua, & in Conuentu Capituli generalis Senioribus Aſsiſtentibus proximi cæteros omnes anteeant, reliquo tempore infra Superiores Monaſteriorum in quibus commorãtur, locum habeant.

Viſitatores ſequatur Procurator generalis in Capitulo tantùm generali, Prouincialibus, & aliis Superioribus Monaſteriorum præiturus, extra Capitulum eis conceſſurus. Qui Procurator obediat Superiori Monaſterii in quo viuit. Is tamen Superior

rior petenti illi facultatem exeundi è Monaſterio nunquam deneget, neque negotia quæ gerit, exquirat, nec Chartas eius ſcrutetur. Ideoque liceat dicto Procuratori Generali Cellulam ſuam obſerare. In ſuo tamen proprio negotio, niſi de illius licentia, nihil agat. Caueat etiam Superior ne eum vlla occupatione implicet, & cum eius Cellulam viſitabit, Chartas non attingat. Reſtant Prouinciales, & his inferiores Superiores cuiuſque Monaſterij, quorum inter ipſos ordo Monaſteriorum quibus præſunt, ordini accommodetur.

Hic autem Monaſteriorum ordo ſpectatur ex antiquitate temporis: vt quo Monaſterium quodque prius receptum eſt in Cōgregationem, hoc locum priorem obtineat. Ex quo fiat, vt eius Monaſterij Superior Superiori alterius Monaſterij poſterius in Congregationem recepti præeat.

Eadem ratio in ordinandis Prouincijs, ſi quando in Congregatione fuerint, teneatur.

Cum tamen quis Monaſterij Superior erit in alieno Monaſterio, Superior illius ea

modeſtia ſit, vt ei loco cedat, alia prætereare nulla. Eodemque modo Frater cuiuſque Monaſterij Fratri alieni Monaſterij, Sacerdos Sacerdoti, Clericus Clerico, Cõuerſus Conuerſo, Donatus Donato locum ſuperiorẽ concedendo cum humilitate charitatem exerceant.

In quoque autem Monaſterio hic ſit ordo. Secundus à Superiore, ſi Abbas fuerit, Prior: ſi minus, Supprior, tum Magiſter Nouitiorum, poſt Decani, deinde Sacerdotes. Quorum vt quiſque eſt Profeſſione antiquior, ita alium antecedat. Sequantur Clerici, poſtea Conuerſi, poſtremò Donati. Quorum omnium quiſque pro antiquitate temporis quo Profeſſus eſt, & in Congregationem adſcriptus fuit, Clericus inter Clericos, Conuerſus inter Conuerſos, Donatus denique inter Donatos locum habeant.

Liceat tamen Superiori, quemadmodũ eſt in Regula, nonnunquam propter vitæ meritum aliquem ordine Profeſſionis poſteriorem in locum ſuperiorem promouère, itemque qui Profeſſione prior eſt, propter

indi-

indignitatem ad locum inferiorem abijcere.

In ipſa appellatione nominum &c. Hæc Congregatio cum è Monaſterio Beatæ Mariæ Fulienſis orta ſit, Congregatio Beatæ Mariæ Fulienſis appelletur. Superior Congregationis ab omnibus Pater & Domnus dicatur. Alij Superiores, ſiue Seniores Aſſiſtentes, ſiue Viſitatores, ſiue Procurator Generalis, ſiue Prouinciales, aut denique Superiores ſingulorum Monaſteriorum, & ab alijs, & inter ſe Domni tantùm vocentur.

Reliqui iuxta præſcriptum Regulæ ab inferioribus Domni, à Superioribus Fratres nuncupentur.

Retineat quiſque nomen ſuum propriũ, ſi quidem fuerit alicuius Sãcti nomen: Cognomen deponat. Pro quo nomen alicuius Sancti præfixa Præpoſitione, de, vel, à, in ſexto Caſu efferendum accipiat, idque à Superiore ſuo, quo tempore Congregationis Habitum Nouitius ſuſcipit.

Vbicunque autem ſibi obuiant Fratres &c. Cũ Frater in Fratrem inciderit, poſterior ordi-

ne à priore Benedictionem petat, & inclinato corpore caput humiliter aperiat. Si verò Superior obuiam factus fuerit, Frater aliquantum deflectens de via, conuerſo ad eum vultu, profundè ſe inclinet.

De Ordinando Abbate.
Cap. LXIIII.

IN *Abbatis ordinatione &c.* Electio tum Superioris Congregationis, tum aliorum quorumuis Superiorum in Capitulo Generali fiat modo ſeparatim deſcripto.

Vt autem honorum & dignitatum cupiditati, omnique ambitioni, quantum fieri poteſt, obſtruatur aditus, decernimus, vt ſi quis Superioris Congregationis, aut aliam quamcunque dignitatem Congregationis, aut aliam quamuis externam ambierit, aut vt ea mandetur alteri cuiuis, conatum adhibuerit, is voce Actiua & Paſſiua in perpetuum careat, vel etiam grauiori pœna puniatur arbitrio Capituli Generalis. Quod ſi quis aliquem ei rei dare operam cognouerit, niſi quamprimum deferat ad Capi-

tuli

tuli generalis Præſidem, eadem Pœna teneatur. Quæ tamen poſſit interdum à Capitulo minui. Et in vniuerſum quiſquis aliquod officium, munus, ordinem, aut gradum ſuperiorem in Cōgregatione vel Monaſterio ſtuduerit adipiſci, graues pœnas luat: vt eius exemplo alii ſapiant, & huic teterrimæ peſti nullus ſit in Congregatione locus. Quod ſi quis contra hoc Decretum dignitatem, vel officium ambitum fuerit aſſequutus, is præter dictas pœnas, dignitate etiam, aut officio adepto mulctetur, aut ijs fungi, quantum in nobis ſit, prohibeatur. Nec contra hanc Conſtitutionem vnquam diſpenſetur.

Priores, vbi Prioratus tantùm, non Abbatiæ fuerint, habeant omnia Priuilegia & Iuriſdictiones quas Abbates: ijs tantùm exceptis Priuilegiis, quæ Abbatibus per Benedictionem conferuntur.

Superiori cuiuſque Monaſterii rite in Capitulo creato liberam poteſtatem in Monaſteria, loca, & Perſonas eorum fidei creditas tam in Spiritualibus, quàm in Temporalibus ſecundùm Regulam Sanctiſſimi

Patris Benedicti & has Conſtitutiones damus: vt ex eorum præſcripto regendi, gubernandi, coercendi, puniendique qui ſibi commiſſi fuerint, ius habeant.

In notitiam Epiſcopi, &c. Cùm hæc Congregatio ſit ab Epiſcoporum Iurisdictione ſoluta ac libera, Sanctæque Sedi Apoſtolicæ immediatè ſubſit, quotieſcunque quid extiterit in ea maioris poteſtatis autoritate conſtituendum, id non ad Epiſcopum, ſed ad Superiorem Congregationis referatur.

Prudenter & cum charitate vitia amputet. Superiores vt in cuiuſque animo aliqua immoderatior cupiditas apparuerit, coerceãt. Nec ſolum peccata commiſſa vindicent, ſed etiam, quod maius eſt, ne committantur, quam maximè prouideant. Itaque ſi quem in cibo, aut potu intemperãtiorem animaduerterint, ſi pigrum, aut inertem, ſi nimis ſomno indulgentem, ſi veſtitus elegantioris, aut aliarum deliciarum cupidum, ſi pertinacem & ſui iuris, aut elationem animi præ ſe ferentem, hæc omnia tanquam ſpinas quaſdam ex eorum animis prudenter euellere ſtudeant, & malo naſcenti quod

corro-

corroboratum difficilius ſanaretur, ſolerti curatione tempeſtiuè occurrant.

De Præpoſito Monaſterij.
Cap. LXV.

ORdinationem *Monaſterij ſui, &c.* Præpoſiti de quo hic agitur, nomine intelligatur à nobis in Abbatijs quidem Prior, in alijs verò Monaſteriis Priorem pro Superiore habentibus Supprior. Quem propter grauiſsimas, veriſsimaſque cauſas, quas hic Sanctus Pater enumerat, ſicut & cæteros Monaſterij Officiales, à Superiore ſtatuimus eligendum.

Superior cuiuſque Monaſterii cùm ex Capitulo generali in ſuum Monaſterium venerit, Officiales eius adhibitis in conſilium Senioribus, ſi viſum fuerit, abſoluat, alios conſtituat in Domino, aut ſi magis expedire iudicauerit, veteres retineat & confirmet, aut partem eorum. Iiſdemque Senioribus conſultis eos cum opus fuerit, deponat. Quod tamen parcè, raroque faciat, propter graues cauſas.

Quoties propter mortem, iter neceſſarium, aut aliam quācunque cauſam Monaſterio Superior defuerit, Supprior in omni re vices eius gerat, eandemque obtineat autoritatem tum in Spiritualibus, tum in Temporalibus, vſque ad eius reditum, vel alterius noui aduentum. Quæ tamen Superior diſcedens obſeruari iuſſerit, obſeruentur. Ac ſi quod maioris momenti negotium abſente Superiore in Monaſterio inciderit, quantum fieri poterit, ad reditum illius integrum reſeruetur.

In primis videat Supprior, ne quid contra Superioris abſentis voluntatem innouet, vt Fratribus obſequatur: aut Regularis Diſciplinæ ſeueritatē vel minimùm relaxet, ſciens ſi fecerit, non impune fore.

De cæteris ad Superioris officium pertinentibus dicetur fuſiùs in Rituali.

De Oſtiario Monaſterij. Cap. LXVI.

QVoties Munera, aut alia quæuis extra ordinem afferuntur in Monaſterium,

rium, de iis Portarius Superiorem admoneat: Literas etiam omnes ſibi traditas ei det.

Quantum fieri poterit, neminem Silentij tempore in Monaſterium intromittat.

Cætera quæ ad officium eius pertinent, in Rituali legat, ſtudioſeque ſeruet.

Cellam debet habere iuxta Portam, &c. In ea Cella ſit Oratorium aliqua religioſa imagine ornatum: ante quam Fratres prodeuntes, aut redeuntes breui ſaltem Oratione, aut actione gratiarum cum Deo agant.

Sit ibidem Tabula, in qua omnium Fratrum Monaſterii nomina ordine deſcripta ſint. Noteturque quiſque prodiens è Monaſterio per impagem exemptilem, foramini quod è regione nominis eius in Tabula ſit, ab ipſo cum egreditur, infigendam, cum reuerſus eſt, eximendam.

Monaſterium autem, &c. Sit nobis perſuaſum, multò melius & præſtabilius eſſe Monaſteria iam fundata confirmari & ſtabiliri, quàm fundari noua.

Quantum fieri poterit, nulla poſthac intra muros Vrbium recipiantur Monaſteria,

ſed

ſed ab hominum habitatione ſemota.

Monaſteria in Congregatione poſthac ædificanda ad exemplar deſcriptum ædificentur: & quæ iam ædificata ſunt, ad eiuſdem exemplaris formam, quantum fieri poterit, reuocentur.

Quæ Monaſteria plus damni quàm commodi afferre Congregationi perſpicuum erit, ea ſolius Capituli generalis iudicio diſſolui poſsint.

Extruere, inſtaurare, aut demoliri ædificia nulli Monaſterii Superiori liceat ſine conſenſu Capituli eiuſdem Monaſterii, adiuncta, ſi res maioris momenti ſit, Superioris Congregationis, aut Prouincialis conceſsione.

Vt non ſit neceſſitas Monachis vagandi foras, &c. Propterea quantum fieri poterit, res quæque Temporales Monaſterii per Seculares potius, & Donatos, quàm per Monachos, gerantur. Idque in emptione rerum Monaſterio neceſſariarum, vt ſuprà cap. 31. de Cellerario dictum eſt, præcipuè ſeruari volumus.

Quia omnino non expedit animabus eorum. In hanc

hanc veriſsimam ſententiam ſcitum eſt illud Abbatis Ioannis, Quod aqua piſci eſt, id Monaſterium eſſe Monacho. Quare vt piſcis extra aquam poſitus vitam propagare non poteſt: ſic neque Monachus extra Monaſterium inſtitutum vitæ religioſæ curſum facilè tenere. Itaque Fratribus noſtris exeundi è Monaſterio licentia quamparciſsimè detur.

Ad eas tantùm Proceſſiones generales & generatim à Locorum Ordinarijs indictas eatur à noſtris, ad quas à cunctis Ordinibus religioſis ſine exceptione conueniri ſolet, ſicut in Feſto Corporis Chriſti fit.

Concionandi, præſertim ad Seculares, inſtitutum in hanc Congregationem non admittatur. Si quis tamen Frater ex doctrina quam ante ingreſſum Congregationis ſibi comparauerit, ei muneri iudicabitur idoneus, poſsit Superior eum ad hoc officium, quandiu & quibus locis expedire iudicauerit, adhibere, eique propterea laboris manuum immunitatem dare. Si tamen eius rei facultatem acceperit à Capitulo generali, vel Superiore Congregatio-

nis,

nis, vel certè Prouinciali, & Frater ab iis, vel de eorum mandato examinatus, idoneuſque iudicatus fuerit.

Hanc autem Regulam ſæpius volumus in Cõgregatione legi, &c. Quotieſcunque Capitulum cuiuſque Monaſterij habetur, Caput vnum Regulæ recitetur. Præterea diligenter lectitetur priuatim à ſingulis Regula. Quamobrem eius exemplar ſinguli habeant.

Roget quiſque Superiorem aliquoties in anno, vt ſibi pro ijs quæ contra Regulam & Conſtitutiones commiſit, aliquid pœnitentiæ irroget. Quod ei ne tam facilè labatur in poſterum, non minimo præſidio erit.

De Fratribus in via directis.
Cap. LXVII.

FRatres è Monaſterio Superioris permiſſu prodituri, eodemque die in Monaſterium reuerſuri, accipiant Benedictionẽ à Superiore genibus flexis, capite inclinato.

Sin eodem die reuerſuri non erunt, accipiant Benedictionem toto corpore humi proſtrati.

Omnes in Monaſterium reuerſi ſimul atque

que ſunt ingreſſi, Superiorem adeánt, eodemque modo quo Benedictionem exituri acceperunt, iterum accipiant.

Qui poſt quindecim dies reuertẽtur, eodem die, poſt ſingula diuina Officia ſolennem Benedictionem in medio Choro proſtrati, ſicut in Regula præcipitur, accipiant.

Prodeuntes è Monaſterio Portarium admoneant, quò ſe conferant, & qua hora ſe ſperent redituros.

Iter facientes bini ſemper minimùm ſint, ſiue Clerici, ſiue Conuerſi.

Fratres in itinere cum aliquà tranſierint, vbi ſit Monaſterium Congregationis, alibi quàm in Monaſterio diuerſari non poſſint. Ac Superiori eius Monaſterij, dum illic morantur, non minus quàm proprij Monachi, obediant, nec niſi permiſſu illius quidquã agant cum extraneis.

Habeãt Fratres in itinere Literas Superioris ſui commendatitias, alioqui non accipiendi, niſi ad Pœnitentiam. Quod ſi quis in aliquod Monaſterium commorandi cauſa venerit, Literas in eam ſententiam ſcriptas afferat.

Si Fratri impoſsibilia iniunguntur. *Cap.* LXVIII.

Vt in Monaſterio non præſumat alter alterum defendere. *Cap.* LXIX.

Hęc duo Capitula ſeruentur ad literam.

Vt non præſumat quiſquam aliquē paſsim cædere, aut Excom*municare.* Cap. LXX.

VT in Monaſterijs noſtris omni rixa iurgioque remoto ſumma pax & trāquillitas perpetuò ſeruetur, ſtatuimus, vt ſi quis iratus alteri cuiquā ſe manus allaturū minatus fuerit, quamuis aliud nihil faciat, is ſexta quaque feria menſis vnius in ſolo pane & aqua humi ſedens in medio Refectorio ieiunet, ac ſe ipſe verberibus cædat. Quod

Quod ſi præter minas verborum etiam pugnum, aut baculum, aut aliud quiduis quaſi percuſſurus, illi intentauerit, quamuis non percutiat, eam pœnam duplicatam ſubeat. Si autem hoc in Superiorem admiſerit, totos tres menſes eadem pœna, alijsque pro rei grauitate adiungendis caſtigetur.

Si quis quemuis Fratrem infenſo animo percuſſerit, præter ſententiam Excommunicationis quam ipſo facto incurrit (à qua niſi per Superiorem Congregationis, aut Prouincialem, aut cui poteſtas ab altero communicata fuerit, abſolui non queat) ſingulis Capitulis vnius menſis virgis cædatur, & ſingulis ſextis feriis in pane & aqua ſedens humi, ſicut dictum eſt, in medio Refectorio ieiunet. Quod ſi hinc grauior & enormis læſio ſecuta fuerit, percuſſori coniecto in carcerem dictæ pœnæ prorogentur, ſola Capituli generalis, aut Superioris Congregationis, aut Prouincialis miſericordia remittendæ. Eidemque pœnæ ſit obnoxius quiſquis Superiorem Monaſterij, quamuis ictu leui, malitioſè percuſſerit.

Vt obedientes ſint ſibi Fratres inuicem. Cap. LXXI.

S*I quis autem Frater &c.* Cum quis à Superiore quauis de re quantumuis parua reprehenditur, ſtatim genu flexo, demiſſoque capite expectet dum Superior ſibi benedicat, ſurgendique ſignum det. Si verò animum eius in ſe paululum modò commotum eſſe ſenſerit, toto corpore proſtratus humi iaceat, nec ante ſurgat, quàm ille iuſſerit. Ac tum inclinato corpore Pœnitentiam imponēdam expectet. Caueat autem ne quantumuis acerbè obiurgatus vllam vocem mittat, niſi interrogatus. Ac tum ſumma modeſtia & reuerentia reſpondeat.

De Zelo bono quem debent Monachi habere. Cap. LXXII.

Obſeruetur ad literam.

De eo quod non omnis obſeruatio iuſtitiæ in hac ſit Regula conſtituta. Cap. LXXIII.

CVm nulla ſit in Religione capitalior peſtis inertia & languore animi quo Monachus oſcitans & torpẽs in ſtudio pietatis dormitat, & quaſi metam perfectæ virtutis attigerit, de progreſſu faciendo in eius curriculo nihil penſi habet, meritò ſanè S. Pater Benedictus cũ tyronibus militiæ ſpiritualis reliqua neceſſaria abunde ſubminiſtraſſet, huic etiam malo ſuccurrendum ſibi ratus, eius in Regulæ ſuæ clauſula remedium in primis ſalutare, præſentiſſimũque tradit. Id autem eſt, vt quanta virtute, quantaque religione & ſanctitate vitæ tam multi olim admirabiles Monachi excelluerint, quàm ſubmiſſi humilitate, prõpti obedientia, placidi manſuetudine, patientes labore, ſtrenui diligentia, auſteri ieiunijs, inſomnes vigilijs, nudi paupertate, muti ſilentio, ſegregati ſolitudine, benefici charitate, puri caſtimonia, recti ſimplici-

tate, niuei innocentia, oratione denique & rerum diuinarum meditatione cæleſtes potius Angeli, quam terreni homines extiterint, nos etiam atque etiam conſideremus, animoque contemplemur. Ea profectò cogitatio, niſi trunci, aut ſtipites ſumus, facilè torporem omnem nobis ex animo excutiet, acerrimosque ſtimulos ad virtutem admouebit. Quid enim præ illis ſumus? Aut cur nobis placeamus, quaſi in virtute ſimus aliquid, cum prope infinito interuallo ab illorum ſanctimonia diſtemus? Quomodo autem virtutis præſtantiam, ad quam illi per tot ſudores & contentiones, per tot dimicationes & certamina aſſidua laborioſiſſimè peruenerunt, nos in otio ludibundi, aut compreſſis manibus ſedentes poſſe cõſequi ſperemus? Hoc igitur, Fratres, ante oculos ponamus, hoc dies & noctes aſſiduè meditemur. Et cum illos ex eodẽ quo nos, luto fictos fuiſſe, eandemque naturæ infirmitatem, quam nos, habuiſſe intelligamus, expergiſcamur aliquando tãdem huius deſidiæ ſomno & veterno, exuamus hanc eneruatam, muliebremque mollitiem, viriliter

riliter agamus, & confortentur corda noſtra, accingamus lumbos noſtros, ſicut viri: & diuinæ benignitatis ope, non noſtris viribus confiſi, ad eandem illam perfectionem animi, ac diuinam ſapientiam, & ſimilitudinem cum Deo, tandemque ad eandem beatæ immortalitatis omnibus bonis cumulatam & redundantem arcem, ad quã illos videmus aſcendiſſe, quãuis non æquis paſſibus, per eorum veſtigia ſumma contentione curramus, eodem illo qui nos benignè præuentos in benedictionibus dulcedinis ad hunc glorioſiſſimum puluerẽ è Mundi cœno vocauit, animos & vires idoneas miniſtrante Deo: cui laus & gloria in ſecula ſeculorum. Amen.

DE CAPITVLO GENERALI.

VT Capituli generalis celebrandi ratio (quam propter argumenti longitudinem è Capite tertio Regulæ ad quod pertinebat , in hunc locum conſultò reiecimus)diſtinctè & dilucidè tradatur, eius deſcriptionem in certa capita partiemur.

Primum, quo quæritur quid ſit Capitulum generale,& quæ ſit eius poteſtas.

Alterum , de ijs qui ſunt in Capitulum conuenturi.

Tertium de Diſcretis ad Capitulum à quoque Monaſterio delegandis.

Quartum, de tempore & loco celebrandi Capituli.

Quintum, de eo quod in primo Conſeſſu Capituli fieri conuenit.

Sextum, de eo quod in aliis Conſeſſibus fieri debet, de Abſolutione Officialium, & reddendis à quoque rationibus adminiſtrationis ſuæ.

Septi-

Septimum, de Electione Præſidis & Definitorum Capituli, & reddendis à Superiore Congregationis rationibus adminiſtrationis ſuæ apud eos.

Octauum, de Electione Superioris Congregationis.

Nonum, de Electione Seniorum Aſſiſtentium, Viſitatorum, & Procuratoris generalis.

Decimum, de Electione Prouincialium, & aliorũ Superiorum cuiuſque Monaſterij.

Vndecimum & vltimum, de vltimo Con ſeſſu, & clauſula Capituli.

De Capitulo generali, & quæ ſit eius poteſtas.

Capitulum generale eſt primariorum Fratrum Cõgregationis cœtus totum corpus Congregationis referens. Cum enim fieri non poſſit vt vniuerſa Congregatio in vnum locum conueniat, dum primarii Fratres Congregationis de rebus ad vtilitatem totius Congregationis ſpectantibus deliberaturi conueniunt, tota Congregatio conuenire cenſetur.

Penes Capitulum generale eſt ſumma poteſtas Congregationis: quippe cum eius ſit eligere, deponere, aut confirmare ipſum generalem Superiorem Congregationis, & alios quoſque præcipuos Congregationis Officiales & Superiores cuiuſque Monaſterij: item ſancire & decernere arbitratu ſuo (debito tamen & præſcripto ritu) quæ à tota Congregatione ſeruanda ſunt: denique de maximis quibuſque rebus tum ad vniuerſam Congregationem, tum ad ſingulos Fratres pertinentibus conſtituere.

De ijs qui ſunt in Capitulum conuenturi.

Quos Primarios, id eſt, primos Fratres Congregationis diximus Capitulum generale componere, hi ſunt, Superior Congregationis, Seniores Aſſiſtentes, Viſitatores, Procurator generalis, Prouinciales & Superiores ſingulorum Monaſteriorum; in quibus præter Superiorem ſex minimùm ſint Vocales, hoc eſt, Vocis Actiuæ & Paſſiuæ participes. Niſi Superior Congrega-

tionis propter cauſam diſpenſauerit cum aliquo Monaſterio, adhibitis in conſilium Senioribus Aſſiſtentibus.

Primariorum etiam nomine compreheñdimus Diſcretos, quaſi prudentes & graues Fratres à cuiuſque Monaſterii Conuentũ delegatos, & Conuentuum ſuorum in Capitulo generali vicem præſtantes. Quorum quæ ratio & officium ſit, quoque modo creari debeant, explicandum eſt.

De Diſcretis ad Capitulum à quoque Monaſterio delegandis.

Diſcreti, quaſi Legati quidam omnium Conuentuum Congregationis ad Capitulum generale, in ſingulis Monaſterijs ſinguli eligantur. Iique ſint ex Vocalibus eiuſdem Monaſterij, nec minores viginti quinque annis. Cumque maturè, & octo minimùm diebus antequam ad Capitulum proficiſcendum ſit, electi fuerint, adiuncti comites Superiori ſui quiſque Monaſterij eò ſe conferant: atque ibi tum pro ſuo toto Conuentu, tum pro ſingulis eius Fratribus

qui voluerint de quacunque re agere cum Capitulo, Legatione fungantur. Nihil autem ſibi mandatum ab eis vel ſingulis, vel vniuerſis ad Capitulum ferant, niſi ſcriptũ, & à mandantibus ſubſcriptum, adiuncta etiam in mandatis totius Conuentus (quæ in Capitulo Monaſterii palàm dentur) ſigilli Monaſterij impreſſione. Alioqui nulla fides eis habeatur.

Ijdẽ Diſcreti renuncient Superiori Congregationis & Senioribus Aſſiſtentibus de ſtatu ſui quiſque Monaſterii, eiuſque omnes anguſtias & difficultates exponant. Addant de Superiore eius quomodo ſe geſſerit toto officij ſui tempore, quem ſe in Fratres, quos ſe Fratres in eum præſtiterint, quomodo diuinum Officium celebratum fuerit in Monaſterio, quomodo ſeruata Regula & Conſtitutiones, quæ denique totius Monaſterii tum Spiritualis, tum temporalis conditio ſit.

Præſit Superior Monaſterij Electioni Diſcreti faciendæ, quamuis in ea ſuffragium non laturus. Eaque facta diſcedat, vt agendi de quacunque re quæ ad Capitulum ge-

nerale

nerale ſpectet, libera & ſoluta ſit Fratribus poteſtas. Porrò hæc Electio ſic fiat.

Singula nomina & cognomina Fratrum Monaſterij eligibilium in ſingulis Schedulis eiuſdem magnitudinis, formę & coloris, eadem manu ſcripta ſingulis Fratribus vocalibus dentur, ipſorum tantùm quibus dantur nominibus exceptis. Ac paucis poſt diebus conuocato Capitulo Monaſterii; cum Superior præſens & præſidens expoſuerit, cuius rei cauſa Fratres conuocati ſint, eoſque ad Diſcreti Electionem defixa in vnum Deum mente religiosè faciendam hortatus fuerit, ponatur in medio Capitulo loco conſpicuo, Vrna, vel Capſula. Tum quiſque Vocalium Schedulam nomine Fratris cui ſuffragari cogitat, inſcriptam ex aliarum numero ſelectam, & complicatam in ordine ſuo modeſtè accedens in eam Vrnam, vel Capſulam conijciat. Quod cum ab omnibus Vocalibus factum fuerit; Superior, & qui Vocalium poſtremus eſt, ordine (Scrutatores futuri) prodeant, & in conſpectu & luce Capituli, inuerſa Vrna omnes Schedulas primò dinu-

merent,

merent, vt cum numero Vocalium æquentur (alioqui vitium eſſet in Electione) deinde legant, & nomina in eis ſcripta magna voce pronuncient, & quiſnam Eligibilium alios numero Suffragiorum vincat, demonſtrent. Is enim ſine dubio Diſcretus legitimus eſt.

Quod ſi duo, vel plures numero Suffragiorum aliis Superiores, inter ſe pares extiterint, tum ſanè res ad Calculos reuocetur, hoc modo: Ex his de quibus ambigitur, qui primus eſt ordine, proponatur, vt de eo in ſuffragium eatur. Et cum ſingulis Vocalibus, excepto eo de quo agitur, ſinguli Calculi Albi, ſinguliq́ue Nigri dati fuerint, Nigri Suffragationem, Albi Refragationem ſignificantes, ſi hic qui propoſitus eſt, amplius dimidia parte Calculorum Nigrorum habeat, Diſcretus ſit. Sin minus, notetur numerus Suffragiorum quæ habuit. Et proponatur eodem planè modo qui Secundus eſt ordine: poſt ſi neceſſe fuerit, Tertius, & Quartus, & quotcunque parem numerum Suffragiorum habuerint. Vt enim repertus

fuerit

ſuerit aliquis, in quem amplius dimidia parte Vocalium ſuffragando conſenſerit, is Diſcretus cẽſeatur. Quod ſi fortè in nullum eorum tot Suffragia concurrerint, cum notatum fuerit quot cuique Suffragia contigerint, facta eorum comparatione, qui numero vicerit, Diſcretus ſit. Quod ſi duobus, vel tribus par numerus euenerit, cũ cæteris reiectis de his ordine propoſitis iterũ in Suffragiũ itũ fuerit, ſi pares eſſe perſtant, qui primus eſt ordine, Diſcretus habeatur.

Diſcreto ſic creato, detur ei Literæ Teſtimoniales à duobus Senioribus & Secretario ſubſcriptæ, & ſigillo Monaſterii obſignatæ, quibus de eius Electione in Diſcretum fides fiat. Nec poſſit ſine iis in Capitulum admitti. Sint autem eæ Literæ his verbis ſcriptæ.

Mittimus ad PP.VV. dilectiſsimum Fratrem noſtrum N. in noſtrum Diſcretum, ſecundum formam noſtræ Congregationis rite & legitimè electum. Cui rogamus, vt in ijs quæ huius noſtri Conuentus & ſingulorum Fratrum nomine vobis exponet, & de quibus vobiſcum aget, plenam & indubitatam

bitatam fidem habere, & nos Filios veſtros pro vobis Deum aſsiduè precantes cum hoc noſtro Monaſterio paterna pietate cōplecti & protegere dignemini. E Monaſterio N. die N. Menſis N. Et infra, RR. PP. VV. Humillimi filii, Monachi Monaſterii N. N. N. A tergo. RR. PP. in Capitulo generali Congregationis Beatæ Mariæ Fulienſis, Ordinis Ciſtercienſis, in Monaſterio N. congregatis.

Si Diſcretus legitimo impedimento detentus ad Capitulum generale ire non poterit, liceat Capitulo Monaſterii alium ex eodem Monaſterio repetita Electione ſubrogare, ſi tempus permiſerit. Aliàs mutari nō poſſit. Atque hæc de Diſcreto hactenus.

Si Congregatio noſtra diuino munere ſic aucta fuerit, vt in quinque Prouincias diuidenda ſit, ad Capitulum conueniant Prouinciales tantùm, & cum ſingulis eorum bini Diſcreti, qui in Capitulo Prouinciali ante Generale, proximè celebrato ex eorum numero qui ad illud conuenerint, eo quem diximus eligendi modo creandi ſunt. Iiſque vt ſuprà dictum eſt, mandari, committi-

mittique poſsint omnia pro Prouincia cum Capitulo agenda.

Si qui Senior Aſſiſtens, aut Viſitator, aut Prouincialis eſt, idem ſit Superior alicuius Monaſterii, Capitulum generale obeat, vt Senior Aſsiſtens, Viſitator, aut Prouincialis & Superior. Alius autem nullus ex eodē Monaſterio præter Diſcretū ad Capitulum ſe conferat. Ipſe autem cum conſilio Seniorum Monaſterii ex Vocalibus eius eligat & conſtituat quem Superiorem Monaſterio relinquat, hoc officio ita functurum ad noui Superioris aduentum, vt nihil in Monaſterio innouet.

Quod ſi quis eorum ex quibus Capitulum conſtitui debet, exiſtimat ſe legitimo impedimento prohiberi quominus veniat, ſcribat illud ita maturè ad Superiorē Congregationis, aut ad alium Capitulum conuocantem per literas tutò perferendas, vt ab eo reſponderi poſſit, num illam excuſationem probet, & ſi non probet, ille in tempore adeſſe poſsit.

Si autem alicuius Monaſterii Superior fortè obierit, Supprior pro Superiore non

accedat ad Capitulum. Et ſi ille obierit intra ſex menſes proximè ante Capitulum, nullus alius delegetur: ſed expectetur Capitulum. Supprior autem Superioris defuncti locum teneat, vſque ad noui Prioris aduentum, niſi fortè Diſcretus fuerit electus.

Superior cuiuſque Monaſterij ſecum ferat ad Capitulum rationes omnium quæ in Monaſterio tempore adminiſtrationis eius accepta & expenſa ſunt, itemque Debitorum & Creditorum, Datorum & Emptorum, cauſis eorum adſcriptis explicatas, & à Senioribus Monaſterij ſubſcriptas, vt de toto ſtatu rei familiaris ſucceſſor eius poſſit edoceri.

Præter ſupradictos, alius prorſus nemo, niſi facultatem nominatim habuerit à Superiore Congregationis, ad Capitulum generale proficiſci audeat. Nec quiſquam abſens & qui conſeſſui Capituli non interſit, vocem habeat in eo.

Qui conuenturi ſunt ad Capitulum, eo tempore in viam ſe dent, quod illis commodè ſufficiat, vt recto itinere ad Capitulum contendentes eò pridie, vel tertio ante

te die, ſi è vicinis Monaſteriis veniant, aut ſi è longinquo veniant, paucis diebus ante quàm Capitulum celebrandum ſit, perueniꝛe poſſint. Qui ſine graui & legitima cauſa contra fecerit, arbitrio Capituli puniatur.

De tempore & loco celebrandi Capituli.

Celebretur Capitulum generale tertio quoque anno, quarta Feria poſt Pentecoſten, idque in Monaſterio quod à ſuperiore Capitulo fuerit delectum.

Quod ſi in triennio intermedio ortũ fuerit aliquod impedimentum quominus in eo loco Capitulum haberi poſſit, Superior Cõgregationis cum aſſenſu Seniorum Aſſiſtentium, Viſitatorum, Procuratoris generalis, & ipſorum Prouincialium, ſi tempus patietur, alium locum Capitulo eligat.

Sed & interdum non expectato legitimo tempore Capitulum extra ordinem celebrandum erit: Vt ſi mortuo Superiore Congregationis, alter eligendus ſit: aut ſi propter aliam grauiſsimam cauſam tẽpus ordina-

dinarium eius celebrationi conſtitutum expectari non poſſe videbitur.

Cum igitur res exegerit, vt extra ordinem Capitulum conuocandum ſit, Superior Congregationis cum Senioribus Aſsiſtentibus idem ſentiētibus de hoc iudicet. Cumque id neceſſarium eſſe duxerit, ſcribat ad omnes Superiores conuocandos tanto ante diem Capituli, quantum ſufficiat, vt eorum ad ipſum reſponſis perlatis, alteræ literæ ipſius ad illos peruenire poſsint ante tempus proficiſcendi ad Capitulum. Si tamen id ſpatium datum non fuerit, valeant nihilominus, rataque ſint quæ in Capitulo gerentur.

Quod ſi tempore ordinario Capituli celebrandi caſus aliquis eius celebrationem impedierit, ſit ad Capitulum vſque prorogatum officium tum Superioris Congregationis, tum Seniorum Aſsiſtentium, aliorumque omnium Superiorum. Ac de hoc ipſo quod Capitulum celebrari non poſsit, penes eos ſit iudicium. Quibus, ſi fuerint Prouinciæ, Prouincialium accedat ſententia, ſic ſanè vt ex maiori parte vocum ipſorum,

ſorum, quæ per literas accipiantur, res definiatur. Quod ſi id impedimentum nimis diuturnum futurum eſſe videatur, ijdem illi hoc eodem modo per literas quid opus ſit facto, conſtituant. Nec verò legitimum impedimentum cenſeri debet, quod non poſsint omnes conuenire, dum modò ex tribus partibus duæ poſsint.

Quid in primo conſeßu Capituli fieri conueniat.

Congregatis ijs ex quibus conſtituendũ eſt Capitulum, cum eius inchoandi dies aduenerit, Superior Congregationis Miſſam de Spiritu ſancto cũctis Patribus præſentibus cantet. Qui & ipſi eodem die Miſſas priuatas de Spiritu ſancto celebrent.

Antequam in Concilium congregentur, ſignum Concilii detur pulſu alicuius tintinnabuli, cuius ſonus ab omnibus exaudiri poſſit. Idemque fiat, quoties congregabuntur. Quo audito nulla interpoſita mora omnes in Concilium conueniant.

Congregatis Patribus, imploratoque

O Spiri-

Spiritu ſancto (quæ precatio verbis in Rituali poſitis concepta ſit) qui præeſt Cœtui, quærat num plena & legitima videatur Cōgregatio Capituli. De quo, ſi de tribus partibus Capitularibus plures duabus conuenerint, dubium non ſit. Tunc recognoſcatur quinam abſint ex ijs qui conuenire debuerint. Et cum quæſitum fuerit de abſentibus expectandis, quod maiori parti præſentium placuerit, vincat.

Quæratur de præſentibus, num quis eorum inhabilis ſit. Et ſi quis fortè repertus fuerit, excludi ne debeat, an habilis reddi, ſtatuatur.

Diſcreti proferant Literas Capitulorum à quibus delegati ſunt, quibus eos legitimè fuiſſe electos pateat. Illud autem teneatur, Neminem quantumuis legitimè impeditum, poſſe ius ſuffragii quod habet, in alterum transferre.

Superiores Monaſteriorum exhibeant Inuentaria ſupellectilis cuiuſque, rerumq. mobilium & immobilium ſui quiſque Monaſterii, diligenter confecta, & à Senioribus eorundem Monaſteriorum ſubſcripta.

Atque vt omnis occaſio præcidatur Capituli quaſi minùs legitimè congregati, impugnandi, eorumque quæ in ipſo decreta fuerint, pro irritis & nullis habendorum, qui ſecundum locum obtinet in Capitulo, abſoluat Superiorem Congregationis, aut eum, qui præeſt in Capitulo, hac formula;

Autoritate Dei Omnipotentis mihi licet indigniſſimo conceſſa; ego te Abſoluo ab omni vinculo Excommunicationis, Suſpẽſionis & Interdicti, & à quibuſuis alijs Sententijs, Cenſuris, & Pœnis; & tecum ſuper quauis Irregularitate & Impedimento Diſpenſo, quatenus poſſum & tu indiges, Ad hoc tantùm, vt quæcunque per te fient in Congregationibus præſentis Capituli tempore habendis, rata & firma ſint, In nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti. Amen.

Deinde Superior Congregationis, aut qui præeſt, eodem modo cæteros abſoluat his verbis:

Autoritate Dei Omnipotentis mihi licet indigniſſimo per Sedem Apoſtolicam conceſſa, ego vos omnes & ſingulos hic congregatos, & item omnes durante hoc

Capitulo nobiſcum congregandos, ab omni vinculo Excommunicationis, Suſpenſionis, & Interdicti, & à quibuſuis alijs Sententijs, Cenſuris, & Pœnis Abſoluo: & cum ijſdem ſuper quauis Irregularitate & Impedimento Diſpenſo, quatenus poſſum, & vos & illi indigetis, Ad hoc tantùm, vt omnia quæ in Cõgregationibus præſentis Capituli agentur, rata & firma ſint, In nomine Patris, & Filii & Spiritus ſancti. Amen.

Quid in alijs Conſeſſibus fieri debeat, de Abſolutione Officialium, & reddendis à quoque rationibus adminiſtrationis ſuæ.

His confectis, proximo Conſeſſu abſoluantur & deponantur omnes Officiales à Superiore Congregationis. Quod ſic fiat.

Sedente Præſide Capituli in ſella ſua in medio Seniorum Aſſiſtentium, cæteri omnes Officiales & Superiores Monaſteriorũ humiliter in ſolum ſe proſternant. Ille autem dicat: Ego Frater N. humilis Superior

Congregationis Beatæ Mariæ Fulienſis, Ordinis Ciſtercienſis, autoritate Dei Omnipotentis mihi licet indigno conceſſa, Abſoluo, & Abſolutos eſſe pronuntio vos omnes præſentes Officiales & Superiores Cõgregationis noſtræ, & alios Abſentes ab adminiſtratione Monaſteriorum vobis cõmiſſorum. Tunc illi ſurgant, & in ſubſelliis ſecundùm ordinem ſuæ Profeſſionis ſeſſum eant; ſupra Diſcretos tamen. Qui & ipſi Ordinem Profeſſionis ſuæ teneant.

Poſt autem ex omni numero Capitularium eligatur Secretarius, vir grauis, & ad excipienda quæque Acta Capituli tum ingenio, tum manu promptus & idoneus. Qui Decreta omnia & Acta ab initio ad exitum vſque Capituli diſtinctè & ordinatè perſcribat. Eique, ſi opus ſit, ad ſcriptionis commoditatem ſocius adiungatur.

His peractis, manente Superiore Congregationis cum Senioribus Aſsiſtentibus & Secretario tantùm, reliqui exeant.

Poſt autem qui egreſsi ſunt, ſuo quiſque ordine, in Capitulum reuocentur, hoc modo. Primi Monaſterij Diſcretus primus vo-

cetur. Ex quo cum quæſitum ſigillatim fuerit, quem ſe geſſerit Superior Monaſterij eius in officio ſuo, & in omni rerum Monaſterii tum Spiritualium, tum Temporalium adminiſtratione; reſpondeat ſumma fide & veritate. Tum ſi quod habet priuatum mandatum ab aliquo, vel aliquibus Fratrum, exponat.

His intellectis, cum Secretarius notauerit, ſi quæ videntur notatu digna, exeat Diſcretus, & Superior vocetur, & adminiſtrationis ſuæ rationem reddat. Cumque grauioribus quæ in eum dicta ſunt, diſtincte & ſigillatim interrogatus reſponderit, Superior Congregationis cum Seniorum Aſsiſtentium conſilio, prout expedire iudicauerit, eum reprehendat, obiurget, & pœnis meritis afficiat. Eodemque modo cum cæteris tum Diſcretis, tum Superioribus Monaſteriorum agat.

Quæ cum peracta fuerint, Superior Cõgregationis vocatis omnibus Capituli Patribus, pauca præfatus ad ſeſe ingenuè accuſandum ex infirmitatis ſuæ conſcientia, petendamque veniam à Capitulo, coram

omnibus tum Seniores Aſsiſtentes, tum ſeipſum abſoluat formula quæ ſupra. Ac ſtatim tum ipſe, tum Seniores Aſſiſtentes ſeſſum eant cum aliis Patribus ſecundum ordinem Profeſſionis ſuæ.

De Electione Præſidis & Definitorum Capituli, & reddendis à Superiore Congregationis rationibus adminiſtrationis ſuæ apud eos.

Eueſtigio & ante Conſeſſus illius dimiſſionem ex omni multitudine Patrum Capitularium eligantur eo modo quem in Seniorum Aſſiſtentium electione deſcribẽda conuenientiùs explicabimus, Præſes vnus, ac Definitores duo Capituli, qui Superioris Congregationis & Seniorum Aſſiſtentium vices gerant. Apud quos, aliis egreſſis, abdicatus Superior Congregationis reddat rationem adminiſtrationis ſuæ; Quo peracto, alii duo Definitores eadem ratione eligantur, idque (quod & in aliis duobus quos iam diximus, & in Secretario

ſeruari debet) ex diuerſis Monaſterijs, aut etiam Prouinciis, ad ampliorem rerũ Congregationis notitiam, & ex grauioribus, & magis ſpectatæ virtutis Patribus. Ad quos quinque accedant Superior Congregationis abſolutus, & Procurator generalis: niſi fortè aliquod ex eorum perſonis impedimentum grauius prohibeat. De quo Definitorum iudicium ſit.

Atque hi ſeptem communi conſilio minora quæque Capituli cognoſcant, examinent, & definiant: grauiora Capitulo reſeruent. Curæ ſit etiam eis omnia quæ à Diſcretis, aut alijs allata ſunt, ad Capitulũ referre, & literas quæ mittuntur ad Capitulum, accipere. Sit præterea penes eos reijcere quæ referenda non videntur: ſi tamẽ is qui refert, nõ repugnat. Alioqui referãtur.

Poſsint etiam eorum qui ſcripſerint, nomina taceri, præſertim ſi ipſi id petierint; niſi Capitulum prohibuerit. Quæ maioris momenti ſunt, pridie quam tractentur in Capitulo, palàm proponantur.

Suffragijs ſecretis, & vſitata Calculorum ratione Sententiæ quæque ſtabiliantur in

Capitulo. Sitque perpetuum in Capitulo generali, vt quæ Sententia maioris partis fuerit, ea valeat. Quæ maior pars intelligatur comparatione totius Cœtus, non minorum partium. Quod ſi paribus Suffragijs res ſuſpenſa fuerit, iterum ferantur Suffragia. Si adhuc paria ſunt, ferantur tertiò: & Superior, ſeu Maior altero Calculo addito rem diſcutiat. Quod idem faciat in omni alio ſimili caſu. Scrutatorum autem partes agât in omnibus Capitulis Superior, ſeu Maior Capituli, & Vocalium poſtremus. Nec ante ineant hoc officium, quàm iurauerint ſe id fideliter & ſine dolo præſtaturos, eo videlicet modo qui in Electione Superioris Congregationis exponetur.

Si maiori parti Capituli placuerit certis Capitularium certas res cognoſcendas & conſtituendas mandari, liceat.

Sententiam dicturi in Capitulo ſemel tantum dicant, nihil iterent. In re tamen magni momenti Præſes iterum dicere petentibus, poſt omnes dictas ſententias concedat.

Ad aliquam Sententiam ſtabiliendam

tum demum ferantur Suffragia, cum Secretarius eam ſcripſerit: non tamen in Libro. Scriptam autem recitet, vt intelligatur num rectè expreſſa ſit ex mente Capituli. Semel autem Suffragiis confirmata mutari nullo modo poſsit, ne melioris quidem compoſitionis, aut elegantiæ cauſa.

Porrò vt religioſa modeſtia in dicendis Sententijs ab omnibus adhibeatur, hæc ſeruentur.

Qui mandato aliorum aliquid proponit, ſimpliciter vt accepit, proponat, nihil immutans, addens, aut detrahens: nec in vtram partem propenſior ſit, ſignificet.

Abſit inanis verborum copia, nec ſine neceſsitate dilatetur oratio.

In loco & ordine quiſque ſuo Sentẽtiam dicat: idque cum à Præſide Capituli facultatem & benedictionem acceperit.

Placidè & quietè loquatur, nec magis contendat vocem, quàm loci amplitudo poſtulat.

Proba ſit, & modeſta oratio, nec in quẽquam aculeata, nec cuiuſquam contemptum

ptum præ ſe ferens : geſtus etiam omnis compoſitus & verecundus.

Non liceat cuiquam, cum aliter decretum fuerit, ac ipſe ſenſerit, adhuc aduerſari, nec dicere ſibi non probari quod decretum fuerit. Sed id in quod plures conſenſerint, rectũ eſſe, ſit omnibus perſuaſum.

Dicenti nullus obloquatur, nec quidquã quò minus liberè loqui liceat, dicatur, aut fiat.

Nulli inter ſe colloquantur, aut ſubmiſſa voce muſsitent.

Nemo, niſi facultate impetrata, diſcedat, aut moueat ſe loco ſuo.

De Electione Superioris Congregationis.

Cæteris quæ pertinent ad Capitulum confectis, reliquum eſt vt nouorum Superiorum Electio fiat : ac primò quidem Superioris totius Congregationis.

Sunt autem hic duo præmonenda. Vnum, vt ad hanc tam grauem, tantique momenti rem ſalubriter peragendam omni humana cogitatione & cupiditate ſecluſa,

vnuſ-

vnuſquiſque in vnam Dei gloriam, vtilitatemq́ue Congregationis intuens, non ſolùm omni ambitione & cupiditate honoris (qua duci Monachum flagitium ſit) prorſus vacet, ſed etiam ab omni alia propenſione, aut alienatione quæ rectum iudicium impediat, purus & integer ſit.

Alterum eſt, Neminem in Superiorem Congregationis eligi poſſe, qui non fuerit, aut Senior Aſsiſtens, aut Viſitator, aut Procurator generalis, aut Prouincialis, aut denique Superior alicuius Monaſterij per triennium. Similiter nec in Aſſiſtētem, Viſitatorem, aut Procuratorem generalem, aut Prouincialem eligi quenquam poſſe, qui non fuerit vel Superior alicuius Monaſterij, vel Supprior, vel Magiſter Nouitiorum, vel certè Secretarius Superioris Congregationis.

Vt autem ad ipſam Electionē veniamus, cum ſingulis Capitularibus ſingula nomina eorum qui in Superiorem Congregationis eligi poſſunt, in Schedulis ſcripta, data fuerint (quod eodem modo fiat, quem in Electione Diſcreti tradidimus) conuenia-

tur in locum Capituli. Et poſt conſuetas preces, pronuntiet Secretarius, In nomine Sanctiſsimæ Trinitatis Patris & Filii & Spiritus ſancti ad Nominationem & Suffragia veniatur. Tunc Præſes Capituli è Schedulis ſibi datis eam ſeligat, in qua ſcriptum eſt nomen illius, cui ſuffragari in animo habet. Et duobus digitis prehenſam attollens, vt videatur, in Vrnam quæ ſuper Menſam imagini Crucifixi ſuppoſitam eſt, conijciat. Poſtea locum ſuum repetat. Idemque alij omnes faciant: primò quidem Definitores, deinde cæteri ſeruato ordine Profeſsionis. Quo facto Præſes Capituli & vltimus Capitularium (ſicut fieri debere ſupra demõſtrauimus) Scrutatores futuri, primò genibus flexis ante imaginem Crucifixi iurent in hæc verba ſinguli.

Teſtor Deum fidei & veritatis autorem, me Suffragiorum quæ tributa cuique fuerint, numerum verè renuntiaturum: & quãuis alicuius manum agnoſcam, nemini vnquam patefacturum, & in hoc toto Scrutandi officio ſine fraude & dolo bona fide verſaturum.

Deinde,

Deinde, cum ad Menſam acceſſerint, vltimus Capitularium quem diximus, inſpectante Præſide, deſcribat è Schedulis, tum nomina eorum quibus Suffragia contigerunt, tum numerum ipſum Suffragiorum quæ quiſque habeat: ab ijs præcipuè ducẽs initium, in quos plures conſenſerint. Ex quibus quo quiſque Profeſsione antiquior eſt, hoc priore loco ponatur. Idque in omni Nominatione & Scrutinio perpetuò ſeruetur. Tum verò pronuntiet ea nomina clara voce, ſic vt omnes audiant. Si quis de tribus partibus Schedularum duas habere fuerit inuentus, is ſine alio experimento Calculorum legitimus Superior Congregationis ſit. Sin minùs, res ad Calculos redeat. Et idem ille Scrutator quem diximus, ſtatim expeditis Calculis, binos ſingulis diſtribuat, alterum Album, quo Refragatio ſignificatur, alterum Nigrum, quo Suffragatio declaratur. Qui quidem Calculi non plures illic ſint, quàm vt ei diſtributioni ſufficiant. Ac continuò nominet eum quem primum ſcripſit, vt de eo in Suffragium eatur. Et ſinguli ordine ſuo ad

Menſam accedentes ſingulos Calculos Albos, aut Nigros in Vrnam coniiciant. Is tamen de quo agitur, non accedat, nec Suffragium ferat. Quod in omnibus Scrutinijs generatim ſeruetur. Cum omnes id fecerint, Scrutatores inſpiciant quot Suffragiis ille ſit expetitus. Et ſi quidem duas partes Suffragiorum è tribus tulerit, res confecta eſt: ille ſit Superior Congregationis. Si non habuerit, ſcribatur numerus Suffragiorum, quæ habuit. Et alii quo ordine ſcripti ſunt, proponantur: ac de ſingulis in Suffragium eatur: ita vt cui primo de tribus partibus Suffragiorum duæ contigerint, is Superior Congregationis ſit, cæteri miſsi fiant. Quod ſi nulli tantum Suffragiorum contigerit, pronuntietur quantum cuique contigerit. Et redditis cuique Calculis, iterum eodem prorſus modo Suffragia ferantur: ita nimirum, vt quo quiſque maiorem numerum Suffragiorum habuerit, hoc prius de eo Suffragia ferantur. Quod ſi ne tunc quidem cuiquam euenerit quantum diximus, Suffragiorum, tertiò idem repetatur: ea tamen lege, vt qui in

ſupe-

ſuperioribus experimentis plus tribus Suffragijs non habuerint, excludantur. Si neque tunc res efficitur, quartò ferantur Suffragia, ijs quibus non plus quatuor Suffragijs contigerit, excluſis. Niſi fortè omnibus eadem ſit conditio. Quod ſi ſit, nullus excludatur. Ac ſi neque tunc duo trientes Suffragiorum vlli acceſſerint, is Superior Congregationis electus cenſeatur, in quê plura Suffragia concurrerint, ſi modò dimidium totius numeri ſuperent. Si verò (quod vix fieri poteſt) ne tunc quidem res explicatur, repetito ſcrutinio tandem exitum inueniet.

Electione peracta ſcribatur à Secretario Decretum his verbis conceptum:

Anno N. die N. Menſis N. in legitimo Capitulo generali ſecundum legitimam & præſcriptam rationem N. electus fuit Superior Congregationis Beatæ Mariæ Fulienſis, Ordinis Ciſtercienſis. Idque Decretum Præſes Capituli recitet: Aut, ſi is electus ſit, Definitor antiquiſsimus. Subſcribant Scrutatores & Definitores omnes, & ſigillo Congregationis obſignent. Nec fas ſit cuiquam,

quam, exceptis Scrutatoribus, Schedulas Electionis inſpicere: quæ ſtatim in ignem conijciantur. Idemque fiat ſemper in ſimili re.

Ei qui ſic Electus fuerit, vt & reliquis Officialibus eligendis, non liceat officium demandatum detrectare, aut vlla ratione defugere, fiducia videlicet diuinæ benignitatis, quæ cum onus impoſuerit, non poteſt vires ei ſuſtinēdo neceſſarias denegare.

Cum primum electus Superior Congregationis declaratus eſt, omnes Capituli Patres cum ſumma humilitate & reuerentia ſalutatum eant, Præſes, Definitores (quorum omnium officium definit) & alij deinceps ordine ſuo quiſque. Poſtea cum pulſu minoris alicuius tintinnabuli ſignum peractæ Electionis datum fuerit, conueniant cuncti Fratres Monaſterij ad fores Capituli. Quibus adiuncti Patres Capituli conferant ſe cum illis in Eccleſiam, Canticum, Benedictus Dominus Deus Iſrael, decantantes. Ibique Deo gratias agentes ſummo animorum & vocum conſenſu concinant Canticum Te Deum laudamus. Ad-

dat qui antecedit ordine, verſum Confirma hoc Deus &c. Quem cum iterum & tertiò repetierit, ſubiungat tres Orationes, nempe Deus qui corda fidelium, Prætende Domine famulo tuò, & Omnipotens ſempiterne Deus qui facis mirabilia magna ſolus. Reliqui Fratres poſtea ſalutatione defungantur, vt ſupra.

De Electione Seniorum Aſſiſtentium, Viſitatorum, & Procuratoris generalis.

Superiore Congregationis electo, ſicut dictum eſt, ad generalium Officialium, videlicet Seniorum Aſſiſtentium, Viſitatorum & Procuratoris generalis Electionem accedatur. Quam cum rectè fieri tantum interſit ad conſeruationem Congregationis, quantum difficile dictu eſt (ſunt enim ea officia præcipua vincula & firmamenta Congregationis) videat vnuſquiſque & in hac Electione, vt ab ijs affectibus qui plerunque tenebras animo offundunt, rectumque iudicium eripiunt, liber & vacuus, vnum Deum in hoc opere ſibi ante oculos

proponat, & diuinum lumen, quo mens & ſua & aliorum dirigatur, piis precibus imploret. Sic autem fiat.

Primò ſcribant ſinguli manu ſua in ſingulis Schedulis, quem primum Aſſiſtentem fieri velint, iactentque Schedulas in Vrnam, vt ſuprà. Tum de Nominatis, ac primò de iis in quos plures conſenſerint, ferantur Suffragia per Calculos, vt ſuprà. Qui primus maiorem partem Suffragiorum habuerit, ille primus Aſſiſtens eſt. Quod ſi res non proceſſerit, iterum ferantur Suffragia: primò ſcilicet de iis qui plura Suffragia habuerint, vt ſuprà. Quod ſi nemo habuerit ſupra dimidium totius numeri, qui ad eum numerum propius acceſſerit, electus ſit. Similiter fiat in Electione alterius Aſſiſtentis, Viſitatorum, & Procuratoris generalis, mutatis quæ mutanda ſunt.

De Electione Prouincialium, & aliorum Superiorum cuiuſque Monaſterij.

Electio Superiorum cuiuſque Monaſterii, &, ſi Prouinciæ ſint, Prouincialium per

Superiorē Cōgregationis, Seniores Aſſiſtē-tes, Viſitatores, & Procuratorem genera-lem tantùm fiat. Qui ſi propter alicuius ab-ſentiam pauciores quàm ſex, fuerint, alius, & maximè, ſi fieri poteſt, qui eodem offi-cio aliquando functus ſit, in eius locum ad huius Electionis effectum duntaxat, per Capitulum ſufficiatur.

De neceſſitatibus Monaſteriorum, aut Prouinciarum, deque perſonis quas parum norunt, diligenter inquiratur ab eis inter ipſos, adhibitis & auditis iis, qui proximè illis Prouincijs, aut Monaſteriis præfuerūt. Hoc autem ea cautione & prudentia fiat, vt & qui interrogat, neceſſaria tantùm in-terroget, & qui reſpondet, ad interrogata tantùm reſpondeat, verbum præterea non addat. Qui præter interrogata reſpondens aliquid in alterius infamiam dixerit, graui animaduerſione puniatur.

Eligantur dicti Superiores ex pluralitate Vocum. Quarum ſi quando par numerus fuerit, vincat pars in qua eſt Superior Con-greg. Quod ſi per Vota ſecreta fiat Electio, is Calculos Nigros & Albos binos habeat.

Fiat hæc Electio hoc ordine, vt Superiores quorum officia maioris momēti eſſe Superior Cōgregationis iudicauerit, priùs creentur. In primis autem Prouinciales, & proximè poſt eos Superiores Nouitiatuum.

Electis Superioribus, ſi qui Fratres in alia Monaſteria transferendi erunt, Superior Congregationis cum eos qui nouiſſimè Superiores fuerint, & Diſcretos ſingulos audierit, ſi quid habeant quod ad eam rem de neceſſitate, aut opportunitate locorum cognoſci expediat, cumque Monaſteriorum negotia, perſonas, facultates, & alia huiuſmodi diligenter expenderit, eam translationem, ſicut opportunum iudicauerit, decernat.

Sed & alio omni tempore poſſit Superior Congregationis propter cauſam eiuſmodi Fratrum migrationes ex vno loco Congregationis in alium conſtituere.

Qui Capitulo generali interfuerint, diſputationes quæ fortè in Capitulo interuenerint, non efferant, aut patefaciant. Quanuis enim Decreta Capituli palàm fieri de-

beât, quæ tamen in illis conſtituendis diſpu tata ſunt, proferri fas non eſt. Ea etiam quæ diuulgata poſſent Congregationi, vel alicui perſonæ detrimentum afferre, perpetuo ſilentio obruantur.

De Vltimo Conſeſſu & clauſula Capituli.

Poſtremò Superiores conſtituti palàm pronuntientur à Secretario: eodemq́. tempore in ſuo ordine collocētur. Acta & Decreta Capituli promulgentur, & locus ſequenti Capitulo generali deſtinatus.

Omnibus abſolutis, cum ad Gratias Deo rite agendas tum Capitulares Patres, tum cunctus Monaſterij Conuentus in Eccleſia Canticum Te Deum Laudamus, & preces ex ritu in exitu Capituli dicendas vnà piè decantauerint, Capitulum dimiſſum ſit.

Capitularium quiſq. primam quam dicturus eſt, Miſſam pro gratiis Deo agendis dicat, ſi ritus patiatur. Alioqui cum primùm licuerit.

Superior quiſque Monaſterij poſtulet à Secretario ſi quæ ad ſuum Monaſterium

præcipuè ſpectantia Decreta ſint, in authentica forma ſibi deſcribi, poſt in Codicem ſui Monaſterij referenda.

Quæ Decreta Capituli in vſum conferenda & executioni mandanda ſunt, ea Superior Congregationis ex Actis Capituli per Secretarium fideliter trãſcripta in Cœtu cunctorum Fratrum Monaſterij promulganda curet, & eorum exemplaria, ſiue manu ſcripta, ſiue typis impreſſa, ad omnia Congregationis Monaſteria dimittat.

Ad extremum nouus Superior Congregationis cum pia exhortatione monuerit quæ pro temporum & locorum ratione monere viſum fuerit, dimittat Capitulum, & vt qui diſceſſuri ſunt, primo quoq. tempore diſcedant, operam det.

FINIS.

HAE Conſtitutiones in Capitulo generali Congregationis B. Mariæ Fulienſis, Ordinis Ciſtercienſis, anno Domini milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, menſe Iulio, Romæ, in Oratorio S. Catharinæ Thermarum eiuſdem Congregationis, à certis Patribus Capitularibus per Capitulum deputatis conditæ fuerunt, & in ipſo Capitulo correctæ & approbatæ, ac tandem à Sanctiſſimo D.D. noſtro Clemente Papa VIII. per Breue Apoſtolicum datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 8. Nouembris anni 1595. confirmatæ.

BREVE
S.D.N. CLEMENTIS
PAPAE VIII.

Quo hæ Conſtitutiones approbantur & confirmantur, & Congregationi B. Mariæ Fulienſis, Ordinis Ciſtercienſis traduntur obſeruandæ.

CLEMENS PP. VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

EX debito paſtoralis officij diuina nobis diſpoſitione commiſſi ad ea per quæ perſonis Deo dicatis, præſertim verò Regularibus certa piè & cũ ædificatione proximi viuẽdi norma traditur, & Regularia loca antea laxiora reformatio-

nem

nem ſuſcipiunt, libenter intendimus, & his quæ prouidè ſtatuta atque ordinata fuiſſe dicuntur, dum à nobis petitur, Apoſtolici muniminis adijcimus firmitatem. Cum itaque hoc anno M.D.XCV. Conſtitutiones quædam ac declarationes in Regulam S. Benedicti à dilectis filijs Monachis Congregationis B. Mariæ Fulienſis, Ciſtercienſis Ordinis in eorum Generali Capitulo hic in Vrbe congregatis, ſeu quibuſdam ipſorum, ratione ad eorum Inſtitutum & Diſciplinam accommodata conditæ, & in eodem Capitulo lectæ & comprobatæ, ac nobis præſentatæ fuerint, ipſiusque Congregationis Fulienſis nomine nobis fuerit humiliter ſupplicatum, quatenus haſce Conſtitutiones & declarationes confirmare & approbare de benignitate Apoſtolica dignaremur: Nos verò illas Venerabili fratri Ludouico Archiepiſcopo Mõtis Regalis, & bo. mem. Audueno Epiſcopo Caſſanenſi, Apoſtolicæ Viſitationis noſtræ in Alma Vrbe Adiu-

toribus

toribus & operarijs, videndas & recognoſcendas, ac ſicubi opus foret, emendandas dederimus: Demum ipſi, Conſtitutionibus & declarationibus huiuſmodi diligenter & accuratè per eos viſis & perpenſis, renuntiauerint nobis eas ſacris Canonibus & Concilij Tridentini Decretis minimè aduerſari, & nihil in eis niſi pium, ſanctum, & ipſius Congregationis rationibus & vtilitati accommodatiſſimum contineri: Nos igitur cupientes vt hæ Conſtitutiones à dictis Monachis toto ſtudio obſeruentur, ac volentes ipſam Congregationem, & illius Generalem, omneſque alios Superiores ac Monachos ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi, necnon à quibuſuis Excommunicationis, Suſpenſionis & Interdicti, alijſque Eccleſiaſticis Sententijs, Cenſuris & Pœnis a Iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, &

abſo-

abſolutos fore cenſentes, necnon Conſtitutionum & declarationum prædictarum tenores & qualitates, ac ſi inſertæ forent præſentibus, pro expreſſis & inſertis habentes, huiuſmodi Supplicationibus inclinati Conſtitutiones & declarationes prædictas Autoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò approbamus & confirmamus, eiſque plenæ, perpetuæ & inuiolablis firmitatis Apoſtolicæ robur adijcimus: Supplentes omnes & ſingulos tam Iuris, quàm Facti, ac etiam Solennitatum quarumcunque defectus, ſiqui interuenerint, aut interueniſſe dici poſsint in eiſdem. Et nihilominus omnibus & ſingulis dictæ Congregationis Fulienſis Superioribus, Monachis, Monialibus, Nouitijs, & perſonis religioſis autoritate & tenore prædictis mandamus & in Virtute Sanctæ Obedientiæ præcipimus, quatenus eaſdem Conſtitutiones libenter ſuſcipiant & amplectantur, ac tanquam legem & normam vitę ſuæ inuiolabiliter

obſer-

obſeruent. Cuius tamen Præcepti vi nolumus; nec intendimus vt ſi quis eorum contra dictas Conſtitutiones deliquerit, alij Pœnæ, quàm quæ in dictis Conſtitutionibus comminatur, ſubiaceat, neque obligetur. Decernentes propterea Conſtitutiones ipſas nullo vnquam tempore abrogari, reſcindi, aut in aliquo immutari, vel alterari poſſe, niſi modo & formà in ipſiſmet Conſtitutionibus præſcriptis; ac irritum & inane quidquid ſecus ſuper his à quoquam quauis autoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die VIII. Nouembris. M. D. XCV. Pontificatus noſtri anno quarto.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

M. Veſtrius Barbianus.

INDEX CAPITVM Regulæ S. Benedicti, ad quam hæ Conſtitutiones accommodantur.

DE generibus, vel vita Monachorum. Cap. I. pag. 13
Qualis debeat eſſe Abbas. Cap. II. 16
De adhibendis ad conſilium Fratribus. Cap. III. 33
Quæ ſint inſtrumenta bonorum operum. Cap. IIII. 36
De Obedientia Diſcipulorum. Cap. V. 40
De Taciturnitate. Cap. VI. 42
De Humilitate. Cap. VII. 45
De Officiis diuinis in noctibus. Cap. VIII. 48
Quot Pſalmi dicendi ſunt in nocturnis horis. Cap. IX. 50
Qualiter æſtatis tempore nocturna laus agatur. Cap. X. Ibidem
Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur. Cap. XI. Ibidem
Quomodo Matutinorum ſolennitas agatur. Cap. XII. 51
Qualiter priuatis diebus Matutini agantur. Cap. XIII. Ibidem
In natalitiis Sanctorum qualiter Vigiliæ agantur. Cap. XIIII. Ibidem

Alleluia quibus temporibus dicatur. Cap. XV. pag. 52
Qualiter diuina Opera per diem agantur. Cap. XVI. Ibidem
Quot Pſalmi per eaſdem Horas dicendi ſunt. Cap. XVII. 55
Quo ordine ipſi Pſalmi dicendi ſunt. Cap. XVIII. Ibidem
De diſciplina pſallendi. Cap. XIX. Ibidem
De reuerentia Orationis. Cap. XX. 57
De Decanis Monaſterij. Cap. XXI. Ibidem
Quomodo dormiant Monachi. Cap. XXII. 62
De Excommunicatione Culparũ. Cap. XXIII. pag. 66
Qualis debeat eſſe modus Excommunicationis. Cap. XXIIII. 72
De Grauioribus Culpis. Cap. XXV. 74
De ijs qui ſine iuſsione Abbatis iunguntur Excommunicatis. Cap. XXVI. 81
Qualiter Abbas debeat eſſe ſolicitus circa Excommunicatos. Cap. XXVII. Ibidem
De ijs qui ſæpius correcti non emendauerint. Cap. XXVIII. Ibidem
Si debeant recipi Fratres egreſsi de Monaſterio. Cap. XXIX. 86
De pueris minori ætate, qualiter corripiantur. Cap. XXX. 90
Qualis debeat eſſe Cellerarius Monaſterij. Cap. XXXI. 91

De

De ferramentis Monaſterii. Cap. XXXII. 95
Si quid debeant Monachi proprium habere. Cap. XXXIII. 97
Si omnes æqualiter debeant neceſſaria accipere. Cap. XXXIIII. 102
De ſeptimanarijs Coquinæ. Cap. XXXV. Ibid.
De infirmis Fratribus. Cap. XXXVI. 104
De Senibus, vel Infantibus. Cap. XXXVII. 106
De hebdomadario Lectore. Cap. XXXVIII. Ibidem.
De menſura ciborum. Cap. XXXIX. 110
De menſura potus. Cap. XL. 114
Quibus horis oporteat reficere Fratres. Cap. XLI. 116
Vt poſt Completorium nemo loquatur. Cap. XLII. 118
De his qui ad Opus Dei, vel ad Menſam tardè occurrunt. Cap. XLIII. 119
De his qui excommunicantur, quomodo ſatiſfaciant. Cap. XLIIII. 121
De his qui fallũtur in Oratorio. Cap. XLV. 122
De his qui in aliquibus rebus leuibus delinquunt. Cap. XLVI. Ibidem
De ſignificanda hora Operis Dei. Cap. XLVII. pag.
De opere manuum quotidiano. Cap. XLVIII. pag. 129
De Quadrageſimæ obſeruatione. Cap. XLIX. pag. 132

De

De Fratribus qui longè ab Oratorio laborant, aut in via ſunt. Cap. L. Ibidem
De Fratribus qui non ſatis longè proficiſcũtur. Cap. LI. Ibidem
De Oratorio Monaſterij. Cap. LII. 133
De Hoſpitibus ſuſcipiendis. Cap. LIII. 134
Si debeat Monachus Literas, aut Eulogia accipere. Cap. LIIII. 136
De Veſtimentis, vel Calceamentis Fratrum. Cap. LV. 139
De Menſa Abbatis. Cap. LVI. 143
De Artificibus Monaſterij. Cap. LVII. 144
De diſciplina ſuſcipiendorum Fratrum. Cap. LVIII. 145
De filiis nobilium, vel pauperum, qui offeruntur. Cap. LIX. 168
De Sacerdotibus qui voluerint in Monaſterio habitare. Cap. LX. Ibidem
De Monachis peregrinis, qualiter recipiantur. Cap. LXI. 169
De Sacerdotibus Monaſterij. Cap. LXII. 170
De Ordine Congregationis. Cap. LXIII. 176
De Ordinando Abbate. Cap. LXIIII. 180
De Præpoſito Monaſterij. Cap. LXV. 183
De Oſtiario Monaſterij. Cap. LXVI. 184
De Fratribus in via directis. Cap. LXVII. 188
Si Fratri impoſsibilia iniũgãtur. Cap. LXVIII. pag. 190
Vt in Monaſterio non præſumat alter alterum defen-

defendere. Cap. LXIX. Ibidem
Vt non præſumat quiſquam aliquem paſsim cædere, aut excommunicare. Cap. LXX. Ibidem.
Vt obedientes ſint ſibi Fratres inuicem. Cap. LXXI. 192
De Zelo bono quem debent Monachi habere. Cap. LXXII. Ibidem
De eo quod non omnis obſeruatio iuſtitiæ in hac ſit Regula cōſtituta. Cap. LXXIII. 193

INDEX

Rerum præcipuarum quæ in his Conſtitutionibus continentur.

A

ABNEGATIO ſui ipſius quomodo cõparetur. pagina 36

Abſciſsionis ferrum quod ad extremum adhiberi Monacho deſperato iubet S. Benedictus, quid ſit in hac Cõgregatione. 85

Abſolutio, qua omnes Capitulares in Capitulo generali abſoluuntur ab omnibus Cẽſuris Eccleſiaſticis. 211

Abſolutio, qua omnes Officiales in Capitulo generali abſoluuntur ab officijs ſuis. 212.213.214.215

Abſtinentia à Carnibus grauiter in perpetuum ſancita. 113. In eius diſpenſationem petendã qui ſe interpoſuerit, qua pœna plectendus. ibidẽ.

Abſtinentia ab ipſis Ouis, & Piſcibus perpetua. 116

Abſtinentia Quadrageſimalis quibus temporibus ſeruanda extra Quadrageſimam. 111

Acquiſitiones bonorum ſtabilium penes quem ſint. 34

Aedificiorum maiorũ extructiones penes quem ſint. 34

Aegrotus. Vide Infirmus.

Aetas admittendorum ad Habitum Congregationis. 146

Alienationes bonorum ſtabilium penes quem ſint. 34

Alleluia vſque ad Septuageſimam tantum canatur. 52

Altaria venerari quomodo debeant Fratres. 49

Ambitionis, & ambitæ cuiuſcuis dignitatis, in Congregatione pœna. 180. 181

Animal ad delicias nullum in Monaſterio habeatur. 44

Apoſtatæ à Cõgregatione. 87 Quibus pœnis coercendi. ibidem.

Arbiter honorariꝰ ne ſit quiſquam Congregationis. 38

Argento, aut auro nulla res Monachi ſit ornata. 46

Artifex Frater nullus mittatur in domũ Secularem quid quam operis facturus. 144

Aſsiſtentium Seniorum officium. 23. 24. Ii ſint in præſentia duo tantùm. 23. Vocẽ tantùm Conſultiuã habeant. ibidem. Quando habeant Deciſiuam. 23. 24. Eorum electio. 227

Alteri eorum cõfirmetur officium ad alterũ trienniũ. 24.

Quodnam aliud officium eis mandari non poſſit. 26. Si alter eorum moriatur, aut quauis ratione factus ſit inhabilis, quid faciendum. 25
Eorum qui Profeſſione maior eſt, moriente Superiore Congregationis, gerat eius vices. 22
Aurum. Vide Argentum.

B

BAlnea quonam modo permittantur Infirmis. 105
Benedictionem à Superiore quomodo accipere oporteat. 188
Bona in Monaſterium à quocunque Monacho allata, aut per quemcunque Monaſterio quomodocunque obuenientia, communia Congregationis cenſenda. 99. Poſſint ei cuiuis Monaſterio Congregationis tribui à Superiore ipſius. ibid.
Butyro pro Oleo in quibus ieiunijs & locis, & quomodo veſci liceat. 111

C

CAlcei Viatoribus quales dandi. 141
Cantori, tanquam chori directori, pareant omnes in officii celebratione. 55
Cantus ratio quæ. 55.56
Cantus Ordinis in Miſſa perpetua quando poſſit adhiberi. 56. Figuratus, aut Symphoniacus abſit à noſtris Oratorijs,& Monaſterijs. 57
Capitulum generale quid ſit. 197. Quamobrem celebretur. ibid. Eius poteſtas. ibid.
Eius celebrandi tempus, dies & locus. 207. In id conueniri. 198. Præter eos alius nemo ſine ſpeciali licentia. 206. Eius totius deſcriptio. 196
Capitulum Monaſterij quam facultatem habeat. 34. Quibus diebus habendum. 122. In eo quomodo ſatisfaciendum pro culpis. 123. Quomodo extra id ſatisfacere liceat. ibid. Præclarum inſtitutum, quod vt in eo ſuſcipiatur, optandum eſt. 127
Caputium. Vide Dormire.
Carnium victus. Vide Abſtinentia.
Caſtitas. 39
Caſus reſeruati Superioribus. 108.
Caſus ſibi reſeruatos Superior tribuat Confeſſarijs ſemel in anno. 110
Cellam vnicam habeāt Nouitij,& noui Profeſſi cūcti. 62
Cellas Officialium quonā modo licet ingredi. 103
Cellulis diſtinctum ſit Dormitorium.

torium. 62. In eas quibuſnā liceat ingredi. 64. Quādo viſitari debeat à Superiore. 98
Cellulæ deſcriptio. 62.63
Cellulam in quam, & quibus ingredi liberè liceat. 65
Cellulam alienam ingreſſurus quid facere debeat. 64.65
Cellerarius à Superiore ſuo eligendus. 91. Qualis eſſe debeat. ibid. Eius officiū. 91.92 Res quaſque maioris momēti cum Superiore ſuo cōmunicet. 92. Ne nimia cura rerum tēporalium abſtrahi ſe ſinat à Spiritualib. ibid. Parciſſimè, nec niſi cogente neceſſitate, plateas, & locā celebriora obeat. 94. Quamminimè poterit, abſit ab exercitijs Regularibus. 92. Donatis vtatur adminiſtris. 94. Nec ſibi accipiat, nec alteri det quidquā extraordinariū ſine conceſſu Superioris. 92. 93. Rationes accepti, & expenſi quando proferre debeat. 93
Cerei in Miſſa Conuentuali quot accendendi. 51
Charta charitatis quando, & cur cōdita in Ordine Ciſterciensi. 5
Chorum adire quomodo oporteat. 49. In eo malè cantantis, aut pronuntiantis pœna. 122. Eius ſubſellia qualia. 48 Et quinam Extranei poſſint intereſſe. 57
Ciborum apponendorum genus. 110. Simplicitas. 112. Menſura. ibidē. Aequalitas, 114. Sine ſaccaro, & ſpeciebus aromaticis cōdiātur. 112
Clerici Fratres Capitulū Monaſterij efficiunt. 35
Cœna cum eſt, ante Completorium ſit. 118
Collatio diebus ieiunij permiſſa quæ. 116
Collatio ſpiritualis quādo facienda. 30. A Superiore Monaſterii fiat. 31
Communionem ſacram facere quinā, & quando debeant. 107
Computa. Vide Rationes in voce Cellerarius.
Concionari noſtris quando liceat. 187
Conductiones bonorum ſtabilium in biennium, aut triennium penes quem ſint. 34
Confeſſarius quiſque Congregationis præuio examine ſit approbatus, & à quibus. 108. Quorumnā Confeſſiones audire poſſit. 109. Interdum quomodo mutandus. ibid.
Confeſſio dimidii anni vt bis in anno à quoque fiat, cohortatio. 109.110
Confeſsiones Extraneorū audire non conuenit inſtituto Congregationis. 110
Confiteri ſacramētaliter quādo debeant Fratres. 107

Cõfiteri Sacerdoti Extraneo, niſi in itinere,non licet. 109
Congregationis huius nomẽ. 179. Eam vniuerſam referũt Superiores,& Diſcreti inCapitulo generali. 33
Conſcientiæ examen quando faciendum. 39
Conſtitutiones pariunt cõcordiã, & vniformitatem in Cõgregatione. 4. 5. Ad perfectionem ſpiritualem comparandam perutiles. 6. Quomodo faciẽdæ. 10. 11. Antehac factæ abrogantur. 10. Earum interpretatio ad quemnam pertineat. 10. Ijs non detrahendum. 9. Pœna detrahentium. ibidem. In Conuentu legendæ. 11. Eas quæ ad ſe pertinent,diſcat quiſque. 11. Quando obligẽt ad pœnam. 6. 7. Quando obligẽt ad peccatum. 7
Conuerſi quando,& quomodo conuenire debeant ad Horas Canonicas. 53. 54. Eorũ preces. 53. Nullo modo dẽt operã literis. 60. Quatenus poſſit eis permitti liber. 60. 61. Sint aſſiduè in opere. 130. Eorum veſtitus. 140
Coquinæ miniſterium ab omnibus Fratribus per vices exerceatur. 102. In ea quod ſit officium Clericorum. 103. Superiores cũ licebit, id quoque officium obeant. ibid.
Correctio fraterna quomodo adhibenda. 123. 124
Crimina. Vide Deponendi.
Cuculla ſemper cingẽda. 140. Vide Dormire.
Culpa leuis. 68. 69. Eius exẽpla. 69. 70. 71. Pœnæ. 71. 72.
Culpæ maiores triplices. 67. Grauis. ibid. Eius exempla. 73. 74. Pœnæ. 74. Grauior. 67. Eius exempla. 74. vſq; ad 79. Pœnæ. 67. 79. Grauiſsima. 68. Eius exempla. 81. vſque ad 84. Pœnæ. 68. 84

D

Decani quando conſtituendi ſint in Monaſterio. 57. 58.
Decernendi ratio in Capitulo generali. 216. 217. 218
Definitorum Capituli electio. 215. Officium. 21
Deponẽdi Superiores propter quænam crimina. 21
Depoſitum quodnam accipere non liceat in Monaſterio. 38
Diſciplina verberum quando liceat corpus ſuum caſtigare. 36
Diſcretus quid ſit. 199. Eius officium. 200. Electio. 201
Diſpenſare quonã modo poſſint Superiores in ijs,quæ pertinent ad diſciplinam, & cõmunem victum. 8. 9
Diſpenſare ſuper Ouorum & Piſcium

Piſcium victu cui, & qua ratione liceat. 110.111
Doctrina Chriſtiana quando tradenda Fratribus illiteratis. 30
Donati quomodo venire debeant ad Chorum. 54. Eorũ veſtitus. 142. Nouitiatus. 166. Profeſſio. 167. Ordo in Congregatione. ibid. Ieiunia. 113. 114. Vbi cibum capiant. 167. Iiſdem cibis veſcantur quibus reliqua Congregatio. 113. Cellerarij ſint adminiſtri. 94. Omnium bonorum ſpiritualium Congregationis ſunt participes. 167. Ijs defunctis eadem ſuffragia quæ Monachis, tribuantur. 172. 173. Improbi & inſanabiles expelli quomodo poſſint è Cõgregatione. 167. 168
Dormire ſine Cuculla, aut Caputio, aut diſcinctum non liceat. 66
Dormitorij candela, aut lucerna. 65. Id cum Fratres ſe receperint ad dormiendũ, obſeretur, & clauis Superiori detur. ibid. In eo placidè ambulandum. ibid.

E

EBurneũ nihil habeat Monachus. 46
Eleemoſynas ſcutatũ excedentes erogare penes quẽ ſit. 34
Emphyteuticæ locationes & conductiones penes quẽ ſint. 34
Emptiones ſtabilium bonorũ penes quem ſint. 34
Epiſcoporum iuriſdictione ſoluta ſunt noſtra Monaſteria. 182
Eremitica vita à quo, & qua cautione permittatur in Congregatione. 14
Exeũtes è Monaſterio Fratres quid facere debeant. 189
Extraneus quis admitti poſſit ad habitandum in Monaſterio. 135
Extraneis quæ loca Monaſterij monſtrare liceat, ibidem. Eos alloquẽtis Monachi cautio. ibid.

F

FEmoralia petentibus Fratribus qualia cõcedenda. 140. Qualia danda viatoribus. 141
Feſti dies recens à Sede Apoſtolica indicti celebrẽtur. 51
Frater. Vide Monachus.
Fundationes, aut acceptiones Monaſteriorũ oblatorũ penes quem ſint. 34
Fundationes Miſſarũ, aut Officiorum perparcè accipiantur. 174. Penes quẽ ſint. ibid.
Fundatoribus Monaſteriorum Cõgregationis quænam gra-

tia referenda. 174
Furtum quodnam Caſus reſeruatus ſit in hac Congregatione. 108

G

Galeri viatoribus Fratribus quales dandi. 141

H

Habitus color,& ratio.139 Seorſũ deſcribitur.ibid.
Hora quanam ſurgendum ad Vigilias. 48
Horæ Canonicæ. Vide Officium.
Horæ Incompetentes à S. Benedicto appellatæ quænam ſint. 132
Hoſpitibus menſa frugalis apponatur.134. Nec ſine lectione. ibid. Abſint ab ea carnes. ibidẽ. Ii quandiu poſſint in Monaſterio retineri.ibidem. Quando poſsint in Refectorium admitti. ibid.
Humilitatem Paupertas tutatur. 45

I

Ieiunium ad dies Dominicos non pertinet.116. Eius diſpenſatio in quibus Feſtis detur. 117
Impedimenta quæ prohibent recipi in hanc Congregationem. 146,147
Infirmarij cautio, ne infirmi quidquam audiant à Medico de remediis ſibi adhibendis. 105
Infirmus quamprimùm Confeſsione ſacramentali ſe muniat. 104. Quomodo Medicũ cõſulat.105. Pareat Infirmario. ibid. Quomodo loquatur cum altero. ibidem. Veſtitus eius.141. Lectus. ibid.
Infirmorum ſimul accumbentium menſæ lectio non deſit. 105
Inuentarium faciat Officialis quiſque rerum ſibi commiſſarum. 95. Inuentariũ librorum faciendum. ibid.
Inuẽtaria omnium Officialiũ Monaſterii Superior habeat ſeparatim deſcripta. ibid.
Iter facĩẽtes Monachi ſemper bini ſint.189. Ouis,& Piſcibus quonam modo veſci poſſint. 111. Habeant literas cõmendatitias Superioris ſui. 189. Alioqui non accipiãtur à noſtris. ibid. Tranſeuntes per locum vbi Monaſterium Congregationis eſt,quid debeant cauere.ibid. Iis,& quibuſcunq; Fratribus prodeuntibus è Monaſterio nõ liceat ire aliò, quàm quò Superior conceſſerit.16. Eorum veſtitus. 141
Itineratio quatenus permittẽda. 15

L

LEctio Menſæ quæ nã. 106. Secundæ Menſæ quando adhibenda. ibid.
Lectioni deſtinatas horas ad orationẽ conferre liceat. 131
Lectulus qualis, & quomodo ſternẽdus. 64. Eum ſine matta & ſtramẽto quomodo poſſit quiſque habere. ibid.
Libri à Monachis conſcripti cuius pmiſſu poſſint edi. 144
Libri cuiuſque prima pagina ſcriptum habeat nomen Monaſterij cuius eſt. 95
Libros vanos, aut obſcœnos nullus attingat. 60
Licentia diſcedendi è Choro, aut alio quouis cœtu Fratrũ quomodo petenda. 121
Licentia Superioris Congregationis, aut Prouincialis ei qui vult eum adire, neceſſaria. 41. 42
Licẽtia Superioris neceſſaria, vt quis poſſit literas accipere ab alio, aut mittere ad aliũ, quàm Superiorem Superioris. 136. Vt quis negotiũ aliquod quãtumuis piũ procurandũ ſuſcipiat. 37. Vt accipiat aliquid ab aliquo reſtituẽdũ ei cuius eſt, aut in pios vſus cõferẽdũ, vel petat. ibid. Vt abſit à Choro. 49. Vt in Cellulã alienã ingrediatur. 64. Vt ipſum vſum rei cuiuſpiã habeat, aut rẽ alteri det. 99. Vt quid ferat in Monaſteriũ, quò migrat. 101. Vt abſtineat ſacra Cõmunione diebus Dñicis & Feſtis Sermonis. 107. Vt bibat extra Refectionẽ, aut Refectorium. 115. Vt priori mẽſæ deſit. 117. Vt loquatur cũ aliquo, niſi breuiter in neceſſitate. 119. Vt loquatur cũ Extraneo. ibid. Vt petat conſilium ab Extraneo. 135. Vt petat quidquam ab Extraneo. 139
Litaniæ in Regula quid ſit. 51
Literæ Fratrum. Vide Licentia Superioris. Quomodo obſignandæ. 138. Earum ſcribẽdarum, & Titulorũ ſimplicitas in Rituali traditur. ibid.
Lites in foro quammaximè vitentur. 94. Non intendantur niſi de cõſenſu Capituli Monaſterij. ibid.
Locationes bonorum ſtabiliũ in biennium, aut trienniũ penes quem ſint. 34
Locutoria Monaſterii. 42
Loqui inter ſe quando, & vbi liceat Monachis. ibid.
Luſu omni Monachis interdictum. 44

M

MAgiſter Nouitiorũ. 156. 159. Eius officium. 159
Meditationis publicæ tempora. 38
Menſa qualis, & quomodo ſternenda.

nenda. 452. Ad eius Benedictioné tardiùs venientis pœna. 120. Eam iure, aut vino effuſo fœdantis imprudenter pœnitentia. 117

Mentientis vt admittatur in Cōgregationem, pœna. 147. 148

Miſſæ celebrandæ ritus. 171. Conuentualis quotidie celebretur pro Congregatione. 172. Poſſit à quoque Sacerdote ad arbitrium deuotionis eius celebrari ſemel in hebdomada. ibid.

Miſſa prima noui Sacerdotis quomodo celebranda. ibid.

Miſſarum onera perpetua quā minimè accipienda. 174

Mixtum quid ſit in hac Congregatione. 103.104

Modeſtia in ſermone quanta adhibenda. 43

Monachus quiſque initio cuiuſque menſis monſtret, aut ſcripto ſignificet Superiori ſuo omnia ſibi ad vſum conceſſa. 98. Coronam, Agnus Dei, & alia eiuſmodi non habeat ſupra duorum Iuliorū, aut decem ſolidorum Gallicorum pretium. 46. Eius ſermones qua de re ſint. 43. Qua de re non ſint. 44. Quomodo petat quod ſibi ſemel negatum eſt. 101. Quid faciat cū aliqua re extraordinaria ſibi opus eſſe putat. 100. Ei defuncto quibus ſuffragijs ſubueniendum. 172.173

Monachi aliorum Ordinum parcè, nec ſine magna cautione recipiendi. 169. Diutius probētur quàm alij. ibidem. Ex Ordinibus Mendicātium non recipiantur ſine Diſpenſatione Sūmi Pontificis. 170.

Monaſteria noſtra ſimplicis ſtructuræ ſint. 46. Vbi ædificanda. 185. Qua forma. 186. Cuius auctoritate diſſoluenda. ibid. Quot Monachos habere minimùm debeant. 14. 15. Fundata cōfirmentur potius quàm accipiantur noua. 185

Monere Superiorem cuius ſit. 36

Mulierem non alloquatur Monachus, niſi ſocio Fratre vidente, & audiente. 37

Munera ad quemcunque Monachum miſſa tradantur Superiori. 138. Eorum largitio fiat ſecundum Decretum nouum Summi Pontificis Clementis VIII. 139

N

Neceſſaria cuique dentur. 100

Nomen Congregationis. 179.

Nomina Fratrum. ibid.

Nouitiatus Monaſterium. 155

Eius Superior. 156.159

Nouitij

Nouitij ad quæ maximè inſtituendi. 158. Corona Monachali careant. 160. Quinam hinc excipiantur. ibid. Ad Ordines nullo modo promoueantur. ibid. Eorũ Habitus à Profeſſorum Habitu quare diſtinguatur. 142. Quæ nã facere debeant ante Profeſſionem. 160.161. De eorum dimiſſione. 161.162. Dimittendi cauſæ. ibid. Si quis eorum ſponte diſcedere velit, quid faciendum. 162. Si quis cum diſceſſerit, redire velit, quid faciendum. 163. Profeſſio eorum. 163.164.165. Poſt Profeſſionem trienniũ ſint ſub eadẽ diſciplina Nouitiali. 165. Vide Cella.

O

Obedientia poſtulat promptam ſedulitatem Monachi. 41. Quàm ſtudioſè præſtanda ſit Superiori. 40. Ea qui negligenter defungitur, aut qui conatur ei ſe ſubducere, grauiter puniendus. 41. Eam præſtet quiſq; Officialibus in ijs quæ ad eorũ officium pertinent. 40

Obſtinatum in peccando coercere cuiuſnam ſit. 125.126

Officiales. Vide Obedientia. Eorum officia ſeorſum deſcripta. 32

Officiales Monaſterij à Superiore eligendi. 183

Officij decantandi ratio & ordo. 52.53.56. Eius celebrandi ſignum dare cuius ſit. 128. Eius celebrationi, niſi interdũ cauſa grauis vrgeat, propter artem factitandam nemo deſit. 144. Id tardius obeuntis pœna. 119.120. Si id acciderit Superiori, quid agere debeat. 121. Ab eo qui excuſatur à Choro quomodo recitandum. 50

Opus manuum. 129. Ei lectio libri ſpiritualis adhibeatur. 130

Orationi diligenter inſtandũ. 133

Ordinatio quid ſit. 11

Ordo Superiorum, & Officialium Congregationis. 176. 177. Monaſteriorũ Congregationis. 177. Fratrum. 178

Ordinum ſuſcipiendorum poteſtatem facere, cuius ſit. 170. Quæ ratio mittendi ad eos. 170. 171. Examinentur ſuſcepturi. 171. Quam præparationem debeant adhibere. ibidem. Ordinum interſtitia ſeruentur. ibidem. Eorum ſuſceptionem ambientium pœnæ. ibidem. Vide Nouitius.

Ornamentorum Eccleſię ſimplicitas. 47

Pallium

P

PAllium viatoribus Monachis quale concedatur. 141
Panis genus & menſura quænam permiſſa. 112
Paupertas Humilitatis cuſtos. 45. Eius obſeruatio. 45. vſq; ad 48. Vide Proprietas, & Supellex.
Pecuniā apud ſe ne Superior quidem habeat. 101. Vbi & quomodo ſeruanda ſit in Monaſterio. 96. Eam quando tãtùm habere, & expendere liceat. 101
Pedules, i. lanei calcei, quales permittātur petentibus. 140
Perfectioni ſpirituali quanta contentione ſtudendum. 193. 194. 195.
Permutationes bonorum ſtabilium penes quem ſint. 34
Pileus indigentibus permiſſus, quomodo & quando geſtandus. 140
Pluralitate vocum omnia decernuntur in Capitulo generali. 217. Ea quomodo intelligenda. ibid.
Pœna. Vide Culpa.
Pœnas violatæ Regulę & Cõſtitutionum quiſque Monachus aliquoties in anno petat irrogari ſibi præter ſatiſfactiones ordinarias. 188
Portæ Cella. 185
Portarius, & ad eius officium pertinẽtia. 184. 185. Is quaſcunque literas ſibi traditas det Superiori tantùm. 137
Poſtulantes recipi in Congregationē quę res admitti prohibeant. 146. 147. Eos examinandi ratio. 149. vſque ad 151. Eos admittere penes quem ſit. 152. Quid faciant vt primùm admiſſi ſunt. 153. 154. Veſtibus & alijs quæ ſerunt, quid faciendum. 154. Vbi, & quomodo induendi ſint Habitu religioſo. 155
Pręceptum Superioris quomodo accipiendum. 40. 41. In virtute ſanctæ obedientiæ raro, & à quibus fieri debeat. 7. 8. Scripto fiat. 8. Subſcribatur à faciente & comprobantibus. ibid. In Obedientialibus literis adhibeatur. 7
Præcipua agenda in Monaſterio quæ ſint. 33. 34
Præpoſiti nomine quis intelligatur in hac Cõgregatione. 183
Prę́ſidis Capituli generalis electio. 215
Prior ſub Abbate, vel vbi non eſt Abbas, Supprior quando conſtitui non debeat. 57. 58
Prioris in Prioratu poteſtas eadem quæ Abbatis, quibus exceptis. 181
Proceſſiones generales quęnā tantùm obeantur à noſtris. 187

Procla-

INDEX.

Proclamatio. Vide Capitulũ Monaſterij.
Procurator generalis.27. Eius officiũ.28. Electio.227. Habitatio.27. Ordo inter Officiales.176. Quomodo Superior Monaſterij in quo habitat, agat cum eo. 176.177
Procurator ſæcularis, ſi videbitur Superiori, poſſit conſtitui.93. Eius conditio, officiũ & habitatio. 93.94
Proprietatis. Vitiũ. Monachis exhorreſcendũ.97. Qua pœna plectendum. 97.98. Omni cõtẽtione extirpetur.98.101
Prouincialis electio.227.228. Niſi neceſſitas vrgeat, nõ prę ſit vlli ꝓprio Monaſterio.29
Prouincialis Monaſteriorum Galliæ propter neceſſitatem in præſentia ſit idem qui Superior Monaſterii Fulienſis. 28.29. Monaſteria Galliæ viſitet. 19

Q.

QVadrageſimalis abſtinentiæ initium vnde ducatur in Congregatione. 132. Ea quando ſeruanda extra Quadrageſimam. 111

R.

REdeuntes in Monaſteriũ Monachi quid facere debeant. 188.189
Refectionis hora pro varietate temporum. 116. Eius incundæ & abſoluendæ ritus. 117. 118
Regulæ S.Benedicti caput recitandum in omni Capitulo Monaſterii. 188
Reuerẽtia Superioribus & maioribus exhibenda. 179.180
Ritualis nouus. 49

S

SAcerdos. Vide Miſſa. Miſſæ cærimonias ſeruet adamuſsim. 172. Nouus Miſſæ celebrandę totã rationẽ percalleat, anteq̃ celebret. ibid.
Sacerdos ſemper ſit qui Prior eſt, qui Supprior, Magiſter Nouitiorũ, aut Decanus. 58.
Cum qua exceptione. ibid.
Sacriſta ex ordine Sacerdotũ ſit. 128
Satisfacere. Vide Capitulum Monaſterii.
Scripturæ & inſtrumenta ad totam Cõgregationem pertinentia à quo ſeruentur. 95. Eorum Copiæ. 96
Scripturæ ad vnũ aliquod Monaſteriũ pertinentes vbi ſeruentur. 96
Scrutatores qui ſint in Capitulo generali. 217
Secretarius Superioris Congregationis. 18. Superioris Monaſterii, 96. Eius officiũ. 96. 97. Secretarius Capituli

gene-

generalis. 213
Seniores Aſſiſtẽtes. Vide Aſſiſtentes.
Seniorum Monaſterii nomine quinam intelligantur. 35
Seniores deputati quando debeant circumire Monaſterium. 131
Sententia quomodo dicenda in Capitulo generali. 218
Sepultura in Eccleſiis Cõgregationis quibus concedenda. 175
Silentium quibus in locis ſanctiùs ſeruandum. 118. Quibus temporibus. ibid. Seruetur dum Officium diuinum celebratur. 119. Eius nomine comprehenditur quies ab omni ſtrepitu excitando in Monaſterio. ibid.
Simplicitas in Breuiariis, Libris, Crucibus, Coronis, Agnus Dei ſumma ſeruetur. 46
Socculis ligneis pro calceis vtatur Congregatio. 140
Stabilis ſit quiſque in Monaſterio ſuo. 15. Cum qua exceptione. ibid.
Studentes literis quatenus operis manuum immunitatẽ habeant. 60
Studio literarum vacaturi eligantur, & à quibus. 60
Studium, ſiue prælectio Articulorum fidei, & cæterarum partium Catechiſmi quæ & quibus temporibus ſit. 59
Studium, ſiue prælectio Grammaticæ quæ, & quibus temporibus ſit. ibid.
Suffragiis ſecretis omnia decernantur in Capitulo generali. 216
Supellex omnis Monaſterii ſit qualis decet pauperes. 45
Supellex Cellularum. 63.64. Simpliciſſima & vniformis ſit. ibid.
Superiores in Capitulo generali eligendi. 29. Aliis præluceāt virtute. 16.17. Aequalitatem cum aliis Fratribus in omni re ſeruent. 29. 30. Iis quibuſque poſſit prorogari officium arbitrio Capituli. 21. Vide Deponendi.
Superioris Congregationis electio. 219. Vigilantia. 17. Viſitatio. 18. Sedes. 20. Statum Congregationis probè teneat. 17. Cognoſcat quomodo minores quique Superiores & Officiales ſe gerāt. ibid. Maiora quę geruntur in Cõgregatione, ſibi reſeruet. ibid. Secretarium ſibi eligat. 18. Grauiora Capitulo generali reſeruet. 19. Dilationem non ferentia cum Aſſiſtentibus Senioribus expediat. ibidem. Capitulo generali quātum tribuere debeat. ibidem. Parcus ſit in ordinationibus & Cenſuris. 19.20. Res nouas

uas non amet. 19. Quæ ordinauerit, quãdiu valitura ſint. ibid. Poſſit ſibi Caſus aliquot reſeruàre. 20. Eoſdemq; aliquibus impertiri. ibid. Abfuturus Vicarium relinquat. 20. Officii eius duratio. ibid. Si moriatur, aut quauis ratione inhabilis fiat, quid faciendum. 22. Ad eum ſcribere cogitans Monachus quid facere debeat. 136
Superior Monaſterii. 29. Eius officium. 29. 30. 31. Poteſtas. 181. 182. Menſam habeat cũ aliis Fratribus cõmunẽ. 143. Si quando cum Hoſpitibus cibum capiat, Fratrem ſibi adiungat. ibid. Frequenter admoneat Fratres. 31. Quãdo debeat concionari ad Fratres. 30. Quando debeat per literas cõmunicare cum Superiore Congregationis, aut Prouinciali. 31. Quam facultatem habeat largiẽdi de rebus Monaſterii, aut diſpenſandi cum Fratribus. 35. In Grauiſſimis pœnis conſtituẽdis conſulat Prouincialem, aut Superiorem Congregationis. 125. Quid ferre debeat ad Capitulum generale. 206. Si moriatur, aut quauis ratione fiat inhabilis, qd faciendum. 31. Eum errantem admonendi cuius partes ſint. 36
Supprior à Priore eligendus. 183. Eius officium abſente Priore. 184. Pro Priore mortuo nõn veniat ad Capitulũ generale. 205. 206
Surrectio matutina Fratrum quomodo fieri debeat. 48. 49

T

Tangere alterum per ludum non licet. 37
Tangere nudum corpus alterius non licet, niſi in lauandis pedibus, & propter morbum. 39
Tituli perſonarum Congregationis. 179
Tranſitus ad aliam Religionẽ Monacho quando concedi poſſit. 86

V

Venditiones bonorum ſtabiliũ penes quẽ ſint. 34
Veſtiarium. 142. In eo ſint Cilicia, & Diſciplinæ. ibid.
Veſtitus. Vide Habitus.
Viatores. Vide Iter facientes.
Vigilias poſt Completorium quatenus liceat producere. 50
Vini menſura cuique Monacho apponendi. 114. In neceſſitate quomodo maior dari poſſit. 115. Dilutum aqua bibatur. 114. 115. Eo quomodo

do quiſque poſſit abſtinere ſine licentia. 115
Viſitatores duo tãtùm in præſentia. 26. Eorum officium. ibid. Electio. 227. Ambo ſimul ſine alio comite viſitēt. 26. Si alter eorum minus aptus ſit huic officio, quid faciendum. 26. 27. Quatenus poſsint præeſſe Monaſteriis. 27. Sumptum Viſitationis ſuſtineant viſitanda Monaſteria. ibid.
Viſitentur Sæculares, aut Benefactores quã rariſsimè. 37
Vota. Vide Suffragia.

FINIS.

R

FINE

A. PANDIMIGLIO
RESTAURO
DI
LIBRI - ROMA